

BINEFACERILE SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA

Mărturii ale închinătorilor

Volum realizat cu osteneala P. Cuv. Protosinghel Valerian Radu,
preot slujitor la Catedrala Mitropolitană din Iași

Ediție îngrijită de P.C. Pr. Dr. Ioan Valentin Istrati

Icoana de pe pagina de titlu este realizată în
Atelierul „Sfântul Apostol și Evanghelist Luca” de la
Mănăstirea „Sfinții Trei Ierahi” din Iași

ISBN: 978-606-8117-85-0

BINEFACERILE SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA

Mărturii ale închinătorilor

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfinţitului Părinte
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei

DOXOLOGIA
2011

Scene din viața Sfintei Cuvioase Parascheva în „Cazania" lui Varlaam, 1643

Cuprins

Sfânta Cuvioasă Parascheva,
frescă din Catedrala Arhiepiscopală din Roman, sec. XVI

Sfânta Cuvioasă Parascheva

(14 Octombrie)

Sfânta Parascheva s-a născut în anul 1025 în satul Epivata, astăzi, Selim Pașa, o localitate din Turcia. În popor i se mai spune și Sfânta Vineri, Vinerea Mare sau Vinerea celor 12 Vineri.

Din păcate, nu se păstrează informații referitoare la familia sfintei. Din tradiție, se cunoaște doar că mama sa se numea Sofia și tatăl Nechita, iar fratele ei se numea Eftimie și va ajunge episcop de Madit (Turcia), după mai bine de treizeci de ani de nevoință într-o mănăstire din Constantinopol.

Viața și faptele sale au fost apreciate de însuși împăratul Vasile al II-lea Bulgaroctonul (976-1025). Într-un cuvânt, de Curtea imperială a Constantinopolului.

Deși nu avem informații legate de școlile pe care le-ar fi urmat sfânta, înclinăm să credem că nu i-au fost străine școlile cunoscute ale vremii din Constantinopol, care se afla la numai 50 km sud-vest de Epivata. Mai ales că sfânta făcea parte dintr-o familie destul de înstărită.

Inițial, părinții ei au vrut să o căsătorească. Însă ea – din dorința de a evita propunerea părinților, pe de o parte, iar pe de alta, fiind urmărită de cuvintele Mântuitorului, pe care le-a auzit, când avea doar zece ani, în cadrul unei Sfinte Liturghii: „Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (Marcu 8, 34) – a părăsit casa părintească și s-a retras, cel mai sigur, după ce s-a închinat în bisericile din Constantinopol și, respectiv,

în Biserica „Sfintei Eufimia" din Calcedon, la Mănăstirea Maicii Domnului din Heracleea Pontului (astăzi Eregni).

După cinci ani de nevoință în această mănăstire, a plecat la Ierusalim să se închine la Locurile Sfinte. Nu s-a mai întors la Mănăstirea Maicii Domnului din Heracleea Pontului, ci a rămas într-o mănăstire de maici din pustia Iordanului, trăind după pilda Sfântului Ioan Botezătorul, a Sfântului Ilie Tesviteanul și a Sfintei Maria Egipteanca.

Însă într-o noapte, pe când avea 25 de ani, i s-a arătat un înger în vis care i-a spus să lase pustia nevoințelor duhovnicești și să se întoarcă în patria sa. În drum spre Epivata, s-a oprit la Constantinopol, pentru a se închina în Sfânta Sofia și în Biserica Acoperământului Maicii Domnului din Vlaherne. Apoi și-a continuat drumul spre casă, urcând într-o corabie. Se spune că în timp ce călătoreau s-a stârnit o furtună puternică, încât toți credeau că vor pieri înecați. Atunci Cuvioasa Parascheva nu și-a pierdut nădejdea în Dumnezeu și îndată a strigat: *Kali kratei* (mult curaj). De aici se pare că se trage numele acelui loc, Kallicrateia, astăzi Mir Marsinan, aflat pe țărmul Golfului Athira, în partea de sud-est a Traciei, unde s-a construit monumentul și Biserica Sfintei Parascheva.

Potrivit tradiției, ajunsă în Epivata, Sfânta Parascheva s-a implicat în nenumărate activități filantropice, întemeind un cămin pentru săraci, orfani, văduve și suferinzi. De altfel, ajutorarea săracilor făcea parte integrantă din viața sfintei, având în vedere aceea că de copilă își împărțea hăinuțele cu cei lipsiți, fiind cunoscută și apreciată pentru faptele ei de milostenie.

O altă tradiție spune că ea ar fi venit în Kallicrateia, purtând de grijă Bisericii Sfinților Apostoli; acolo și-a continuat nevoințele duhovnicești, petrecând doi ani ca o străină și necunoscută de nimeni.

Epuizată de suferință și de nevoință, Sfânta Parascheva, la numai 27 de ani, s-a strămutat la lăcașurile de veci. A fost înmormântată pe malul Mării Marmara, aproape de Kallicrateia.

Se spune că în apropierea mormântului sfintei, căzut deja în uitare, a fost înmormântat, după mai mulți ani, un marinar adus de valuri la mal. Fiind urât mirositor, un stâlpnic ce se nevoia în apropiere i-a rugat pe localnici să îl îngroape. Aceștia, săpând, au dat peste trupul neputrezit al Cuvioasei Parascheva, însă, fără să-i dea vreo importanță, au pus trupul marinarului în groapa sfintei. Ca urmare, într-o noapte, Sfânta Cuvioasă Parascheva s-a arătat în vis unor oameni evlavioși – Gheorghe și Eufimia – care își petreceau nopțile în rugăciune, cerându-le să-i dezgroape trupul de lângă acel om, fără a le spune motivul; ei au crezut că motivul ar fi acela că probabil era vorba de un om păcătos.

Când cei doi, împreună cu alți săteni și cu preotul paroh, s-au dus la locul descoperit, potrivit vedeniei din vis, au avut parte de o minune: au aflat trupul Sfintei Parascheva neputrezit. Inițial, preotul a vrut să îngroape trupul sfintei în cimitirul satului, numai că el s-a arătat a fi făcător de minuni. Atunci, preotul l-a informat pe Mihail Cerularie, patriarhul Constantinopolului (1043-1058), care a dispus ca moaștele Sfintei Parascheva să fie așezate în Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, unde au stat timp de două sute de ani.

Când, Mitropolia de Târnovo a fost ridicată la treapta de Patriarhie (1238) – în timpul lui Ioan Asan al II-lea (1218-1241) –, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva au fost mutate la Târnovo, rămânând acolo până în 1393, când orașul a fost distrus de Baiazid Ilderim. În aceste condiții, Patriarhia de Târnovo s-a desființat. Dată fiind această situație, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva, împreună cu ale Sfintei Filofteia, au fost duse de țarul bulgar Strațimir la Vidin, unde au stat cinci ani (1393-1398), după cum spune Grigorie Țamblac, biograful Sfintei Parascheva, într-un panegiric rostit în Serbia, în 1422-1428.

Din Vidin, moaștele sfintei au fost duse la Belgrad, unde au rămas 125 de ani; ele fiind apoi oferite de sultanul Baiazid cneaghinei Serbiei,

Militza, numită uneori și Anghelina. Aceasta le-a așezat în biserica ridicată în cinstea Sfintei Cuvioase Parascheva. Însă, în 1521, turcii au ocupat Serbia și au luat moaștele Sfintei Parascheva, împreună cu cele ale țarinei Teofana, și le-au dus de această dată la Constantinopol, așezându-le nu într-o biserică, după cuviință, ci în palatul sultanului Suleiman.

Sigur, Patriarhia Ecumenică nu putea accepta ca moaștele să stea într-un palat al nelegiuirilor, știut fiind că sultanii aveau haremuri, și de aceea a răscumpărat moaștele sfintei de la turci cu suma de 12000 ducați de aur. Mai ales că sfintele moaște erau amenințate cu distrugerea de către slujitorii palatului sultanilor, din cauza multelor minuni ce se săvârșeau prin ele și care făceau ca mulți să se întărească în credința creștină.

Patriarhul ecumenic Teolipt I (1513-1522) le-a așezat, cum era și firesc, în Catedrala Patriarhală – Biserica Pammakaristos, unde au rămas până în 1586. În acel an, Biserica Pammakaristos a fost transformată în moschee, moaștele Cuvioasei Parascheva fiind duse în Biserica Vlaherne, apoi în Biserica „Sfântul Dimitrie” (1597) și în Biserica „Sfântul Gheorghe” (1601); acesta din urmă fiind noul sediu al Patriarhiei Ecumenice.

În 1641, Patriarhia de Constantinopol, fiind în imposibilitate de a plăti birul anual impus de Poarta Otomană, prin patriarhul Partenie I (1639-1644), a dăruit moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva domnitorului Moldovei Vasile Lupu (1634-1653), în semn de mulțumire pentru plătirea datoriilor față de Poarta Otomană pe care le acumulaseră Patriarhiile de Constantinopol și Ierusalim de mai mulți ani. Așa se face că, în ziua de 13 iunie 1641, mitropolitul Varlaam (1632-1653), însoțit de episcopii Evloghie al Romanului (1641-1644) și Gheorghe al Hușilor (1634-1645), în prezența domnitorului Vasile Lupu, a primit moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva, pe care le-a așezat în Biserica „Sfinții Trei Ierarhi” din Iași, ctitoria domnitorului.

Inscripția din firida în care au stat moaștele istorisește pe scurt firul evenimentelor care au avut loc cu acel prilej.

În 1888, în timpul lucrărilor de restaurare a bisericii, lucrări începute încă din 1884, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva au fost mutate în paraclisul amenajat în Sala gotică. Din păcate, în noaptea celei de-a doua zile de Crăciun a anului 1888, paraclisul a luat foc de la o lumânare nesupravegheată. Deși racla a ars în întregime, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva au rămas neatinse. Ceea ce a mai rămas din raclă se păstrează în încăperea arhivei Mitropoliei Moldovei.

În urma incendiului, la începutul anului 1889, moaștele sfintei au fost mutate în Catedrala Mitropolitană. Din unele însemnări aflăm că, de la acea dată, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva au părăsit Catedrala numai în două rânduri.

Prima dată în 1944, în luna martie, când din cauza războiului moaștele trebuiau protejate; în acest scop se rânduise a fi duse la Mănăstirea Govora, unde au fost duse și moaștele Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava. Însă racla s-a oprit pentru șase luni la Mănăstirea Sămurcășești, ctitoria Vornicului Constantin Sămurcaș și a soției sale Zoe, de lângă București, după care au fost readuse la Iași.

Iar a doua oară, în vara anului 1947, în care seceta și foametea au atins un nivel dramatic, când s-a organizat o procesiune cu moaștele Sfintei Parascheva prin satele încercate de această nenorocire din județele Iași, Vaslui, Bacău, Neamț și Suceava. Procesiunea a început pe 10 iunie și a durat până spre sfârșitul lunii august, când racla cu moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva a revenit în Catedrala Mitropolitană. Procesiunea a fost însoțită și coordonată de arhimandritul Teoctist Arăpașu, care a devenit mai târziu mitropolit și patriarh, precum și de unii din Iași. De atunci, moaștele Sfintei Parascheva nu au mai părăsit orașul Iași.

Sinaxarele mai cuprind și alte sfinte care poartă numele de Parascheva, cum ar fi Sfânta Muceniță Parascheva – prăznuită la 26 februarie,

care a fost martirizată în timpul lui Nero (54-68); Sfânta Muceniță Parascheva-Piatnița, prăznuită la 28 octombrie, care a fost martirizată în timpul lui Dioclețian (284-305); Sfânta Parascheva de la Poloțk, numită în Apus Praxeda, fiica cneazului Vasile Rogvolod, care a trăit în secolul al XIII-lea și a fost martirizată la Roma; și Sfânta Muceniță Paraschevi, prăznuită la 26 iulie, care a fost martirizată în timpul lui Antonin Piul.

De reținut este faptul că nici o biserică din țară – și nu numai – nu a primit părticele din moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva de la Iași, ele păstrându-se intacte, fiind învelite și într-o pânză de in, sigilate, încă din 1641, de însăși mâna mitropolitului Varlaam, în prezența domnitorului Vasile Lupu.

Sfânta Cuvioasă Parascheva este o sfântă făcătoare de minuni. Cea mai mare minune a sfintei este însăși preamărirea trupului ei cu darul neputrezirii, al vindecării de boli incurabile și al izbăvirii de multe nevoi, necazuri și primejdii.

Pelerinii închinători pot da mărturii în acest sens.

Calinic Botoșăneanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor

Tuturor vom spune minunile tale!

În inima orașului Iași se află Catedrala Mitropolitană care adăpostește moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva, ocrotitoarea Moldovei și a tuturor celor care, cu credință, cer ajutorul ei.

Cuvioasa, o fecioară care a trecut la Domnul la vârsta de 27 de ani, L-a iubit atât de mult pe Hristos, încât L-a rugat să nu mai plece de la ea. Hristos a răspuns rugăciunilor ei, binecuvântându-i trupul cu prezența harului făcător de minuni chiar și după moarte.

Ea este mult folositoare prin faptul că dăruiește lumina lui Hristos sub forma vindecărilor miraculoase, sfințind, izvorând mir, împlinind ruga tuturor celor care cred în binecuvântarea Domnului prin sfinții Săi.

Timpul petrecut lângă sfintele moaște mi-a dat prilejul să constat o afluență impresionantă de oameni, de diferite vârste și profesii, din țară și din străinătate, care, cu lacrimi smerite, cereau Sfintei rezolvarea problemelor cu care se confruntau. Mulți dintre ei reveneau, mulțumindu-i pentru ajutorul dat, plângând de fericire; alții plecau cu speranța că ocrotirea Sfintei nu va întârzia.

Este incontestabil faptul că această mulțime de pelerini constituie o mărturie a minunilor pe care Cuvioasa Parascheva le-a săvârșit ca răspuns la cerințele lor sincere, adeseori pline de durere, dar motivate, cu smerenie, de nădejdea în binefacerile ei. Aceste fapte minunate descoperă pedagogia divină a Sfintei Treimi, pronia lui Dumnezeu față de creația Sa.

Fericirea celor care au simțit binecuvântarea harului adeverește că, în esența minunii, „se află Cineva mai tare decât vântul, decât focul, decât potopul, boala și moartea”[1].

Prin intermediul minunilor mijlocite de sfinți, Dumnezeu cheamă pe oameni la starea de sfințenie, în virtutea creării lor după chipul Său (Facerea 1, 26-27). Este o invitație spre asemănarea cu Dumnezeu, spre actualizarea realității ontologice a omului, exprimată tainic în Psalmul 81, 6: „Eu am zis: «Dumnezei sunteți și toți fii ai Celui Preaînalt»”. Acest progres spiritual înseamnă înnoirea omului, chemarea de a viețui veșnic cu Mântuitorul, sfânt și desăvârșit în El[2].

Prin lucrarea harului divin „«eu-l» sfinților dobândește o transparență tot mai mare pentru Hristos și pentru semenii lor”[3].

Astfel, abundența binefacerilor Sfintei Parascheva îi atrage pe oameni la ea, transformându-i din oameni trupești în oameni duhovnicești, izbăvindu-i, astfel, de neștiință duhovnicească, uitare și nepăsare[4].

Sfânta, ca model al umanității celei noi, ne învață că numai cel ce trăiește în Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, este *om adevărat*, iar acest lucru este o necesitate pentru a deveni precum „Hristos-Cuvântul lui Dumnezeu, prin har”[5].

---

[1] Sfântul Nicolae Velimirovici, „O sută de versiuni despre minuni scrise în Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul (Iovanic, Serbia)”, în *Sfântul Vasile al Ostrogului. Viața și minunile. Tămăduitorul celor cu mințile bolnave*, traducere de Andreea Stănciulescu, Editura Egumenița, Galați, 2011, p. 352.

[2] *Cf.* Prof. N. Chițescu, „Sfântul Duh Sfințitorul. Lucrarea Lui în Biserică și în lume”, în volumul *Îndrumări misionare*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1986, p. 371.

[3] *Ibidem*.

[4] *Cf.* Sfântul Marcu Ascetul, *Despre legea duhovnicească. Despre cei ce-și închipuie că se îndreptățesc din fapte*, traducere din limba greacă veche și note de Pr. Prof. Dr. D. Stăniloae, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2010, pp. 103-105.

[5] Mitropolitul Ierotei al Nafpaktei, *O noapte în pustia Sfântului Munte. Convorbiri cu un pustnic despre rugăciunea lui Iisus*, traducere din limba greacă de Călin Cosma, Editura Predania, București, 2006, p. 190.

De altfel, Sfânta Liturghie mărturisește că Iisus Hristos este „Unul Sfânt”, adică singurul cu adevărat Sfânt prin natura Sa, „iar credincioșii vor fi sfinți numai prin conlucrarea cu harul divin”[6].

Minunile săvârșite de Sfânta Parascheva i-au determinat pe cei cărora Sfânta le-a schimbat viața să solicite editarea unei cărți în care să fie consemnate mărturiile lor despre acestea. Astfel, închinătorii au depus, în mod benevol, într-o cutie de lemn amplasată în Catedrala Mitropolitană, relatările minunilor, exprimându-și astfel recunoștința față de Sfânta Parascheva.

Binefacerile săvârșite de Cuvioasa Parascheva sunt diverse, numeroase, impresionante[7] și inepuizabile. De aceea, editarea unei cărți care să cuprindă binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva mărturisite de închinătorii ei era imperios necesară.

Scopul acestui volum este de a fi un apostol al puterii lui Dumnezeu revărsate în lume prin minunile Sfintei Cuvioase Parascheva. În primul rând, prin citirea acestor mărturii, creștinii vor putea conștientiza, după modelul Sfintei Cuvioase Parascheva, necesitatea sfințeniei ca mod de trăire într-o lume contemporană care a pierdut reperele moralei și spiritualității creștine autentice. Sfințenia este starea duhovnicească în care oamenii au ajuns „asociind la harul dumnezeiesc primit prin Tainele Bisericii eforturile lor pentru o viață fără patimi, arătată într-o suită de virtuți, odrăslite din virtuțile teologice”[8].

---

[6] Pr. Conf. Dr. Petre Semen, *Învățătura despre sfânt și sfințenie în cărțile Vechiului Testament*, teză de doctorat, Editura Trinitas, Iași, 1993, p. 220.

[7] De exemplu, revenirea la viață din comă profundă, vindecări miraculoase ale unor boli incurabile, rezolvarea unor probleme familiale, profesionale și sociale insurmontabile.

[8] Pr. Prof. Dumitru Radu, „Cinstirea sfinților”, în volumul *Îndrumări misionare*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1986, p. 765.

În al doilea rând, aceste mărturii vor fi un bogat material misionar în slujba păstorilor de suflete, care, prin citarea lor în cadrul predicilor și catehezelor, vor spori credința în sufletele credincioșilor, îndemnându-i la sfințenie, în vederea câștigării Împărăției cerurilor. Prezența acestei cărți în casele enoriașilor din parohii, în chiliile monahilor din mănăstiri, în școli și orfelinate, în spitale și aziluri, în unități militare și penitenciare, în școli și biblioteci, va constitui un imbold spre trăirea creștină autentică, spre rugăciune permanentă adresată Sfintei Parascheva și tuturor sfinților, pentru a primi har în urcușul duhovnicesc.

De asemenea, aceste mărturii vor ajunge, prin pronia divină, la oamenii care nu au cunoscut încă bunătatea, blândețea și milostivirea Sfintei Parascheva.

Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor este expresia recunoștinței și cinstirii acordate de oamenii de pretutindeni acestui izvor nesecat de daruri trupești și sufletești, care este Mult Milostiva Parascheva.

Protosinghel Valerian Radu

La moaştele Sfintei Parascheva

Omul apăsat de povara grijilor materiale pășește cu greu pe cărarea îngustă și anevoioasă care duce la mântuire. Ezită, se poticnește și, dacă nu imploră sprijinul sfinților, este tentat să pornească pe căile bătătorite ale patimilor înșelătoare.

În infinita Sa înțelepciune, Dumnezeu a rânduit ca moaștele sfinților să fie răspândite, ca neprețuite daruri, în toată lumea creștină.

Prin prezența la Iași, în Catedrala Moldovei, a moaștelor Sfintei Parascheva, noi, românii (și nu numai), am dobândit o vistierie duhovnicească fără de preț, un etern izvor de ajutor, atât în alungarea pământeștilor ispite, în depășirea dificultăților materiale, a suferințelor trupești, cât și în răstignirea numeroaselor patimi.

În sfânta catedrală s-au rostit, de-a lungul vremii, rugăciuni cât nisipul mărilor: în gând, în șoaptă, în duioase gesturi de smerenie, în stropi fierbinți de lacrimi, în glas de acatist, în arșița privirilor pierdute, în suspine disperate, individuale sau colective.

A auzit Cuvioasa Parascheva rugăciunea tuturor, dăruind, după taina rânduielilor divine, flori ale bucuriilor imediate sau mai îndepărtate, ca niște cununi ale răbdării. Aici, s-au adăpat cu putere și speranță orfani, văduve, studenți, soții înlăcrimate, purtând jugul căsniciei împletit cu durere, suferinzi în haina disperării sau a resemnării, nedreptățiți osândiți de semenii lor, tineri căsătoriți dorindu-și copii, nevinovați copleșiți de mrejele vrăjmașului și acoperiți de stropii prea fierbinți ai stresului zilnic.

Toți cei care au alergat la „buna sfătuitoare”, „mâna vindecării”, „liman lin și neînviforat”, „turnul biruinței”, în fiecare an, pe 14 octombrie, ascultă chemarea inimii, revărsându-se în râul de pelerini. În

pofida multor obstacole, pelerinii își exprimă lângă sfintele moaște recunoștința, se întăresc cu „hrana duhovnicească”, se simt mai bogați lângă acest „mărgăritar neprețuit”, apoi se întorc acasă, „propovăduind cu mărire și cântări toate minunile” dobândite ca niște flori tainice, ivite dintr-un „crin răsădit în grădina cea de sus”.

La moaștele Sfintei Parascheva, „trandafir neatins de viermele trufiei”, rugătorii vor fi mereu ca un râu ce își întoarce valurile de mulțumire către „izvorul vieții și al milostivirii”. Ei, închinătorii, îndemnați de scânteia conștiinței, nu vor da uitării promisiunile făcute: să-și spele haina patimilor, să fie mai generoși, să îngenuncheze citind, cât mai des, acatistul Sfintei, cea „vrednică mijlocitoare către Domnul”.

Prof. Maria Olaru, Iași

Credincioși așteptând să se închine la moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva

I

Izvorul vindecării vine prin rugăciune

Sfânta Parascheva oferindu-și ca milostenie hainele.
Frescă din Catedrala Arhiepiscopală din Roman, sec. XVI

Simplitate pierdută

Sfântă Parascheva, scriu aceste rânduri ca să-ți mulțumesc pentru ajutorul dat. Acolo, la Mitropolie, se cere să scriem despre cum ne-ai ajutat tu (...) și nu pot rămâne indiferent; altfel, m-ar mustra conștiința sau chiar tu. Dacă va fi de folos vreun cuvânt de aici, îndrumă-mi penița.

Am cunoscut-o pe Sfânta Parascheva în împrejurări grele. Aveam 17 ani, eram elev în clasa a XI-a (...). Abia ieșisem din spital. De fapt, urma un lung șir de internări repetate și investigații (...); dureri îndelungate îmi limitau, efectiv, mișcarea fizică. Încet, mi s-a dezvoltat sentimentul de frică. O frică tare și mare; pur și simplu

frică. Și eram mic, naiv, sincer, dar și curat. Țin minte că i-am făgăduit, în naivitatea mea, Cuvioasei că, dacă mă vindecă, îmi păstrez fecioria și n-o să am vreo relație trupească până am să mă-nsor. Începuse să se cuibărească, tare, frica în sufletul meu de adolescent. Tânjesc după anii aceia. Îmi vin în minte cuvintele lui Ernest Bernea: „Simplitate pierdută".

În intermitențele durerilor și neputinței fizice, începeam să mă văd mic, neputincios; aveam deci nevoia unui sprijin, să mă ajute cineva să rezist și suferinței psihice, pe care o suportam alături de cea fizică: „Ce-o să se-ntâmple cu mine?", „Mă voi vindeca vreodată?", „Cum o să rezist...?".

Începusem să aplic ceea ce citeam în cărți, în special în volumele Părintelui Cleopa. Fără să am intenția, m-am văzut cu un program foarte bine structurat. Astfel, dimineața, tata ne ducea cu mașina la școală (împreună cu sora). Aveam orele de la 9, tata știa că de la 7; ne lăsa în curte, pleca, iar eu mă făceam că merg la alimentara din colț, după un pachet de biscuiți. Anca intra la ore, iar eu porneam aventura. Timp de un an, nimeni nu s-a prins de ceea ce făceam! Mă îndreptam spre Mitropolie. Pe drum, în curte, dădeam pachete de mâncare la săraci (era mâncare sustrasă din frigider, dimineața, înainte de plecare; luam des borcane din cămară pe care le umpleam, pe ascuns, în zece minute, cu borș, mâncărică de cartofi, varză etc., puneam câteva felii de pâine).

În vremea aceea n-am judecat nici un cerșetor. Dădeam cu bucurie, de parcă eram premiat pentru asta. Cred că și copila Filofteia, sfânta ce urma să fie, făcea la fel. Aveam chiar cerșetorii mei preferați, abonați. Apoi, mergeam în Mitropolie. Nimeream, de obicei, la utrenie și stăteam cuminte în genunchi și ascultam. Mă lua des somnul (...).

Înainte de slujbă mă rugam la Cuvioasa: aveam locul meu, la capul ei, în genunchi (...), ținând puternic un picior al raclei. Mai întâi, pentru a-mi face curaj, îngenuncheam la câtiva metri în spate și mă rugam acolo. Făceam metanii, vorbeam în cuvintele mele. La dreapta îl aveam în icoană pe Sfântul Nicolae; abia apoi, în genunchi,

mă apropiam de Sfântă și plângeam. Plângeam foarte mult, cu inima plină de bucurie. Plângeam mai mult când durerile nu încetau și mă deranjau în copilăria mea. Strângeam tare, tare piciorul raclei sale și mă încordam să simt rugăciunea mea. Știam că, dacă rugăciunea nu e simțită, degeaba o fac. Uneori n-aveam nici batistă la mine, îmi curgea nasul, și-mi murdăream mânecile hainelor, pentru că altă soluție nu era. Mă simțeam un privilegiat, un mare om, că stau acolo, în genunchi, la capul Sfintei. Mă întrebam de ce lumea stă la rând, când, uite, eu sunt atât de aproape de ea. Și mă ridicam de acolo atât de ușor și ușurat!

Plecam spre școală, apoi, în drum, treceam și pe la „Sfinții Trei Ierarhi". Nimeream la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie. Ședeam de fiecare dată în spate, în genunchi, o vedeam pe Maica Domnului din altar cu Pruncul în brațe și mi se părea că îmi cântă îngeri de la strană. La 9 începeam orele.

Așa am ținut-o un an. Au urmat alte dureri, internări repetate, intervenții chirurgicale, externări. Am terminat liceul, apoi facultatea, și am început să lucrez. Acum... îmi vine greu să mai plâng. Trec pe lângă cerșetori și nu le mai dau borcane cu borș; ori, dacă trec, cântăresc darul meu și judec fața omului.

Acum stau la rând la Cuvioasa și... citesc din acatistul ei. Ajung la raclă și primul lucru pe care-l fac este să apuc piciorul de metal al raclei și să-l strâng puternic și nu-mi vine să-i mai dau drumul și-i mulțumesc Cuvioasei pentru ajutorul dat atunci. Abia apoi mă rog pentru altceva. Și mă uit la capul ei și revăd locul, dar pe mine nu mă mai văd curat, naiv, simplu. Țin strâns piciorul raclei și vreau să nu-i mai dau drumul, pentru că nu mai pot întoarce timpul, pentru că am pierdut simplitatea, iar acum mă stăpânește păcatul.

Acum nu mai aud îngeri la „Trei Ierarhi" și nu mai stau în spatele bisericii, ci în față.

Atunci puteam sta o oră la racla Cuvioasei să plâng, acum nu rezist zece minute să-i mulțumesc!

Simplitate pierdută.

Cătălin P., 27 ani, Iași

* * *

Mântuitorul Hristos pururea lucrează minuni prin sfinţii Săi

După o naștere dificilă, fiul meu s-a născut prematur (8 luni). Ca și cum aceasta nu ar fi fost de ajuns, copilul s-a născut cu foarte multe probleme: hipoxie (lipsă de oxigen), detresă respiratorie (datorată dezvoltării insuficiente a plămânilor), tahicardie, suflu sistolic. Medicii erau foarte reticenți în privința șanselor de supraviețuire ale bebelușului. Din cuvintele și gesturile lor îmi puteam da seama că erau neputincioși. Grăitor în acest sens este îndemnul medicului neonatolog adresat familiei mele de a se ruga pentru mine și pentru copil; situația era dramatică. Familie, medici, eram cu toții cuprinși de disperare. Dar Dumnezeu a vrut să-Și arate din nou iubirea Sa nemărginită față de oameni. Mama mea care are foarte mare evlavie la Cuvioasa Parascheva (în familia noastră acest nume este o tradiție, numele mamei și al uneia dintre surorile mele fiind Parascheva), a luat hăinuțele cumpărate din timp pentru noul-născut și a mers cu ele la Mitropolie. S-a rugat la Cuvioasa Parascheva cu lacrimi pentru însănătoșirea pruncului și a pus hăinuțele pe racla cu moaștele Sfintei. Apoi s-a grăbit cu ele la spital și a îmbrăcat copilul muribund cu ele. A treia zi de la naștere, copilul a început să-și revină. Suntem recunoscători pentru ajutorul dat nouă de Mântuitorul Hristos, Care pururea lucrează minuni prin sfinții Săi.

Gabriela R., 33 ani, Iași

* * *

Spune-mi cum ai murit ca să-ţi spun cum ai trăit

Sunt profesor pensionar. Îmi amintesc de tatăl meu, care după 18 luni de spitalizare din cauza cancerului de ficat, a ajuns în moarte clinică. Familia mea a fost chemată să-l ia acasă de urgență, cu câteva clipe înainte de a ajunge la morgă.

În timp ce tatăl meu era plâns de familie, în salon intră bunicul meu (socrul celui aflat între viață și moarte moarte) cu o bucată de vată sfințită de la Cuvioasa Parascheva și fără să se jeneze de prezența

doctoriței, îl mângâie, punând vata în buzunarul pijamalei, spunându-i că se va face bine și că îl așteaptă pe 8 septembrie la onomastica soacrei. Înainte de acest gest, m-a mustrat, fiindcă am cheltuit averea pe medicamente, uitând-o pe Sfânta Parascheva „care te scoate din morți".

Apoi bunicul ne-a certat pe toți, nonverbal, cu degetul arătător, după care ne-a iertat cu o invitație pe 8 septembrie și s-a grăbit să nu piardă trenul. Uluiți de gesturile, cuvintele și mai ales de credința bunicului, toți au meditat la faptul că bătrânului i s-a întâmplat ceva.

Brusc, toți s-au dezmeticit auzind o voce slabă: „Mi-e sete!". Era tatăl meu. Doamna doctor ne-a îndemnat să-i dăm orice: „O fi ultima dorință... și nu mă mai întrerupeți", deoarece lucra la biletul de externare.

Toți erau speriați, pentru că se știa de ultima lună de perfuzii, de abdomenul lui putred, de chipul ca de „cadavru, îmbrăcat cu o foiță subțire de piele". Totuși „i-am dat să bea, apoi a cerut să mănânce, să se plimbe la aer". După 5-6 minute, când erau în ușă, doamna doctor, care terminase biletul de externare (ultimul cuvânt fiind: agravant), a sărit speriată, întrebând: „Ce-ați făcut?... cum l-ați luat?... ce-a mâncat?... ce-a băut?... dar, bătrânul acela... ce-a făcut, ce i-a dat?".

După ce află de vata sfințită de la Cuvioasa, doamna doctor constată că „este o minune dumnezeiască" și propuse reluarea analizelor. Apoi s-au adunat medici din Iași, București, Cluj, Timișoara și au recunoscut minunea. „A venit acasă cu timol 2 – de nou-născut –, după care a mai trăit 22 de ani, murind spovedit, împărtășit, cu lumânare aprinsă și cu cei dragi în jur".

Menționez cuvintele marelui arhimandrit Cleopa Ilie: „Știți cât de mare poate fi minunea de care ați putea avea parte?... cât de mare vă este credința! Spune-mi cum ai murit, ca să-ți spun cum ai trăit". De admirat credința puternică, adevărată, în puterea și dragostea lui Dumnezeu și a sfinților, pe care a avut-o bunicul meu.

Elena Eugenia

* * *

Terapia intensivă cu lumină

Se cuvine să începem a scrie despre această întâmplare dureroasă, ca fiind cea mai frumoasă minune a vieții noastre.

Obișnuiam, de mici, să mergem la Iași de ziua Sfintei Cuvioase Parascheva, pentru a ne închina sfintelor moaște și a-i cere ajutorul în frământările și necazurile noastre familiale și, totodată, pentru a-i mulțumi, cu recunoștință, pentru mijlocire.

Sfânta ne-a copleșit de prima dată pe toți din familie de trecerea pe care o are înaintea Preasfintei Treimi și de apropierea față de sufletele noastre însetate după sfințenie, pace sufletească și armonie în toate.

Prin Cuvioasa Parascheva, L-am simțit pe Dumnezeu în milostivirea, răbdarea și iubirea Sa față de om; „minunat este Dumnezeu prin sfinții Săi”.

Necazurile au fost cele care ne-au condus la Cuvioasa Parascheva, prin care am reușit să reluăm vechea legătură cu Tatăl ceresc. Astfel, mai târziu, ne-am putut desprinde de viața deșartă și a urma Domnului Iisus Hristos pe calea cea îngustă, precum o făcuse odinioară Cuvioasa.

Ne dăm sau nu seama, cu toții trăim în valea plângerii, unde, din loc în loc, Dumnezeu ne-a lăsat câte un mărgăritar din comoara Împărăției cerului, spre a putea tinde către slava lui Dumnezeu, prin înțelegerea voii lui Dumnezeu cu fiecare.

Suntem păcătoși, însă Bunul Dumnezeu ține cont de dorințele noastre spre îndreptare pentru mântuire.

Ajutorul Sfintei Parascheva s-a făcut simțit de multe ori, în momente în care, omenește, nu vedeam scăpare; dar cea mai mare minune a început odată cu data de 22 octombrie 2008, când capul familiei, în vârstă de 47 de ani, a suferit un traumatism cranio-cerebral, în urma unei căderi violente din căruță, provocate de sperietura calului.

Fiind transportat, de urgență, la Spitalul de Neurochirurgie – Iași, în stare de comă, medicii s-au arătat sceptici în privința supraviețuirii și au hotărât, la început, retrimiterea la Roman.

Mama nu s-a conformat situației și, la insistențele ei disperate, a rămas la secția de terapie intensivă, cu crize comițiale foarte dese, două lame de hematom cranio-cerebrale, paralizie pe partea dreaptă și febră foarte mare.

Zilele treceau și despre starea tatălui nostru nu aflam nimic încurajator. Deși neîncrezători, la insistențele noastre și ale altor persoane care nu s-au îndoit că Dumnezeu face minuni prin sfinții Săi, medicii s-au implicat cu toată dragostea și dăruirea.

Când l-am văzut prima oară pe tata la reanimare, legat de mâini și de picioare, cu privirea pierdută, nu am putut decât să ne înfiorăm și să strigăm înlăuntrul nostru la prietena de taină a copilăriei noastre, Cuvioasa Parascheva. În acele momente, am realizat că tata stătea pe patul de la geam, cu capul spre Mitropolie. Detaliul acesta, nesemnificativ în aparență, a fost mângâierea cea mai mare de atunci din partea Cuvioasei, semn că îl are sub ocrotire. O strigam cu glas tare, cât să audă și tata și simțeam cum se liniștește. Era confirmarea certă că ea se afla lângă noi. Ne-a umplut sufletele de speranța că totul va decurge bine, însă eram conștienți că va fi nevoie de multă răbdare, rugăciuni și dragoste.

Zilnic mergeam să-i cerem ajutorul mângâietoarei noastre în suferință lângă sfânta raclă. Mama a cunoscut un părinte care a sfătuit-o să citească zilnic Acatistul și Paraclisul Sfintei și i-a dăruit o batistă pusă pe mâinile Cuvioasei, pentru bolnav. În fiecare zi se cunoștea un mic progres, semn că Sfânta lucra cu o finețe dumnezeiască.

A fost o perioadă grea, cu nevoie de multă rugăciune și credință, o perioadă când Dumnezeu ne-a încercat dragostea pe care i-o purtăm, pentru că au fost momente de teamă, de îndoială, de renunțare în lupta de a-l salva. Însă pe toate le-a biruit dragostea și rugăciunea; s-au rugat mulți oameni: duhovnicul, obștea de maici, părinți și cunoscuți care ne-au pomenit la rugăciuni.

Cuvioasa a lucrat atât de tainic, umplându-ne sufletul de mângâiere, de dragoste și de speranță, întărindu-ne, totodată, pentru cele ce vor urma. Ne pregătea sufletește, ne încerca și nu ne puteam da seama de starea în care îl vom găsi pe tata.

Ea nu s-a dezmințit nici în ziua cea mai grea, când s-a hotărât o intervenție chirurgicală la cap pentru extirparea unui hematom. Operația a avut loc după o noapte de agitație continuă pentru pacient, concomitent cu o noapte de rugăciune la mănăstirea de maici. Doamna doctor, care atunci când a început operația era îngrijorată, la sfârșitul ei era zâmbitoare, neputându-și explica cum de operația a decurs atât de ușor.

Nu ne îndoiam nici o clipă că Sfânta a lucrat astfel încât tata dimineață era foarte liniștit, ascultător și plin de curaj, iar mâna doamnei doctor a fost purtată de mâna Cuvioasei. Astfel totul a decurs neașteptat de bine.

Nu după multe zile, a început să se comporte aproape normal, să-și amintească trecutul dinaintea accidentului și să fie conștient de prezent.

Părintele ne-a atras atenția încă de la început să nu uităm de minunea ce s-a petrecut, însă Cuvioasa a avut grijă de acest lucru, lăsând o cicatrice și o dificultate în vorbire.

La aproximativ doi ani, ne plecăm, smeriți, în fața Preacuvioasei noastre Maici, mult milostivei Parascheva, mulțumindu-i pentru toate minunile de care ne-a învrednicit, și o rugăm să ne poarte de grijă nouă păcătoșilor în continuare.

„Slavă lui Dumnezeu pentru toate câte ne-a dat nouă”, mulțumiri părintelui duhovnic și celorlalți rugători și ostenitori care s-au făcut părtași în purtarea acestei sarcini.

Mulțumiri Domnului și în special Cuvioasei pentru timpul pe care ni l-a mai lăsat de trăit.

Ana-Maria și *Simona Geneș*

* * *

Respirația iubirii lui Dumnezeu

În 1997, în urma unei radiografii pulmonare, mi s-a pus diagnosticul de TBC, fiind trimisă la Policlinica de Pneumoftiziologie din Iași, pentru investigații amănunțite.

În aceeași zi, după altă radiografie, mi s-a interzis prezentarea la serviciu, mai ales că lucram în învățământ și afecțiunea respectivă constituia un pericol pentru copii.

Mi s-a prescris tratament cu antibiotice. A urmat o perioadă de două luni de calvar: opt radiografii pulmonare, recoltare a numeroase probe de spută, iar rezultatele erau descurajate. Dacă se confirma diagnosticul, eram obligată să-mi părăsească familia, serviciul și să fiu internată în sanatoriu.

Am venit lângă racla Cuvioasei Parascheva cu un munte de lacrimi și rugăminți, am luat legătura cu duhovnicul, m-am spovedit și împărtășit în aceste două luni de șapte ori. Deși starea mea de sănătate era bună, radiografiile confirmau existența tuberculozei, pentru care mi s-a interzis revenirea printre copii.

În ziua internării în sanatoriu, am alergat la Mitropolie, am căzut lângă racla Sfintei, implorându-i ajutorul și rugându-l pe duhovnic să stăruie în rugăciune pentru sănătatea mea.

Ajunsă în cabinetul doctoriței, Dumnezeu mi-a dat în gând dorința de a solicita o nouă radiografie. Surprinsă de această cerere, doctorița a acceptat, apoi a privit lung noua radiografie, s-a uitat speriată și a exclamat:

„Ești sănătoasă, nu ai nimic! Dacă te internam, te băgam în mormânt!” Menționez că aveam atunci niște probleme hepatice, iar tratamentul cu tuberculostatice m-ar fi distrus.

Surprinsă și entuziasmată, am obținut adeverință de reintegrare în colectivitate. Primul gând mi-a îndreptat pașii spre racla Sfintei Parascheva, spre a-i mulțumi pentru minunea petrecută. În Mitropolie, „oamenii se uitau și nu înțelegeau motivul lacrimilor”, iar duhovnicul s-a mirat și s-a bucurat că doar după două ore s-a întors aici un „om fericit”.

În cele două luni de „zbucium și durere sufletească”, m-am rugat mai mult ca oricând la Dumnezeu, implorând mijlocirea Cuvioasei Parascheva. De asemenea, „izbăvirea într-un chip atât de minunat” m-a convins că, prin această încercare, Dumnezeu m-a îndemnat să alerg la ajutorul Sfintei și să găsesc adevărata cale în viață.

Semnificativ este faptul că viața mea a urmat un alt curs, unul deosebit: prin nebănuitele rânduieli dumnezeiești, acum sunt „închinoviată într-o mănăstire din Moldova.

Z.D.

* * *

Fiorul milostivirii

În 1990, m-am îmbolnăvit și am urmat tratamentul prescris de medic. În februarie 1991, mi s-a spus că trebuie să fiu operată, dar m-am gândit că, având „evlavie și dragoste de Sfânta Parascheva", e bine să merg mai întâi la moaștele ei. Nu am reușit să ajung la racla Sfintei în ziua de 40 de mucenici, pentru că a apărut o piedică. Împreună cu fiica mea, am ajuns totuși la Iași pe 25 martie, de sărbătoarea Bunei Vestiri, am luat din oraș o sticlă pentru aghiazmă, am umplut-o și am pus-o în geantă, deși nu avea dop. M-am așezat la capul Sfintei, am pus mâna dreaptă pe capul Cuvioasei și m-am rugat pentru vindecare. Deodată, a trecut prin mâna mea ca un curent, am tras mâna cu frică, neștiind ce-a fost, dar n-am spus nimic cât a stat, până la sfârșitul Sfintei Liturghii. Am repetat gestul punerii mâinii pe Cuvioasă, dar nu am mai simțit curentul acela. La sfârșitul slujbei, nu m-am îndurat să plec din Catedrala cea plină de frumusețe și sfințenie.

În tren, când am scos din geantă o gustare pentru mine și fiica mea, am văzut cu uimire că sticla fără dop, plină cu aghiazmă, deși era într-o parte, n-a pierdut nici un strop, rămânând plină ochi. Am început să strig în gura mare, spunând de această minune. Ajungând acasă, am simțit că m-am vindecat și că nu mai era necesară operația, realizând că acel curent care trecuse prin mâna mea a fost o putere care m-a vindecat.

În 2010, am revenit la Iași, m-am închinat la Cuvioasa Parascheva, am mulțumit, am plâns și am promis Sfintei că voi scrie despre minunea care mi s-a făcut.

V.A., Galați

* * *

Chirurgia sufletului

La 14 ani, m-am îmbolnăvit grav. Nu era prima oară, am fost destul de bolnăvicios de felul meu, dar acum, o durere imensă de picior și o inflamație masivă la peroneu m-au pironit la pat. Doctorul chirurg din orașul în care locuiam i-a spus mamei mele, și ea cadru medical superior, că este un reumatism articular acut, un puseu de durere. Așa încât mi-a prescris oxacilină și gentamicină din 6 în 6 ore timp de câteva luni și mi-a pus piciorul în ghips. Durerea atâtor injecții, tumefierea și mortificarea țesutului în care am fost injectat de sute de ori, rugăciunile pe care mama le spunea mereu la patul meu, ore întregi, mi le amintesc foarte bine. După ce mama spunea de câteva zeci de ori psalmii „Miluiește-mă, Dumnezeule" și „Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt", sfârșită de oboseală era trecut de miezul nopții îi spuneam: „mai zi-mi rugăciuni..." Au fost câteva luni de durere cumplită, iar piciorul era tot mai dureros, ba chiar se subțiase mult. Gentamicina pe care am primit-o intramuscular ar fi fost de ajuns să surzească 10 oameni, dar totuși, cu mila lui Dumnezeu mai aud. După câteva luni de stat în casă cu un ghips imens, piciorul era de două ori mai slab decât înainte. Doctorii spuneau că piciorul trebuie amputat.

Părinții mei au insistat să mergem la Iași, la Spitalul de copii, la doctorul Gabriel Ionescu, un medic vestit care rezolvase multe cazuri incurabile. Tatăl meu, preot, m-a adus în spinare până la spital. Când m-a consultat, doctorul a izbucnit în strigăte de mânie: „sunteți cadre medicale, dar l-ați tratat ca niște țărani". Aveam ostiomielită acută la peroneul drept, o boală cumplită care chiar dacă se operează, recidivează la alte oase, toată viața. În tot acest timp, părinții mei au stat mereu lângă racla Sfintei Parascheva, rugându-se cu lacrimi pentru mine. Șansele ca piciorul să mai poată fi salvat erau mici. Eram suspect și de cancer osos.

M-am refăcut în câteva luni bune. Profesorii de la școală veneau să mă asculte și-mi puneau notele acasă. Mama îmi spunea: „Ești o minune a lui Dumnezeu". Iar eu îi răspundeam: „Da, o minune șchioapă".

Și iată că merg perfect și nici o altă operație nu am mai suferit, mulțumită Sfintei Cuvioase Parascheva. Trăiesc datorită rugăciunii ei, datorită lacrimilor ei, datorită inimii ei imense, pline de harul lui Dumnezeu care simte durerile noastre și le alină cu milă, în iubirea infinită a lui Dumnezeu.

Pr. I.I.

* * *

Mi-am găsit singura speranță în rugăciuni

În 2006, am fost diagnosticat cu hepatită C. Tratamentul a durat 65 de săptămâni. Cu toate că mă consideram foarte păcătos, căci nu mergeam în fiecare duminică la Sfânta Liturghie, Bunul Dumnezeu nu m-a trecut cu vederea și m-a ajutat.

Prin voia Domnului, am aflat că moaștele Sfântului Nectarie, „grabnic tămăduitor", sunt în biserica în a cărei apropiere locuiesc. Astfel, am descoperit minunile și viața Sfântului, care „a intrat" și în viața mea. I-am rostit aproape zilnic acatistul în perioada grea a tratamentului.

Provin dintr-o familie modestă, iar costul tratamentului (pastile și injecții de zeci de milioane) era enorm.

Mi-am găsit singura speranță în rugăciuni, atât la sfânta raclă a Sfântului Nectarie, cât și la sfintele moaște ale Cuvioasei Parascheva de la Mitropolie.

La scurt timp, am fost părtaș... la minunea prin care am aflat că pastilele, care mai ieri erau 2000 lei, s-au ieftinit la puțin sub 700 lei. Totuși, 4700 lei pe lună, timp de 6 luni, era o sumă foarte mare pentru posibilitățile familiei. Din suma strânsă de la rude și prieteni, am cumpărat pastilele, dar 240 de milioane pentru injecții, de unde să le iau? Mama a plecat în străinătate, însă nu a găsit de lucru îndată. Chiar în ziua când ea hotărî să revină în țară, găsi de lucru ca prin minune. Insistând cu rugăciunile adresate tuturor sfinților, am terminat cu bine tratamentul, iar analizele efectuate după cinci săptămâni arătau că virusul nu mai este prezent în organism.

Acum văd viața cu alți ochi, are alte perspective, doresc să întemeiez o familie, simt că am renăscut, că mi s-a dat o nouă șansă la viață, mulțumesc lui Dumnezeu pentru acest dar neprețuit, sănătatea, rugându-mă să mă călăuzească pe drumul cel bun.

Nu pot uita că, în timpul tratamentului, am promis Sfântului Nectarie și Sfintei Parascheva că, dacă mă va tămădui, voi îndemna și pe alți suferinzi la biserică și le voi relata cât de mare este vindecarea prin rugăciune.

Andrei C., 25 de ani, Iași

* * *

Ploaia de lacrimi

Pe 11 octombrie 2009, am intrat în comă, la neurochirurgie, și am primit diagnosticul „malformație artero-venoasă". Am făcut hemoragie și am fost operată pe creier. După operație devenisem ca o legumă. Am fost conștientă de gravitatea bolii și eram convinsă că pot muri în orice clipă.

Doctorul i-a spus mamei: „5% este meritul meu, restul 95% rugați-vă Bunului Dumnezeu să o țină în viață".

În ziua Sfintei Parascheva, pe o ploaie ca niciodată, mama rugătoare reuși să străbată prin mulțimea care aștepta la racla sfântă și să se roage cu lacrimi pentru mine. Acum, sănătoasă fiind, mulțumesc mereu Sfintei, mult milostive.

Anonimă, 22 de ani

* * *

Cuvioasa Parascheva vindecă astmul bronşic

Soțul meu, Aurel, suferă din tinerețe de astm bronșic. Într-o iarnă, a făcut o criză foarte puternică având pe lângă complicații respiratorii și probleme cardiace. După internarea soțului în spital, am mers la racla Cuvioasei Parascheva să cer grabnic ajutor.

Răpusă de supărare și deznădejde, de gravitatea bolilor soțului, m-am simțit parcă pe altă lume, mi-am neglijat ținuta în așa fel, încât sosită acasă mi-am dat seama că nici nu aveam ciorapi în picioare.

Sunt sigură că Sfânta Parascheva mi-a ascultat rugăciunile, pentru că soțul și-a revenit. Această bucurie m-a îndemnat să înalț rugăciuni stăruitoare, atunci când s-au aflat la greu și alți prieteni sau rude. Așa m-am rugat și pentru sora mea, care a fost operată pe cord deschis la o vârstă înaintată.

Ana, pensionară, Iași

* * *

Am deznădăjduit de nenumărate ori

Totul părea bine, până la un control de rutină. Diagnosticul a venit ca un trăsnet: cancer la sân, stadiul 3. A urmat o perioadă cumplită, cu tratamente greu de suportat, când am deznădăjduit de nenumărate ori.

Mi-am îndreptat pașii spre Sfânta Parascheva, m-am rugat cu multe lacrimi, dorind să-mi văd copiii mari. Treptat, am realizat că fără rugăciuni zilnice la Sfânta Parascheva, Sfântul Nectarie și Sfântul Ioan Rusul nu pot trece prin această grea încercare.

Au trecut, de atunci, patru ani și mulțumesc Bunului Dumnezeu, Maicii Domnului și tuturor sfinților că mă bucur „pentru fiecare clipă" alături de familie. Cu rugăciunile Sfintei Parascheva m-am vindecat.

Din această încercare, am învățat să prețuiesc, în fiecare zi, lucrurile cu adevărat importante și să mă bucur de copiii mei. Foarte des merg la Sfânta Parascheva să-i aduc prinos de mulțumire pentru toate binefacerile primite.

Nicoleta M.

* * *

În câteva zile nu se mai cunoştea că ar fi bolnav

În viața mea am primit răspuns la rugăciunile făcute la racla cu sfintele moaște ale Sfintei Parascheva și mereu am plecat de aici liniștită, plină de optimism, deși venisem în stare de neliniște, tulburată, îngrijorată.

Tatăl meu suferă de ciroză hepatică. Adesea a avut hemoragie digestivă, cauzată de varice esofagiene. Cu 12 ani în urmă, tata a fost internat la Terapie intensivă, unde medicii nu-i dădeau nici o șansă de supraviețuire. Având speranța în ajutorul Sfintei Parascheva, l-am stropit cu agheasmă, l-am uns cu untdelemn sfințit la Sfântul Maslu și am continuat să ne rugăm toată familia. Mai târziu, tata și-a revenit, hemoragia s-a oprit, iar medicii, la externare, i-au prezis doar încă, cel mult, doi ani de viață.

Tatăl meu trăiește și astăzi, la 12 ani de la avertismentul medicilor. A mai suferit și alte hemoragii digestive, însă de fiecare dată oprite prin rugăciune. S-a petrecut de fiecare dată câte o minune (...) deoarece n-a mai fost nevoie de nici o spitalizare. Simțindu-se slăbit după revenirea din criză, mergea la racla Sfintei. Imediat se simțea întărit și, în câteva zile, nu se mai cunoștea că ar fi bolnav.

Daniela

* * *

Matematica inimii

În 1994, ca elevă la un liceu de informatică în clasa a X-a, am dat semne de oboseală, nervozitate, am avut insomnii și dureri de cap. Am consultat un psihiatru, am urmat tratamentul prescris, dar starea mea nu s-a ameliorat. Am continuat tratamentul până când, după o lună de zile, am ajuns cu salvarea la neurologie.

În timpul internării mele, mama a participat la slujbe lângă racla Sfintei Parascheva și s-a rugat cu lacrimi pentru sănătate și mântuire.

În spital, în timpul examenului la psihiatru, nu știam să mai rezolv nici operații elementare de matematică. Mi s-a recomandat o

tomografie, dar era necesară o programare pentru care trebuia, atunci, să aștept 2-3 luni. Când am mers pentru această programare, mă simțeam foarte rău. Am fost surprinse de un doctor cu multă dragoste, respect și milă față de aproapele, care a făcut posibilă pentru a doua zi efectuarea tomografiei.

Rezultatele au fost bune, au urmat unele recomandări medicale, dar și schimbarea profilului urmat în liceu.

Mama mea conchide că această grea încercare a determinat și modificarea atitudinii întregii familii față de calitatea rugăciunilor adresate Bunului Dumnezeu. Mulțumesc în fiecare zi Sfintei Cuvioase Parascheva pentru ajutorul sfânt pe care mi l-a dat și pentru grija de mamă pe care mi-o poartă mereu.

Maria-Luminița, Piatra Neamț

* * *

Spovedanie sinceră şi rugăciune multă

Sora mea mai mare traversa, la un moment dat, o perioadă mai grea: examene, divorț, copil mic bolnav, la care se adăugau neîncetate și chinuitoare dureri de cap.

A făcut analize medicale, consultând și un medic neurolog și a primit, repetat, tratament adecvat.

Îmi amintesc, la un moment dat, de mama, care îmi vorbea despre diagnosticul sufletesc dat la Mitropolia din Iași de preoții de aici, printre care și Preasfințitul Episcop-Vicar.

Când nu am mai văzut altă scăpare, am mers la Mitropolie. Aici, „ca prin minune”, în clipa sosirii, l-am văzut în cerdacul uneia dintre clădiri pe Preasfințitul, căruia i-am dezvăluit faptul că investigațiile medicale au scos în evidență rezultate anormale și că orice medicamente luate au dat greș.

Sora mea a fost îndrumată să se închine și să se roage la Cuvioasa Parascheva, să meargă „acasă și să se spovedească”!

După ce ne-am rugat cu lacrimi, drumul spre gară a fost presărat cu razele speranței, fiind încredințate că sora se va face sănătoasă. Așa s-a și întâmplat, după rugăciuni fierbinți și spovedanie sinceră.

Anonimă

* * *

Rugăciunea de mamă

Am primit la serviciu un telefon prin care eram anunțată că fiul meu de 5 ani și 9 luni, lovit de o mașină, este în spital, lovit la cap, are contuzii cerebrale grave și a intrat în comă.

A stat în comă 14 zile. În această perioadă, m-am rugat Bunului Dumnezeu, Sfintei Fecioare și Cuvioasei Parascheva. Zdrobită de durere, eram pe punctul de a ceda fizic și psihic când am aflat că s-ar putea ca băiatul să rămână mut. În spital, o bătrână m-a îndemnat să vin la Iași și s-o rog pe Sfânta Parascheva să facă o minune. Așa am și făcut: am rugat-o cu lacrimi.

Când m-am întors la spital, băiatul s-a trezit, a prins mâna mea și mi-a pronunțat numele. Uriașe sentimente de bucurie și mulțumire au inundat sufletul meu.

Aceste sentimente sunt împărtășite tuturor ca și cum s-ar fi întâmplat ieri. De atunci, din aprilie 1992, vin des în Iași să-i mulțumesc Sfintei Cuvioase Parascheva, s-o rog să nu ne părăsească, să înalț rugăciuni Bunului Dumnezeu Celui în Sfânta Treime slăvit.

Anonimă, Onești

* * *

Sfânta se roagă din inimă

În 2009, infarctul, repetat de cinci ori în două luni, a atras după sine mai multe internări la Serviciul Cardiologic de la Spitalul Fundeni. Aici mi s-au depistat două artere ale inimii înfundate în proporție de 90 %. Am făcut mai multe încercări de a fi operat la Fundeni și la

Iași. În noiembrie am venit la Iași pentru operație, dar am cerut ajutorul Sfintei Parascheva, după care profesorul-doctor m-a trimis din nou la București și de aici la Constanța.

Mi-am dorit să revin la Iași, dar boala s-a agravat. Nu mai aveam mult de trăit, întrucât nu-mi mai simțeam mâinile și nu aveam circulație normală. Inima mea era din ce în ce mai slabă. Mă apropiam încet dar sigur de moarte.

Într-o noapte m-am visat în spital, iar în camera de alături se ruga o monahie în mod impresionant, cu mâinile ridicate. La încetarea rugăciunii, măicuța s-a întors spre mine în chip foarte cuvios, cu capul în jos, iar eu am recunoscut-o. Era Sfânta Parascheva de la Iași. Chipul ei smerit și blând mi-a rămas în memorie pentru toată viața.

A doua zi am primit un telefon de la Debrețin, din Ungaria, de unde un profesor cu care vorbisem mă anunța să merg la Târgu Mureș pentru operație. Acest lucru s-a și întâmplat, iar operația a fost în premieră pe țară. Acum mă simt bine și mulțumesc Sfintei Cuvioase Parascheva pentru ajutorul ei bun.

Benescu Ion, Constanța

* * *

Soțul meu s-a născut a doua oară

Cufundată în adâncul neputinței, ascultând cumplita sentință de condamnare la moarte a soțului meu, mi-am alungat durerea, și m-am liniștit cu gândul la Sfânta Parascheva, tămăduitoarea de boli foarte grave.

Rugăciunea mea avea toată smerenia și disperarea unui om care știe că va rămâne singur, dar și cu dorul de a vorbi Maicii Parascheva, de a-i spune durerea mea imensă, de a mă sfătui cu ea și de a-i cere ajutorul.

M-am îndreptat cu toată credința la racla cu sfintele moaște, iar acolo lacrimile mele au început să curgă firesc, fără sforțare. Erau lacrimile care curgeau din ochi și din suflet, ca un izvor nesfârșit de

durere și de neputință, de cunoștință a păcatelor și de dorință de îndreptare.

Am simțit în acea clipă că drumul spre vindecare s-a deschis, fiind îndrumați de prieteni la doctori iscusiți. În a treia zi după operație, soțul meu a intrat în comă, fiind la o clinică de reanimare a unui spital din București. Atunci, am rugat fratele din Iași să meargă la Sfânta Parascheva cu un buchet mare de flori și să implore salvarea lui Florin. La rândul meu, am mers la Mănăstirea Radu-Vodă, închinându-mă la moaștele Sfântului Nectarie. După două zile, soțul meu și-a revenit, s-a născut a doua oară, cu toate că medicii nu-i dădeau nici o speranță.

Acum, la doi ani după ce marea minune s-a întâmplat, soțul meu se simte bine și, împreună cu mine, mulțumește lui Dumnezeu, Preasfintei Născătoare și tuturor sfinților pentru izvorul minunilor revărsat în casă. Nici urmă de cumplita boală, nimicită de blândețea de har a sfintei cuvioase.

Pentru această împlinire a nădejdii, considerăm că n-ar fi de-ajuns nici sute de ani să-I mulțumim lui Dumnezeu. Această suferință vindecată de Sfânta Parascheva ne-a învățat să ne rugăm pentru binele nostru și pentru al întregii lumi.

Anonimă, soția domnului Florin, diagnosticat, pe 23 aprilie 2008,
cu îngrozitorul diagnostic: cancer esofagian

* * *

Visul care aduce viața

În septembrie 2003, m-am simțit rău, iar în urma analizelor am descoperit că am cancer uterin destul de avansat, aproape de metastază. Am simțit o enormă rană în suflet, știind că cei doi copii, Ioana și Victor, au nevoie de sprijinul meu. Doream din toată inima să trăiesc nu pentru mine, ci pentru acești copii, dăruiți de Dumnezeu.

Aveam 36 de ani și singura salvare era să-mi pun toată credința și toată ființa numai în mâinile lui Dumnezeu și ale Sfintei Cuvioase Parascheva. Doctorii erau reticenți la șansele de vindecare. Cancerul era avansat.

Într-o străfulgerare de lumină, am realizat că singura speranță pe care o am este la Dumnezeu. Am mers la catedrală, m-am spovedit, m-am împărtășit și m-am rugat Cuvioasei din toată inima să mijlocească pe lângă Dumnezeu pentru a mă lăsa în viață.

Am fost operată la Spitalul „Elena Doamna", după care, a treia noapte, m-am visat la racla Sfintei Parascheva, plângând și spunându-i că o iubesc. În vis, Sfânta mi-a răspuns că voi rămâne cu cei doi copilași.

În ziua următoare, doamna doctor Popovici mi-a spus că operația a decurs bine, dar mai mult nu-mi poate promite nimic, sugerând că acest cancer poate să apară în altă parte. Însă eu nu m-am temut de recidivarea bolii, întrucât îmi pusesem nădejdea în promisiunea Sfintei Parascheva.

Rugați-vă cu inima și cu sufletul plin de iubire!

Liliana Micu, Italia

* * *

Doctorul cel ceresc

Când aveam 16-17 ani, am fost operată de un nodul la sân. Fiindcă îmi era foarte frică de doctori și de spitale, am alergat pentru prima dată la Sfânta Parascheva, rugând-o cu lacrimi disperate să mă ajute. Ea era singur doctor de care nu îmi era frică, singura mea speranță.

M-am reîntors în spital și m-am odihnit foarte bine în noaptea dinaintea operației. Dacă până atunci eram îngrozită că voi suferi o mutilare, în ziua operației frica mi-a dispărut complet, am mers singură și liniștită în sala de operație. După aceea am ajutat vreo două bolnave, cu operații mult mai grave.

După câtiva ani, mi s-a descoperit o rană adâncă pe colul uterin, am suportat niște teste, suspectându-se o situație precancerigenă. Am așteptat două săptămâni rezultatele și, bineînțeles, m-am îndreptat iarăși, speriată, la Sfânta Parascheva, doctorul meu ceresc. În final, totul a ieșit bine și, la orice încercare, merg la Cuvioasa cu

sufletul încărcat și revin acasă liniștită, pentru că Sfânta mă așteaptă cu căldură, vindecând, prin rugăciunile ei, neputințele noastre.

Laura, 24 de ani

* * *

Seminţele morţii s-au răspândit prin trup

În 1990, la un control medical, am descoperit un adevăr cumplit: mama mea avea cancer de col uterin cu metastază. Semințele morții erau răspândite acum prin întregul trup. Doctorii la care am fost mi-au confirmat același adevăr: mama avea să moară în câteva luni.

Văzând că nimeni nu-i mai dădea nici o șansă, prăbușită de durere, am alergat la Sfânta Parascheva să o ajute.

Am internat-o pe mama în spital, dar profesorul-doctor, văzând cele 14 boli, a refuzat să o opereze, spunând că pacienta ar muri pe masa de operație și că nu mai avusese, în cei 35 de ani de activitate, un caz așa de grav.

Cu ajutorul rugăciunilor făcute la Mitropolie, cu lacrimi fierbinți, cu lucrușoarele mamei atinse de sfânta raclă, m-am întărit în fața mamei, nu dădeam o lacrimă, l-am înduplecat pe doctor să o opereze, iar mama a fost salvată, spre uimirea tuturor.

Acum doi ani, am trecut prin mai multe încercări din pricina păcatelor mele: m-am îmbolnăvit, am rămas fără serviciu, iar apoi și fără ajutorul de șomaj. În urma fracturării claviculei am mers săptămânal pentru pansament la Iași, dar, din autogară, primul drum îl făceam la Mitropolie, ca să nu pierd Acatistul Sfintei Parascheva. Aici m-am rugat și pentru obținerea unui serviciu, deși eram bolnavă. Am căutat așa aproape un an, iar la 40 de zile de la pomelnicul dat la Sfânta Parascheva mi-am găsit și un loc de muncă.

În 2009, de ziua Cuvioasei, deși aveam probleme de sănătate din cauza rinichilor, am suportat ploaia torențială, fiind un pelerin răbdător, dârz și demn. Am stat de pe data de 13 octombrie de la ora 16 până noaptea, 14 octombrie, la ora 2 numai în apă și frig o ghetuță cântărea, cred, 1,5-2 kg, atât de udă era. N-am putut să nu merg.

Simțeam că îi sunt datoare Sfintei Parascheva. Și dacă nici de ziua ei nu vin să o salut, atunci când?

Maria C., Roman

* * *

Fetița mea bolnavă de moarte nu are nici o vină

În 2008, fetița mea, în vârstă de 11 ani, a fost dusă cu salvarea la neurochirurgie. Așa am aflat cu durere diagnosticul: malformație arterio-venoasă pe creier – neoperabilă, din naștere. Mi s-a mai spus că Alexandra nu va trăi. Starea ei se înrăutățea rapid.

Mânată de speranță și întărită de credință, am alergat la Sfânta Cuvioasă Parascheva, rugându-mă cu lacrimi să-mi salveze fiica. Simțeam că o durere adâncă s-a deschis în mine, și îmi dădeam seama că fetița mea, bolnavă de moarte nu are nici o vină. Ea suferea doar din pricina păcatelor noastre.

Preotul din Catedrală a citit rugăciuni pe hăinuțele fetiței mele bolnave, le-a stropit cu sfânta agheasmă și m-a sfătuit să citesc 40 de zile Acatistul și Paraclisul Sfintei Parascheva. Așa am făcut. Și mare mi-a fost mirarea când, venind la spital, nu mi-am mai aflat fiica la terapie intensivă, conectată ca o legumă la aparate, ci venind singură în întâmpinarea mea.

După câteva zile a fost externată. Acum are 14 ani, merge la școală și își dorește să urmeze cursurile unui liceu de muzică. Am în minte imaginea fiicei mele, care cu ani în urmă nu putea să țină un pix în mână și abia se ținea pe picioare, iar acum sunt recunoscătoare Sfintei Parascheva pentru minunea vindecării. Lacrimile mele de mulțumire privind-o nu se vor usca niciodată.

Anișoara, Iași, mama fetiței Alexandra-Alina

* * *

Minune de ziua Sfintei

Pe 4 decembrie 2009, soțul meu a fost operat la urgență. Am aflat diagnosticul groaznic: cancer. În ianuarie 2010 i s-a scos soțului meu a doua tumoare, iar pe 25 martie, la Cluj, internându-se pentru o nouă operație, mi s-a spus că soțul nu mai are mult de trăit. Celulele răzvrătite împotriva organismului începeau să-și facă lucrarea de moarte. Și se răspândeau fără odihnă, necontenit.

Copleșită de negura disperării, m-am spovedit unui părinte de la Mitropolie, apoi timp de 40 de zile am citit acatistul la picioarele Cuvioasei Parascheva, am dat de pomană câte o pâine și am stăruit în rugăciune.

Pe 4 octombrie 2010, am mers la București pentru operație, dar pe 5 octombrie i s-a făcut externarea și i s-a propus revenirea pe 12 octombrie. Dar minunea s-a produs în ziua de 14 octombrie, de ziua Sfintei, când operația a reușit numai datorită Cuvioasei Maici Parascheva, a bunei Maici a Domnului, a bunătății Domnului nostru Iisus Hristos.

Plină de raza recunoștinței și a bucuriei, vă spun tuturor celor care sunteți în necazuri mari să vă rugați neîncetat, să credem cu tărie și, dacă nu vom deznădăjdui, vom avea ajutor. De asemenea, spovedanie din copilărie, post și rugăciune.

Ne închinăm lui Dumnezeu și cinstim sfintele tale moaște, Cuvioasă Maică Parascheva! Amin!

Anonimă

* * *

Lacrimi de durere şi de bucurie

O femeie din Iași a venit plângând la mine, cu râuri de lacrimi, și căzând la pământ mi-a apucat picioarele. Am ridicat-o degrabă și am sfătuit-o să meargă la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din biserică și să se roage fierbinte. Într-un târziu am înțeles durerea ei: cei doi copii ai fiicei ei aveau boli grave, unul dintre ei era autist,

iar altul suferea de o boală incurabilă. Printre suspine m-a întrebat: „Ce să fac?” Și i-am răspuns: „Roagă-te la Sfânta Parascheva cu toată inima, agață-te de picioarele ei și nu-i mai da drumul. Și nepoții tăi se vor vindeca”. „Cum să fac asta?” a zis ea: „Roagă-te Maicii Parascheva”. „Când?” „Mereu de acum încolo.” „Și câtă vreme?” a zis ea. „De acum și până se fac sănătoși. Nu te opri din rugăciune, așa cum nu te oprești din respirat. Și nu-i da drumul.”

Femeia pierdută s-a ridicat în picioare. A făcut semnul Sfintei Cruci și a plecat clătinându-se. După câteva luni, am văzut-o din nou la biserică. Plângea iarăși, nemângâiată. Am luat-o de mână și am întrebat-o: „De ce nu ai făcut cum ți-am spus?”. A privit printre lacrimi la mine: „Așa am făcut părinte, și copilul cu autism a început să vorbească, spune mama și tata, iar celălalt începe să își revină, deși toti doctorii îl condamnaseră la moarte. Lacrimile mele acum sunt de bucurie, de mulțumire și de recunoștință, dar și din conștiința propriei nevrednicii. Mulțumesc Sfintei noastre măicuțe, Parascheva!”.

Pr. *I.I.*

* * *

Mi se infectase jumătate din cap

Sunt căsătorit și tată a 4 copii. M-am îmbolnăvit grav, îmi pierdeam des cunoștința și în anul 2006 medicii m-au diagnosticat: tumoare pe creier. Cu lacrimi de umilință, am venit în Iași, la Sfânta Parascheva, am luat ulei sfințit de la Sfântul Maslu, agheasmă și am cerut preoților să mi se facă rugăciuni.

În urma operațiilor, m-am însănătoșit, dar după o perioadă de 4 ani, boala a recidivat, necesitând o nouă intervenție chirurgicală pe creier. Însă din cauza unei erori medicale, mi s-a infectat jumătate din cap. Această grea încercare m-a determinat să vin iar la Sfânta Parascheva, care m-a salvat din nou de pe patul morții, în ziua de 6 decembrie 2010.

Astăzi, pentru mine și familia mea, nu este zi în care să nu aduc mulțumiri lui Dumnezeu, Care mi-a oferit ajutorul nesperat prin

rugăciunile Sfintei Parascheva. De asemenea, nu uit să fac zilnic milostenie, să postesc și să mărturisesc tuturor cât bine poate face Dumnezeu omului ce se încrede în El, prin sfinții Săi.

Anonim

* * *

Trei ani şi jumătate mi-am trăit propria apocalipsă

Totul a început de la un banal chist sinovial pe mâna dreaptă, puțin dureros și ușor inestetic. Prima operație a fost mai mult un moft, din considerente estetice. Mi s-a spus că va fi o operație absolut banală, care va dura zece minute, fără internare, după care voi pleca acasă, fără probleme. Era 1 mai 2001. Cel care m-a operat era directorul spitalului, profesor universitar, așadar, pentru el intervenția era una foarte simplă. Dar a fost voia lui Dumnezeu ca totul să nu fie așa cum mi se spusese. La jumătate de oră după ce am plecat de la spital, am simțit o tensiune cumplită în mână, bandajul s-a îmbibat de sânge, care a început să curgă abundent. A trebuit să ne întoarcem de urgență la clinică și, întrucât profesorul plecase, s-a creat panică și agitație mare. Într-un final, când acesta s-a întors, nu mai era nici o sală de operație liberă, așa că a trebuit să redeschidă mâna în triaj, într-un spațiu impropriu pentru o asemenea intervenție. S-au adus o masă cu instrumentar și un pat, iar un colț al sălii de așteptare s-a transformat într-o așa-zisă sală de operație. Și, lucrându-se în viteză și mare panică (pentru că pierdusem mult sânge), fără toate pregătirile unei operații și fără condiții optime, am fost infectată cu mai mulți viruși incurabili (pioceanic și hepatită C). Anestezia nu a mai ținut, așa că s-a lucrat pe viu. Mi-au dat un câmp de tifon să-l mușc, ca să nu urlu de durere.

Trei ani și jumătate mi-am trăit propria apocalipsă. Rana nu s-a mai închis. Au urmat alte șapte operații, în diferite centre și clinici renumite, cu profesori renumiți, în care mâna mi-a fost curățată, cauterizată, înghețată, după toate metodele, vechi și moderne, totul fără rezultat. De fiecare dată, mi se garanta că e ultima intervenție și că

rana se va închide. Când ajungeam acasă, constatam că nu e așa și că iarăși totul a fost zadarnic. Organismul era epuizat de anestezii și antibiotice. La una dintre intervenții nu m-am ridicat douăsprezece ore din comă. Simțeam moartea suflându-mi în ceafă și nu puteam nici măcar să primesc Împărtășania, pentru că vărsam tot ce înghițeam.

După acești trei ani și jumătate de chin, în care toată energia, toți banii și toate speranțele se irosiseră prin spitale și operații, duhovnicul meu, Preasfințitul Calinic, mi-a dat o bucățică din veșmântul Cuvioasei Parascheva. L-am prins cu bandaj pe rană. După vreo săptămână, a ieșit prin deschizătura rănii un fir gros de ață chirurgicală. N-am mai vrut să merg la nici un medic, așa că, în fiecare zi, trăgeam de acel fir cât puteam, până când, într-o zi, s-a desprins din țesuturi și a ieșit. Din acel moment rana s-a închis și totul a rămas un vis urât.

A vrut Dumnezeu ca nimeni din casa mea să nu fie infectat, deși pioceanicul era contagios. Iar în final, când nu mai speram nimic de la oameni, când singurul sentiment era un dispreț profund pentru știință și specialiști, dublat de un la fel de profund autodispreț, a hotărât să îmi trimită ajutorul Cuvioasei Parascheva, fără să îl cer și fără să știu să îi mulțumesc.

Prof. Emanuela Istrati-Macovei

* * *

S-a rugat lângă mine până a venit ambulanța

În vara anului 1995, mă întorceam de la nunta unui coleg din Botoșani. Am oprit la Iași pentru a mă închina la Sfânta și a rezolva câteva probleme. Terminasem seminarul în acel an și voiam să dau la Facultatea de Teologie.

Aveam tren la ora 4 după amiaza spre orașul meu, Tg. Neamț. Însă luat de vâltoarea metropolei, am întârziat mult, așa că am sosit în gară, pe la 4 și 5 minute. Trenul tocmai pleca. Luase ceva viteză. Cu inconștiență de copil, dar și cu un teribilism naiv, am sărit spre tren și am apucat o bară de susținere de la o ușă. M-am prins bine de

ea, însă am observat că din cauza vitezei tot mai mari și a curentul care se formează sub tren, picioarele mele erau trase dedesubt, acolo unde cuțitele uriașe ale roților de fier îmi amenințau viața. De pus picioarele pe scară nici vorbă. Atunci, într-o străfulgerare de gând, mi-am dat seama că îmi voi pierde picioarele. Nu de viață îmi era mie, ci mai ales de faptul că nu voi mai fi niciodată preot, lucru pe care-l visam de mic. Mâinile îmi amorțiseră pe bara rece și cedam încetul cu încetul picioarele spre hăul de sub roți. Atunci, cu un ultim efort, am ridicat picioarele la piept. Viteza trenului era mare. Era un accelerat spre Pașcani. Ajunsesem deja departe de gară, spre Canta. Am strâns picioarele la piept, m-am proptit în ele și m-am aruncat în gol. Am căzut pe pietrele mari tăioase de pe calea ferată, întâi cu umărul și apoi cu capul. Nu mi-am pierdut pentru nici o clipă cunoștința, dar am simțit la tâmplă un izvor cald, fremătând. Era sângele meu. Am încercat să mă mișc, dar eram atât de amețit, încât nu am reușit deloc.

Trimis de Dumnezeu, un muncitor s-a apropiat și m-a luat în brațe. Eram plin de sânge, lumea se strânsese ca la urs, nimeni nu știa dacă voi supraviețui. Omul bun, cu hainele pline de sânge, m-a strâns la piept și – Dumnezeu să-l mântuiască – i-a zis „Tatăl nostru". Credea că voi muri. Apoi mi-a făcut semnul Sfintei Cruci pe fața plină de sânge. A stat acolo lângă mine, rugându-se – ce minune de om! – până când s-a auzit sirena salvării. Eram conștient, dar tot mai slăbit. Mi-au pus oxigen, m-au săltat în mașină și m-au dus la Spitalul de Neurochirurgie. Acolo, medicul de gardă, văzând rana de la tâmplă, a zis: „Tinere, nu știu ce se poate întâmpla. Ai pe cineva în Iași?" „Nu, am răspuns eu. Dar vreau să dau un telefon." Amețit, ținut de o asistentă, m-am târât până la telefon. I-am spus mamei: „Am avut un accident la tren". Ea era încă traumatizată de un accident cu un tânăr din Tg. Neamț, care își pierduse ambele picioare într-un accident de tren. „Unde", a întrebat mama sfârșită, „la picioare?" „Nu, la cap", am răspuns eu. Mama a leșinat. Într-un târziu, tata a înțeles pericolul și a gonit cu viteză mare spre Iași. Au sosit amândoi în mai puțin de o

oră (100 de km), palizi, pierduți. Au întrebat ici colo de mine. Nimeni nu știa nimic. Mai apoi, după căutări, m-au găsit stând liniștit pe o bancă. Eram pansat la cap, la mână și la umăr. Însă aveam chef de glume. M-au externat pe loc.

Părinții mei nu au mai stat nici o clipă. Au mers imediat la Catedrală, la Sfânta Parascheva, acolo unde am plecat capul rănit pe trupul ei plin de mireasmă cerească. Și am rugat-o să mă vindece. Preasfințitul mi-a citit rugăciuni de sănătate și mi-a dat sfaturi de rugăciune stăruitoare.

Timp de câteva luni, când deschideam ochii și încercam să focalizez pe o foaie de hârtie, o tăietură de cuțit îmi spinteca tâmpla. Aveam examen greu la facultate, cu 5 candidați pe un loc. Însă nu am putut să citesc nici măcar o pagină înainte de cele trei examene: la dogmatică, istorie bisericească și limba română. Îmi amintesc cum priveam prin ceață atunci când semnam cererea de înscriere la examen.

M-am prezentat la examen numai din amintiri. Din nou, Sfânta Cuvioasă Parascheva mi-a povățuit mintea și mâna, căci, deși cu o durere imensă de cap (trebuia să focalizez pe foaie) am scris foarte bine și am luat o medie mare. Mulțumesc, Sfântă Cuvioasă Paras-cheva pentru tot ce ai făcut pentru mine!

Pr. V.I.

* * *

Întoarcerea la viață

Aveam 25 de ani, eram muncitor în Cipru. Am avut un teribil accident de mașină și am fost operat pe creier. Am ajuns în comă profundă. După ce medicii au semnat certificatul de deces, părinții mei, Neculai și Maria, s-au închinat la racla Sfintei Parascheva, în timpul unei sfinte slujbe. Imediat după terminarea slujbei, ei au primit telefon din Cipru că m-am trezit din comă.

În semn de mulțumire, am revenit în țară pentru a mă închina la Sfânta Parascheva.

Mă întreb: „Eu sunt un om rău, n-am postit, nu sunt un creștin rugător... Ce-am făcut eu bun către Sfânta Parascheva, ca să mijlocească pentru întoarcerea mea la viață? Trebuia să mă fi lăsat să mor pentru păcatele mele!”.

Afirm că, după ce m-am făcut sănătos, în fiecare zi, merg în Cipru la Biserica „Sfânta Parascheva” pentru a aprinde o lumânare și pentru a-i mulțumi.

Anonim

* * *

Riscam să orbesc

Astăzi am venit să dau mulțumire pentru tot binele pe care Cuvioasa mi l-a făcut de-a lungul timpului.

M-am născut în 1985, cu o boală destul de rară și foarte gravă. Aveam lichid în zona cutiei craniene, care îmi afecta creierul și de asemenea ochii. Mai pe scurt, riscam să orbesc și să am și un handicap mintal sever. Diagnosticul pus de medici la Spitalul Roman, Spitalul de copii din Iași și la Spitalul Universitar din București a fost hidrocefalie. Ce reprezintă această boală? Foarte mult chin și moarte sigură. Ori mori în chinuri, ori trăiești și suferi toată viața, fiind handicapat mintal în stare foarte gravă. Este destul a da o căutare pe internet sau a întreba un medic ce reprezintă această boală. Este mai grea și decât cancerul. Dacă de alte boli se mai cunosc cazuri care s-au vindecat, chiar și complet, prin diverse procedee moderne, în cazul acestei boli nu se cunosc cazuri de vindecare completă, poate doar parțial, dar cu un tratament foarte scump.

La vârsta de aproape un an, am fost adus de bunica mea la racla cu sfintele moaște ale Cuvioasei, într-o stare foarte gravă: în pragul de a orbi și de a ajunge handicapat. Lună de lună, până în jurul vârstei de 3 ani, am mers la Spitalul nr. 9 din București, unde sunt cele mai grave cazuri de handicap mintal din țară. În timpul tratamentului, se făceau slujbe la Cuvioasa Parascheva, la Iași și la Roman,

Sfântul Maslu și Moliftele Sfântului Vasile cel Mare. Pe mama o îmbărbătau medicii, dar știau toți că sunt ca și pierdut! Îmi mai dădeau o șansă: dacă reușeam la Spitalul Militar din București să rezolv cu ochii, ca să nu orbesc, și la Spitalul Universitar din București, dacă mi s-ar fi pus o valvă.

Dar la câteva săptămâni de când fusesem la Sfântul Maslu, situația mea s-a îmbunătățit vizibil. Erau profesori universitari care nu credeau ce se întâmplă. S-a dat acceptul pentru operație și aceasta a fost un succes. Deși atunci erau timpuri de ateism declarat, mulți din medicii și profesorii universitari care mă vedeau spuneau că este... o minune dumnezeiască!

La vârsta de 3 ani m-am vindecat complet. S-au făcut rugăciuni de mulțumire la Cuvioasa Parascheva și, de-a lungul vieții, L-am simțit de multe ori pe Dumnezeu, ocrotindu-mă. Astăzi sunt complet vindecat!

Numai că eu, în cei aproape 26 de ani, nu am venit să-i mulțumesc Cuvioasei. Nu am fost foarte credincios și, venind problemele și necazurile peste mine, grămadă, mi-am adus aminte de Sfânta Parascheva, iar astăzi am venit să-i mulțumesc și să mă rog la ea. E prima oară după atâta timp! Am simțit o ușurare, făcând acest lucru. M-am spovedit la duhovnicul meu și am luat canon pentru nerecunoștința mea de atâția ani!

Mare ești Tu, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale! Dumnezeului nostru, slavă, în vecii vecilor. Amin!

Bogdan, 26 de ani, Neamț

* * *

Rândul Sfintei Parascheva

Mărturisesc că Sfânta Parascheva m-a ajutat ori de câte ori i-am cerut ajutor. Fiind din Iași, mergeam mereu la Mitropolie, când apăreau probleme de sănătate în familie sau pentru a cere sprijin pentru copii la școală. Însă nu mă închinam Cuvioasei de hramul ei.

Dar în 2005, fiica mea, Mihaela, în vârstă de 25 de ani, avea o suferință la un genunchi. Umblând din spital în spital, în Iași, în

București și înapoi, fără nici un rezultat, am constatat că nimic nu o vindeca. Doar i se atenua durerea prin calmante.

În 2006, de hramul Cuvioasei, am mers pentru prima dată în viața mea și m-am așezat la un rând imens. După mai bine de 10 ore, am renunțat să mai stau.

În anul următor, tot de hram, am mers din nou, pregătită sufletește să mă închin la sfintele moaște. De aceasta dată, am ajuns neașteptat de ușor. S-a petrecut așa de repede de parcă m-a luat cineva pe sus și m-a așezat lângă sfintele moaște. După ce am plecat, în mai puțin de o oră, m-a sunat o fostă colegă și mi-a povestit de suferința fiicei ei, cronicizată de trei ani. După sfatul ei, am mers la alt medic și a doua zi, fiica mea a avut diagnosticul corect și programare urgentă pentru operație.

Mulțumesc Bunului Dumnezeu că, prin rugăciunile Sfintei Parascheva, operația a decurs foarte bine și fiica mea s-a vindecat complet.

Aurica Gheorghiu, din Iași

* * *

Fiul meu a fost salvat dintr-o comă de gradul IV

În dimineața zilei de 27 ianuarie 2011, a survenit un accident rutier în urma căruia fiul meu cel mai mare, Mircea, în vârstă de 22 de ani, a fost grav accidentat. A intrat în comă de gradul IV, cu hematom subdural acut, contuzie pulmonară și cerebrală gravă, fracturi vertebrale și pareză facială.

Din cauză că nu rezista până la București, medicul de gardă de la Spitalul de Neurochirurgie din Iași a decis să-l opereze de urgență. Acesta ne-a spus că procedurile medicale au fost realizate după posibilitățile omenești, atât cât se putea, dar numai Dumnezeu poate face minuni.

Din momentul accidentului, am apelat la doi preoți și, împreună cu ceilalți doi copii ai mei, ne-am rugat având speranța numai în Dumnezeu. O rugăciune din tot sufletul, cum numai durerea și suferința ți-o dă.

Am mers în fiecare zi la Mitropolie și m-am rugat la Cuvioasa Parascheva, iar în Paraclisul din incinta Spitalului de Neurochirurgie m-am rugat la Sfântul Ioan Rusul. Acolo am descoperit o carte cu viața, paraclisul și minunile sfântului.

Dumnezeu a primit rugăciunile noastre și, după 24 de ore, copilul meu a ieșit din comă. A urmat o perioadă de recuperare grea, cu urcușuri și coborâșuri, iar când am mers la control, după două luni, medicul ne-a dat vestea cea bună: datorită restabilirii rapide a stării de sănătate, a fost acceptată operația de cranioplastie, care, în mod normal, se face după 6 luni, dar, atunci, s-a făcut la 3 luni de la accident.

Acum, când relatez această minune, după 5 luni de la prima operație, pot afirma că Mircea s-a refăcut, în totalitate, și mai are o lună de concediu medical, după care poate începe din nou serviciul.

Mulțumim, în fiecare zi, lui Dumnezeu și sfinților care l-au ajutat să treacă de la moarte la viață, l-au apropiat mai mult de Biserică și de Dumnezeu, iar pe noi ne-a învățat cum să ne rugăm din tot sufletul, cu lacrimi, și să prețuim viața, cu tot ce ne dă Dumnezeu!

Anonimă, Botoșani

* * *

Doi copii în suferință

Sunt însoțitoare a doi copii cu handicap de grad 1. De 7 ani, vin mai des la Sfânta Parascheva, rugându-mă pentru cei doi copii ai mei, handicapați, de care am grijă, mereu, de la vârste mici. Georgiana, fiica mea, a făcut o criză de convulsie la 9 luni, după care aceste crize se repetau, făcând și câte 15 crize pe zi, până la 9 ani. Acum, ea este absolut dependentă de mine, în alimentație și îngrijire. Trăiește într-o lume a ei și este hiperchinetică. Nu e ușor de îngrijit, dar consider că Domnul mi-a dat putere și răbdare să o pot crește. Mulți mă judecă pentru faptul că nu o dau în grija Statului, dar eu mă rog la Dumnezeu să-i ierte că gândesc așa, deoarece este și ea om și nu o pot părăsi niciodată.

Și fiul meu, Liviu, suferă de o afecțiune la coloana vertebrală, de la 9 ani, când a căzut de pe o cabană și și-a tasat câteva vertebre. În timpul spitalizării, a contractat și doi viruși, care l-au îmbolnăvit grav, fiind la un pas de leucemie. Dar o minune îl menține. Vin cu băiatul la spital și trec pe la Sfântă de fiecare dată, mulțumindu-i și rugându-mă. Între timp, am fost și eu bolnavă, operându-mă la vezica biliară. Din cauza fetei, care nu poate rămâne singură, deoarece, astfel, nu se alimentează și nu doarme, am fost nevoită să plec acasă după două zile de la operație. Singură mi-am făcut injecțiile și m-am pansat. Am fost, de asemenea, la un pas de septicemie. Medicii m-au operat fără anestezie și am trecut cu bine și peste această încercare.

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru toate. Deși trăiesc într-o cameră de cămin și soțul meu nu lucrează, consider că am tot ceea ce îmi trebuie, sunt împăcată cu mine însămi, am ce mânca și cu ce mă îmbrăca, nu sunt datoare la nimeni și asta este o minune.

Mariana F., 40 de ani, Focșani

* * *

Hăinuța care s-a atins de racla Cuvioasei

În calitate de medic primar la Clinica oncologică a Spitalului „Sfântul Spiridon” din Iași, relatez minunea vindecării soțului meu, Andrei George, căruia medicii de la Terapie intensivă nu-i dădeau prea multe speranțe de viață, în urma unei intervenții chirurgicale soldate cu multiple complicații.

În disperarea mea, am fugit la Mitropolie, la moaștele Sfintei Parascheva, și l-am rugat pe preotul de acolo să mă învețe cum să accept ceea ce se întâmpla în viața noastră. După o rugăciune asupra mea, părintele m-a îndemnat să revin cu o hăinuță a bolnavului la Sfânta Parascheva.

Fiica mea a adus o bluză la racla Cuvioasei, asupra căreia s-au făcut rugăciuni. Eu am așezat această hăinuță la creștetul bolnavului și nu m-am dezlipit de el 5 zile și 5 nopți. Suferințele au fost de nedescris. În timpul zilei, diverse persoane înlăturau bluza de lângă

bolnav. Cu încăpățânare, o așezam din nou la locul ei. Nimeni nu credea. Eu credeam și mă rugam permanent.

Soțul a început să-și revină, dar nu imediat și nu perfect. Toți spuneau că este o minune. Doar ea și fiica mea știam a cui era minunea.

Eu, Elena Teodora, am avut fericirea să văd harul Sfintei Parascheva prin însănătoșirea soțului meu, într-un moment când nimeni nu mai spera.

Elena Teodora Albulescu, Iași

* * *

Pomelnicul care aduce bucurie

Pentru mine și familia mea, dar și pentru niște cunoștințe pentru care m-am rugat, Cuvioasa Parascheva a făcut o mulțime de minuni. În momente de zbucium sufletesc pun icoana la piept, apoi mă liniștesc, îmi schimb starea sufletească.

Îmi amintesc câteva minuni din viața mea ivite prin rugăciuni: fiul meu s-a vindecat de enurezis; fiica și mama de alte boli; în 2007 am lăsat la Mitropolie un pomelnic pentru sănătatea părinților (mama suferea de cancer, tata de maladia Parkinson). După 40 de zile situația mamei s-a îmbunătățit; după alte 40 de zile a dispărut și starea precară a tatălui.

În 2008, am vândut un inel de aur și am depus banii în urna de lângă moaștele Cuvioasei. Aceasta ca mulțumire pentru toate minunile săvârșite. După ceva timp am mai depus un lănțișor de aur în aceeași urnă. În fiecare an, de ziua Cuvioasei, în familia mea are loc câte o întâmplare fericită: la serviciu s-a rezolvat o situație dificilă, soțul a reușit la un concurs pentru un post foarte bun ș.a.

Mihaela, Iași

* * *

Febra rugăciunii răcoreşte inima

Sunt mama unei fetițe splendide, dar care a devenit extrem de sensibilă la răceală.

Trebuia să meargă la creșă, apoi la grădiniță, deoarece acasă n-avea cu cine rămâne, toți fiind salariați. La intervale mici, de două săptămâni, lua antibiotice.

În aceste împrejurări, a venit bunica fetiței cu îndemnul de a lua cămășuța de corp curată și a o atinge de racla Sfintei Parascheva.

Era chiar 14 octombrie 1991, n-am reușit să ajungem la raclă, însă o măicuță a luat cămășuța, a trecut-o pe la racla cu sfintele moaște, în timp ce eu îngenungheasem, cu lacrimi în ochi și cu ruga în inimă și pe buze.

Acasă, am îmbrăcat-o pe fetiță, care avea febră de peste 39 de grade, cu toate că i s-au administrat antibiotice. După doar 15 minute, febra a scăzut la 38, apoi la 37,5, și-a revenit, a mâncat, iar acum nu mai are probleme mari de sănătate.

Anonimă

* * *

Sfânta s-a ridicat şi m-a binecuvântat

Am fost diagnosticată cu o afecțiune gravă la rinichi, necesitând control de specialitate și intervenție chirurgicală. Înainte de a veni la Iași, am avut un vis: într-o sală mare era racla Sfintei Cuvioase Parascheva. Sfânta s-a ridicat, m-a binecuvântat și m-a privit cu dragoste. I-am văzut chipul luminos, ca al unei copile de vârsta majoratului. Dimineața, m-am trezit fericită, cu trupul viguros.

Ajunsă la Iași, m-am închinat la sfintele moaște. La examenul medical, bucuria mare a fost că totul s-a redus la o medicație care mi-a permis imediat vindecarea fără intervenție chirurgicală.

Acum, în mai 2010, am venit din nou pentru investigații pentru o altă neputință a trupului. Vârsta înaintează, viața se scurge, neputințele se înmulțesc, dar prezența sfintei în viața lăuntrică nu lipsește nici o clipă.

Cred cu adevărat că Sfânta ocrotitoare va face tot ce este plăcut Stăpânului vieții.

Mirela

* * *

Puterea de a merge

La vârsta de 27 de ani am căzut dintr-o căruță, mi-am fracturat coloana și am fost operată la Iași, dar medicii nu-mi dădeau speranța că voi mai merge vreodată.

Am venit la Cuvioasa Parascheva împreună cu toți copiii mei și m-am rugat mult, cu lacrimi fierbinți.

Am simțit minunea făcută de Sfânta de la Iași. Acum am 35 de ani, merg perfect și mă bucur de viață frumoasă alături de copilașii crescuți cu multă rugăciune.

Lidia Popa, Bacău

* * *

După ce s-a închinat la sfintele moaşte, a acceptat operaţia

Mă numesc Mesalina, iar mama mea se numește Anica. Mama mea a fost foarte bolnavă în tinerețe. După vreo nouă internări, boala de care suferea nu ceda la nici un tratament. La a zecea internare la Spitalul „Sfântul Spiridon”, fostul doctor chirurg Gheorghe Chipailă a propus-o pentru operație. Mama s-a înfricoșat și a cerut externarea. Tata, nereușind s-o înduplece pentru această operație, a îndemnat-o să se închine la Sfânta Cuvioasă Parascheva. Aici, tatăl meu a explicat părintelui refuzul ei. Sfinția Sa i-a citit o rugăciune, după care ea a cerut să se întoarcă la spital imediat.

Operația a fost una reușită. Atunci avea doi copii, apoi, la doi ani după operație, a mai născut un băiat. Astăzi, se bucură de cei trei copii, șase nepoți și o strănepoată de patru ani.

Mesalina

* * *

Cancerul de piele

M-am rugat împreună cu toate rudele pentru sănătatea mătușii mele, Ana, căreia, în 1998, i se pusese un diagnostic dur: cancer la piele în primă fază.

Au venit multe săptămâni la Catedrală, au participat la rugăciuni, la Sfântul Maslu. Sfânta Parascheva, mult milostivă și grabnic ajutătoare, a ascultat rugăciunile. Mătușa s-a vindecat și acum se bucură de urmași.

Cornelia

* * *

O batistă curată, atinsă de sfintele moaște

Cu cinci ani în urmă, am avut necazuri cu picioarele: îmi creșteau niște fire de păr sub piele. Dacă mă epilam, firele creșteau și pielea se infecta și mai mult. M-am chinuit mulți ani folosind plante, creme naturiste, ceaiuri, antibiotice, creme recomandate de un dermatolog, dar toate îmi făceau și mai mult rău.

Am citit pe internet despre minunea făcută cu soțul unei femei, căruia îi apăruseră niște bube mari pe față, care se infectau și sângerau. Neștiind ce să mai facă, soția i-a adus soțului o batistă curată atinsă de sfintele moaște ale Cuvioasei Parascheva de la Iași. După două săptămâni i-a trecut tot ce avea pe față.

Astfel, mi-am legat speranța de Sfânta Parascheva. M-am rugat la sfintele moaște ale Cuvioasei, apoi am lipit în fiecare seară pe picioare vată sfințită.

După două săptămâni, pielea era la fel, dar nu mi s-a spulberat nădejdea, am continuat. Nu după mult timp, am observat că pielea nu se mai infecta atât de mult, iar peste o lună mi-a dispărut complet suferința.

Loredana O., Suceava,

* * *

Numai Dumnezeu şi Maica Parascheva l-au salvat!

În 1980, fiul meu, Adrian-Constantin s-a accidentat, căzând pe ciment și lovindu-se la cap. A avut hemoragie, iar medicii de la urgență au constatat fractură de craniu. A stat 10 zile în spital la Roman, apoi a mers la Iași la neurochirurgie.

Pentru că diagnosticul era sumbru, ne-am rugat pentru sănătatea fiului nostru la Sfânta Parascheva. După o săptămână, copilul a fost externat, recomandându-i-se doar evitarea, pentru un timp, a eforturilor fizice.

Numai Dumnezeu și Maica Parascheva l-au salvat! Nu este și aceasta o minune? La început nu ni se dădea nici o speranță, apoi l-am luat acasă sănătos, astăzi are 41 de ani și niciodată n-a avut vreo tulburare ulterioară.

Angela, Roman

* * *

Marie, dă-te jos!

Am fost foarte bolnavă, am avut un accident vascular, am stat multă vreme în spital. Eram imobilizată la pat, și mergeam cu un căruț. Doctorii au certificat sec paralizia.

În căruciorul meu, m-am rugat Sfintei Parascheva, dorind să pot veni la ziua ei așa cum obișnuiam în fiecare zi de 14 octombrie. În timpul rugăciunii, am auzit o voce „Marie, Marie, dă-te jos!”, de două ori. A treia oară m-am încumetat și m-am ținut de perete și de pat. Nu mai simțeam piciorul și mâna stângă. Am mers! Am stat apoi la marginea patului, sprijinită și am început să citesc acatistul Sfintei. Dimineața, profesorul dr. Crutescu, fiu de preot, a spus: „Maria, credința te mântuiește!”

De atunci, am început să merg, întâi câțiva pași, apoi din ce în ce mai bine. În fiecare an vin să-i mulțumesc Sfintei Cuvioase Parascheva.

Maria Ț., București

* * *

Cuvioasa m-a atins cu mâna ei vindecătoare!

Am acum cu mila lui Dumnezeu 77 de ani. Încă de la vârsta de 14-15 ani, aveam mare credință în Sfânta Cuvioasă Parascheva. Eram bolnavă de TBC osos, iar doctorii m-au sfătuit să nu mă căsătoresc și să nu am copii.

Într-o noapte, am visat-o pe Sfântă, căreia i-am adresat rugămintea de a mă ajuta. Dând din cap ca aprobare, Cuvioasa a atins cu mâna fistula de la stern. După câțiva ani și după câteva operații, m-am făcut bine, m-am căsătorit și am un copil.

Verginia S., Călărași

* * *

Credinţa sfarmă piatra

Programată fiind pentru operație de litiază coledociană, la Spitalul „Sfântul Spiridon” din Iași, cu o zi înainte, „la prima oră”, am rugat-o pe sora mea să-mi aducă agheasmă de la Sfânta Parascheva. Imediat după consumarea ei, am început să vomit, iar starea generală mi s-a îmbunătățit rapid. În ziua operației, domnul doctor a constatat cu uimire că litiaza biliară a dispărut.

Andreea, 21 de ani, Iași,

* * *

Nu a mai fost nevoie de chimioterapie

Am o viață uneori cu mai puține, alteori cu mai multe probleme cotidiene. Lucrez în Italia. Mi-am crescut singură copilul, iar când am aflat că acesta are cancer la plămâni timpul s-a oprit în loc. Durerea care mi-a umplut inima este cu neputință de descris în cuvinte.

Înainte de a afla diagnosticul fetiței, m-am visat pe un câmp negru care s-a desfăcut în două. M-am înspăimântat, dar a apărut o

lumină și am auzit o voce, care m-a îndemnat să nu-mi fie frică, să aprind nouă lumânări, iar a zecea la Sfânta Parascheva, unde să mă rog.

După operație, medicul m-a avertizat că fetița va avea nevoie de chimioterapie îndelungată. Aducându-mi aminte de visul cu Sfânta Parascheva, m-am rugat la ea stăruitor. Reîntoarsă în Italia, am aflat de la doctor că nu mai este nevoie nici de tratament medicamentos, nici de chimioterapie, deoarece analizele au ieșit bune.

Astăzi (16 august 2010) sunt o mamă fericită, și îi mulțumesc Sfintei Cuvioase Parascheva pentru viața copilului meu. Totodată îi sfătuiesc pe toți să se roage cu lacrimi și vor primi ajutor de la Sfânta milostivirii.

Mihaela Stelian – o mamă singură cu o fiică –
„tot universul meu”

* * *

Naşterea în dureri

În 1981, în urma operației de cezariană la un spital din Iași, am făcut septicemie. Cu toate antibioticele utilizate pentru tratare, șansele de a scăpa erau minime. Am ajuns să nu mai reacționez la nici un tratament. Infecția se răspândise sever în întregul organism.

Am fost externată, dar nu am putut merge și am fost purtată pe brațe. Medicii au afirmat că doar Cel de Sus mă mai poate ajuta.

Am plâns la racla Sfintei Parascheva, care m-a ajutat, dăruindu-mi mie viață, iar copilului meu – o mamă. Mereu vin la racla Sfintei, ori de câte ori ajung la Iași, și-i mulțumesc pentru minunea săvârșită cu mine.

Maria

* * *

Mâna vindecării

În 2003, am urmat un tratament, pentru că aveam o rană pe colul uterin ce trebuia cauterizată. Fiind speriată de consecințele bolii, am luat tratament, dar a mers la moaștele Sfintei Cuvioasei Parascheva, am citit în fiecare seară, cu râvnă, acatistul și am luat vată de la sfintele moaște. Într-o noapte, am simțit o forță deosebită care în câteva secunde a dispărut.

În zilele următoare, citind, cu atenție, acatistul, la Icosul al 6-lea: „Bucură-te, mâna vindecării”, am lăcrimat și am realizat că, în acea noapte, mâna Sfintei Parascheva s-a apropiat de trupul meu.

După tratament și cauterizare, rana s-a închis.

Andreea

* * *

Întoarcerea la viaţă

Tatăl meu a suferit o operație banală la Spitalul Județean Suceava în noiembrie 2010. Post-operator, a fost infectat cu un microb din spital și a făcut o septicemie severă. Nimeni nu-i mai dădea șanse de vindecare. În Ajunul Crăciunului, starea tatălui meu evoluase către comă septică și, chiar când mă pregăteam să aprind lumânarea, a revenit la viață, chiar în ziua de Crăciun a anului 2010. Rugăciunile la Sfânta Parascheva au lucrat minunat. În următoarele 4 luni, vindecarea lui a fost totală, așa încât, în aprilie 2011, tata a devenit din nou sănătos, vioi și lucid, la cei 81 de ani.

A fost o minune adevărată; avem și fotografii ale acestei învieri!

Mărită fie Sfânta Parascheva!

În anul 2002, Sfânta Parascheva mi-a auzit rugăciunile și m-a vindecat de cancer.

Angela, Suceava

* * *

100 de trandafiri albi

În urma unui accident rutier, am stat în comă timp de o lună, dar, după rugăciunile mamei adresate Cuvioasei Parascheva, am revenit la viață, deși medicii de la Neurochirurgie nu-mi mai dădeau speranțe.

În semn de recunoștință, mama a adus câte un trandafir alb Sfintei Parascheva, în decursul a 100 de zile. Ulterior, a donat un inel de aur, drept contribuție la restaurarea raclei. Eu, fiul cel „înviat din morți", lucrez în Italia, de unde vă trimit mărturisirea despre minunea sfintei.

Ioan Bogdan, Iași

* * *

Trebuia să ajung într-un căruţ cu rotile

Suferind de o afecțiune gravă a coloanei vertebrale, am venit la Mitropolie când nu mai credeam în nimeni și nimic. Simțeam că, din clipă în clipă, voi muri. În viața mea, era numai întuneric și nici o speranță. Un om în căruț cu rotile, tânăr, ce speranță mai are?, îmi spuneam, deznădăjduită. Plângând la racla sfintei și dând un pomelnic pentru rugăciune, m-am rugat la Sfânta Parascheva să-mi aducă lumină în viață. Și lumina a venit...

Vin de departe să o vizitez; mi-e tare dragă, cu mulțumirea că sunt vindecată de acea cumplită boală. Și am convingerea că „orice vom cere Tatălui, crezând, vom lua".

Ana-Maria

* * *

În genunchi în faţa Sfintei

De la 28 de ani, am diverse probleme de sănătate, dar mai acute erau durerile la ambii genunchi, care nu-mi permiteau nici urcarea la etajul al treilea unde locuiesc.

Într-o zi, cu dureri atroce, la care s-au mai adăugat și alte nemulțumiri sufletești și de serviciu, am ajuns la moaștele Sfintei Parascheva, plângând din tot sufletul și implorând ajutorul ei. În noaptea următoare, am visat că aud vorbindu-se despre cumpărarea unei perechi de încălțăminte pentru Sfânta Parascheva, deoarece perechea veche se tocise, pentru că Sfânta mergea la cei care îi cereau ajutorul și îi vindeca. Fără nici o explicație, fără vreun tratament, au dispărut durerile de genunchi.

Acum am 47 de ani, nu mai am probleme mari de sănătate și sunt conștientă că s-a produs cu mine o minune înfăptuită de Sfânta Parascheva, căreia îi mulțumesc mereu din tot sufletul, rugând pe Dumnezeu să ne aibă în pază pe noi, pe toți.

Olguța R., Iași

* * *

Marama de ceață

Sunt o tânără mămică și implor iertare de la Dumnezeu dacă greșesc cu ceva în această scurtă relatare, dar trăită intens.

În 1985, luna martie, am devenit pentru a doua oară mămică. Am născut pe Alina-Elena. După botezul fetiței mele, m-am simțit foarte rău: credeam că se prăbușește totul în jur – era o maramă de ceață. Mi-am luat copiii și am plecat la sora din Dobrogea. Acolo medicii mi-au propus operație de apendicită, pe care am refuzat-o, din dorința de a-mi alăpta „îngerașul".

O consăteancă m-a sfătuit să merg la Sfântul Maslu, în 7 vineri, la racla Cuvioasei Parascheva și să folosesc din făina și din uleiul sfințit.

M-am reîntors la Iași, am lăsat îngerașul în pătuț, l-am închinat și am plecat împreună cu celălalt îngeraș de 2 ani și 9 luni la Sfântul Maslu.

În cea de-a 7-a vineri, în timpul slujbei de Sfântul Maslu, am simțit că toată ceața pleacă din fața mea și corpul mi s-a încărcat cu

multă putere. Am alergat spre casă plină de bucurie, de nădejde și de credință.

Marusia Popescu, Iași

* * *

La izvoarele milostivirii

În 1984, trebuia să fiu supusă unei importante operații, având probleme mari cu inima. Datorită credinței adânci în izvoarele milostivirii divine, am refuzat operația, rugându-mă neîncetat cu nădejde puternică în Cuvioasa Parascheva al cărei ajutor a sosit îndată. După un control de specialitate efectuat după o lună, medicul a constatat cu nedumerire că nu mai este necesară nici o operație, că „a avut loc o adevărată minune", deoarece aceste cazuri se vindecă doar chirurgical.

Desigur și de această dată Sfânta Cuvioasă Parascheva a vegheat asupra mea, având aceeași dragoste puternică și mângâietoare de care dă dovadă întotdeauna pentru cei ce se roagă cu râvnă și încredere.

Alexandrina, Iași

* * *

Odihna cea plină de bucurie

În urma pierderii neașteptate a soțului, am suferit de insomnie cronică, încât nici o medicație nu era eficientă. Disperată, am mers la racla Sfintei Parascheva, unde am cerut preotului slujitor o rugăciune și un remediu pentru suferința mea.

Acesta mi-a dat o batistă atinsă de mâna Cuvioasei, pe care am așezat-o sub cap. Din acel moment mi-am simțit capul ca un jăratic. Imediat am căzut într-un somn profund până a doua zi la aceeași oră. De atunci nu am mai avut probleme cu somnul. Sunt mereu recunoscătoare Sfintei Parascheva.

Și pe nepotul meu de 8 ani l-a vindecat Cuvioasa. Acesta își pierduse auzul din cauza unui zgomot asurzitor de la o mașină. În urma atingerii copilului de raclă și după rostirea rugăciunii lui: „Sfântă, ajută-mă să aud!”, minunea s-a produs.

Ca recunoștință pentru binefacerile primite mi-am pus în bună rânduială viața duhovnicească personală și, am dăruit un set de Sfinte Vase pentru Catedrala din Roman.

Iuliana, Iași

* * *

Alte vindecări

În urmă cu 9-10 ani, soțul meu a făcut o depresie. După mai multe internări, și-a revenit, dar a început să bea, să se împrietenească adesea cu persoane dubioase, să fie foarte violent și murdar, aducând în locuința de la bloc diferite lucruri adunate de prin tomberoane.

Eu mi-am pus nădejdea în credință, gândind că Dumnezeu nu-mi va da mai mult decât puteam duce. Ieșeam pe stradă plângând, mă rugam la racla Cuvioasei, plângând. Astfel, am cunoscut un părinte care m-a ajutat enorm. După ani de suferințe și necazuri, dar și de rugăciune, s-a făcut un pic de lumină în familie: soțul nu mai este violent, are grijă de nepoțel, merge la biserică, uneori se spovedește.

Maria, Iași

* * *

Deși am suferit arsuri grave, ce mi-au afectat aproape 52 % din corp, la vârsta de 17 ani, prin rugăciunile Sfintei Parascheva, m-am vindecat complet, ba mai mult, am avut parte și de reușită profesională.

La vârsta de 45 de ani, am suferit de depresie, dar m-am vindecat, după ce am dat pomelnice la Sfântă.

Florica, Iași

* * *

Am suferit de o infecție ginecologică gravă de care nu scăpam oricâte medicamente luam. După rugăciuni cu lacrimi, Sfânta mi-a adus vindecarea, de care nu mă simt vrednică. Maica Parascheva este de mare ajutor și vindecătoare de boală.

Maria

* * *

Am fost vindecat de piatră la rinichi.

Ioan, Iași

* * *

Am fost vindecată de neoplasm malign.

Marcela

* * *

În octombrie 2009, Sfânta Parascheva m-a ajutat enorm, deoarece am simțit ajutorul dumnezeiesc în timpul operației la inimă.

Dumitru Mihai, Fălticeni

* * *

În octombrie, de ziua Sfintei Parascheva, m-am rugat la racla Sfintei Parascheva cu mare speranță. Am simțit ajutor sfânt în noiembrie, când analizele au ieșit bune. Stărui în rugăciune pentru ajutor în viață.

Anonimă, studentă în anul II,
diagnosticată cu cancer ganglionar

* * *

Am fost vindecat de o afecțiune pancreatică.

Ioan Alexandru

* * *

Am simțit ajutorul constant al Sfintei Parascheva la 8 operații.

Doamna Bologa, Piatra Neamț

* * *

Am fost ajutați de Sfânta Parascheva la o intervenție chirurgicală suferită de un membru al familiei noastre.

Familia Gorodea, București

* * *

După ce am stat în comă timp de o săptămână, din cauza unui accident vascular cerebral, am fost vindecată, de Sfânta Parascheva, prin rugăciunile fiicei mele, Carmen.

Elena, Drobeta Turnu Severin

* * *

Prin mijlocirea Sfintei Parascheva am fost vindecat de pancreatită.

Mihai

* * *

Am fost salvat dintr-o operație grea pe cord, în urma unei înjunghieri produse într-o școală din Piatra-Neamț.

Anonim

* * *

Am fost vindecată de cancer, în urma unei operații reușite, realizate pe 14 octombrie, ziua Sfintei Parascheva.

Anișoara Iacob, Iași

* * *

În 2008, am cerut ajutor Preacuvioasei Parascheva, înainte de a merge la operație cu fiica mea de 17 ani, care căzuse pe gheață și-și dislocase trei discuri lombare. Operația a trecut cu bine pentru că am avut mereu încredere că așa va fi, de parcă cineva era alături, insuflându-mi speranță și credință. Fiica mea s-a vindecat complet, iar acum este studentă.

Tatiana, 44 de ani, Botoșani

* * *

Copleșită de probleme de sănătate și probleme materiale, am venit să cer ajutorul Sfintei Parascheva de la Iași. Rugăciunile mele nu au rămas fără răspuns și, nu după multă vreme, starea sănătății mele s-a ameliorat, în același timp revenindu-mi și din punct de vedere material. Drept mulțumire, am donat, în 2007, coroana de aur care se află pe capul Sfintei Parascheva și alte obiecte bisericești.

Mariana Boda, București

* * *

Sfânta Parascheva a ajutat-o pe mama să supraviețuiască acum 6 ani unei operații de cancer. Acum ea este sănătoasă. Sfânta este „ocrotitoarea familiei" mele.

Cristian, București

* * *

Am fost vindecată de o boală de stomac și de depresie.

Alina-Raluca

* * *

Am fost vindecată de dureri oculare de care sufeream în copilărie, conform mărturiei mamei mele, Viorica.

Beatrice-Petronela, Botoșani

* * *

Am fost vindecată de cancer.

Maica Singlitichia,
de la Mănăstirea Pasărea de lângă București

* * *

Am primit ajutor în găsirea unui tratament corect pentru vindecarea unei boli.

Cristina, Botoșani

* * *

Am fost vindecată de reumatism.

Florentina B.

* * *

Am fost vindecată de cancer, după rugăciuni la racla Sfintei Parascheva. Am fost ajutată și la serviciu: atunci când s-au făcut restructurări, eu nu am fost dată în șomaj.

Elena Duliche, Iași

* * *

Mărturisesc că, în așteptarea unui rezultat la a doua serie de analize medicale (primele semnalând prezența unui virus cancerigen), m-am rugat la Sfânta Parascheva și am primit vestea bună că nu am tumoare.

Anonim, Suceava

* * *

Mulțumesc Sfintei pentru vindecarea miraculoasă a ochiului drept.

Anonim

* * *

După operația de extirpare a rinichiului drept am fost vindecată datorită rugăciunilor săvârșite la racla Sfintei Parascheva.

Rahila, Suceava

* * *

Am obținut ajutor pentru vindecarea tatălui meu, de cancer pulmonar, și pentru nașterea unui copil.

Gina, Roman

* * *

Am fost salvată de o iminentă operație pe inimă, după un infarct.

Ioana, Iași

* * *

Băiatul meu, până la 4 ani, nu a vorbit, după care, prin grija Sfintei Parascheva căreia ne-am rugat cu nădejde, s-a vindecat.

Elena

* * *

Mărturisesc că, după rugăciunile la racla Sfintei Parascheva, mi-a reușit operația de cancer.

Anica

* * *

Sunt un copil salvat, prin operație, de o boală grea, după rugăciuni fierbinți la moaștele Sfintei Parascheva

Denis Gabriel-Dumitru

* * *

Sunt un copil vindecat de astm, prin rugăciunile Sfintei.

Ana-Bianca

* * *

Când am venit la racla Sfintei, cu soțul meu, bolnav de cancer la limbă, am simțit în podul palmei două zvâcnituri puternice, semn că Dumnezeu mi-a ascultat ruga, pe care a îndeplinit-o ulterior. Soțul meu trăiește și este sănătos.

Elena

* * *

Mulțumesc Sfintei pentru vindecarea de cancer de col uterin.

Gabriela Strugaru, București

* * *

Copilul meu, Sebastian, a fost vindecat în urma rugăciunilor către Sfânta Parascheva de cancer la vezica urinară.

Anonim

* * *

Ungându-mă cu vată cu ulei de la racla Sfintei, pe mâna care mă durea foarte tare, de mult timp, chiar de a doua zi, mi-a dispărut durerea.

Profira, 72 de ani

* * *

Un părinte Ioan, care îmi relatase minunea restabilirii vederii sale, m-a îndrumat să vin la Iași, pentru a mă închina Sfintei Parascheva. Sufeream de o boală dermatologică la care nici un tratament medical nu avea efect. Rugând-o pe Cuvioasă, Dumnezeu mi-a scos în cale, în mai puțin de o săptămână, o doamnă doctor foarte bună, care m-a vindecat. Îi mulțumesc Sfintei că e mereu alături de mine.

Anonimă

* * *

Încă din copilărie am venit la Cuvioasa Parascheva împreună cu tatăl meu să-mi îndeplinească dorința de a auzi. Acum am 40 de ani și-i mulțumesc Sfintei, pentru că mi-a redat auzul. Sfânta Parascheva este doctorul tuturor oamenilor!

Mina

* * *

Am venit la Mitropolie cu soțul meu, Gheorghe, care era bolnav de cancer. În timp ce ne rugam la Sfânta Parascheva, am atins mâna Sfintei și am simțit în podul palmei două zvâcnituri puternice – semn că mi-a ascultat ruga. După noile analize, medicii au constatat dispariția bolii.

Eugenia

* * *

Sunt o creștină din Tecuci. La vârsta de 30 de ani m-am îmbolnăvit foarte grav. M-am rugat Cuvioasei Parascheva și am scăpat de acea afecțiune. De atunci vin în fiecare an la ziua Cuvioasei spre a-i mulțumi direct pentru binele făcut.

Anonimă

* * *

Am avut un nodul la sânul drept, apărut când primul copil avea șase luni. Am fost operată, dar după 16 ani, mi-a apărut altul la același sân. M-am speriat, m-am trezit la 12 noaptea și am citit acatistul Sfintei Parascheva, trei nopți la rând. După cinci zile, la palpare, nu mai aveam nimic. Sfânta Cuvioasă m-a vindecat.

O altă minune: terminasem Colegiul de institutori și, după doi ani, nu mai puteam profesa, deoarece nu aveam trecut în foaia matricolă modulul de psihopedagogie, deși îl făcusem. Am postit trei zile la rând (luni, marți, miercuri, până la ora 15), iar când am sunat miercuri mi s-a spus că mi-l eliberează. Sfânta m-a ajutat și de această dată. Alte colege n-au avut această bucurie.

Anonimă

* * *

Am apelat la ajutorul Cuvioasei Parascheva într-un moment greu, când, ca profesoară, am asistat la pierderea cunoștinței unei eleve, după ce fusese vaccinată. După încercări repetate de resuscitare, când fetița era galbenă ca ceara și cu buzele învinețite, la rugăciunea mai mult mecanică decât conștientizată, am simțit respirația copilei care-și revenea, treptat, din leșin.

De atunci, fiecare călătorie la Iași înseamnă pentru mine o chemare divină la moaștele Cuvioasei, care este mijlocitoare la Tatăl ceresc.

Mă consider nevrednică de ajutorul constant pe care-l simt în viața mea. Mulțumesc, Maică Parascheva!

Elena Apetri, Ucraina

* * *

Sfânta Parascheva m-a ajutat de fiecare dată când i-am adresat rugăminți. Înainte de fiecare examen, i-am simțit sprijinul.

Când medicii mi-au dat diagnosticul de sindrom de suprasolicitare nervoasă și m-au sfătuit să amân cu un an examenul de admitere la facultate, m-am dus la Cuvioasa. Atingându-i mâinile, am simțit că acestea s-au mișcat, ca un semn prin care am conștientizat că

vindecarea poate fi și miraculoasă, dacă există credință. De atunci, mi-a dispărut orice simptom.

Anca Panciu

* * *

Am fost vindecată de migrene.

Nelia, Vrancea.

* * *

Vin la Sfânta Parascheva ca la un medic care mă vindecă de bolile trupești și sufletești. Adresez un îndemn tuturor: Când simți că te încarci cu întuneric, vino și roag-o, că nu vii în zadar; ea te răsplătește cu multă dragoste și milă.

Mariana, Cluj-Napoca

* * *

Adresez mii de mulțumiri din suflet Maicii Parascheva pentru că mi-a scos în cale un medic foarte bun, care m-a tratat de depresie.

Mirela, Cluj-Napoca

* * *

Am fost vindecat de o boală psihică, prin citirea Paraclisului Maicii Parascheva. În timpul rugăciunii am avut senzație de foc în tot corpul, dar apoi m-am tămăduit.

Marius S., Iași

* * *

Am fost vindecat de schizofrenie.

Dan-Mihail, Iași

* * *

În preajma Crăciunului, am constatat, prin palpare, că am noduli la sân. Mă simțeam slăbită, transpiram foarte tare și aveam insomnie.

Am ajuns în Iași, dar, înainte de a merge la medic, m-am rugat la Cuvioasa Parascheva să mă îndrume către un doctor bun și să mă întărească în lupta cu suferința.

După operație și în așteptarea rezultatului analizelor, mi-am pus mereu nădejdea în Cuvioasa de la Iași.

M-am bucurat că am întâlnit la spital oameni cu suflet mare care, în final, mi-au spus că totul va fi bine, întrucât voi depăși acest cancer benign. Acum îi îndemn pe toți semenii mei să se roage, pentru că Sfânta ne este alături la necazuri și la durere.

Anonimă, Vaslui

* * *

La Sfânta Parascheva m-am rugat pentru o persoană internată într-un spital de psihiatrie și am primit, aproape instantaneu, un semnal de însănătoșire. Acea persoană este catolică, intenționează să treacă la ortodoxie, deci minunea s-a arătat din nou, pentru că, prin rugăciunile Sfintei, sufletele găsesc drumul spre cer.

Anonim

* * *

Stresată, derutată, am ajuns în deznădejdea care îmi insufla gândul de a nu-mi mai dori să trăiesc. Văzându-mă nesprijinită de familie, am venit des să cer ajutor Sfintei Parascheva pentru a ieși din întunericul în care mă afundasem. Sfânta mi-a salvat sufletul de la păcat. M-am liniștit sufletește, am simțit că m-am schimbat, am mai multă credință și sunt mai bună cu semenii.

Ecaterina

* * *

Am visat că Sfânta Parascheva mi-a spus că se va sfârși durerea de la piciorul stâng, umflat, care m-a chinuit toată iarna. De la visul din zorii acelei dimineți, eu care scriu cu lacrimi în ochi această întâmplare, n-am mai avut acele groaznice dureri.

Silvia

* * *

Am avut necazuri din cauza unei sângerări la piciorul drept. Dacă mă loveam, se cicatriza puțin, apoi sângera din nou. După ce am pus o bucată de vată de la Sfânta Parascheva, s-a cicatrizat imediat și, de atunci, nu mai am probleme.

Gică G., Iași

* * *

Chiar când nu mai aveam nici o speranță, m-am vindecat de cancer.

Viorica

* * *

În 1974, m-a ajutat Sfânta Parascheva pentru vindecarea fiului meu, Nicolae. În 2010, am avut-o lângă mine pe Cuvioasa, care m-a salvat de la o boală grea: tumoare intestinală.

Ruxanda

* * *

În anul 2005, copilul meu, în vârstă de 5 ani, Marius, s-a îmbolnăvit, și noi am fost cu el la mai mulți doctori. Ajunși la Sfânta Cuvioasă Parascheva, am urmat sfaturile unui duhovnic de a-l împărtăși în fiecare duminică și sărbătoare.

Ca urmare, copilul s-a vindecat trupește, iar noi, familia, ne-am vindecat și trupește, și sufletește. Acum Marius mai are un frățior. Împreună venim des, cu bucurie sufletească, să-i mulțumim Sfintei pentru ajutorul dat.

Vasilica, Galați,

* * *

Fiind bolnavă de depresie, din cauza păcatelor tinereții, am amânat mult timp spovedania. M-am rugat la Sfânta Parascheva să-mi dea

lacrimi de pocăință și putere. Am reușit să mă spovedesc, să mă împărtășesc, luând Sfintele Taine, după care am simțit o bucurie enormă.

Anonimă

* * *

Fiind tânără mamă, am fost anunțată de ginecolog, la câteva luni după ce născusem, că urma să fiu programată pentru o intervenție chirurgicală.

Având niște complicații și la coloană și stând mult la pat, am simțit că nu voi mai putea suporta o durere în plus.

Cu toată credința și durerea, m-am rugat chiar de ziua Sfintei, pe 14 octombrie 2005, după care am plecat cu sufletul împăcat și m-am programat pentru intervenția propusă. Spre uimirea doctorului și a mea, mi s-a spus că nu mai am nimic, nefiind cazul să intervină. A fost o adevărată minune.

Anonimă

* * *

Aveam dureri cumplite la cap. Stând în genunchi lângă sfintele moaște, la finalul acatistului, am simțit un fulger în mijlocul capului. Deodată, am fost cuprins de o bucurie și o liniște fără margini, iar capul a devenit limpede.

Anonim

* * *

Mi-am revenit miraculos, în urma unui accident de mașină. Părinții mei s-au rugat la Cuvioasa Parascheva, în timp ce eu eram internată în spital. Astăzi sunt sănătoasă și am doi copii minunați.

Elena-Cristina, Piatra-Neamț

* * *

Sunt cardiacă, dar am multă evlavie la Sfânta Parascheva. Într-un an, de ziua Sfintei, deși era foarte mare aglomerație, am reușit să

ajung la Sfintele moaște. Sfânta m-a întărit, încât am stat la rând, chiar dacă era lumea de pe lume. Am simțit că sunt ajutată, așa cum mi s-a întâmplat când am fost internată la București cu o hemoragie mare.

Daniela-Carmen, Galați

* * *

În 1970, fetița mea, Gabriela, era bolnavă. Ca mamă îndurerată, m-am rugat, am plâns la Cuvioasa Parascheva și minunea s-a petrecut după trei săptămâni. Mulțumesc mereu Domnului și Preacuratei Parascheva pentru sănătatea adusă Gabrielei.

Maria

* * *

M-am bucurat de ajutorul Cuvioasei, deoarece aveam dureri foarte puternice la coloana vertebrală. De ziua Sfintei, am fost la sfânta raclă, m-am rugat mult, iar acum nu mai am probleme.

Sinel

* * *

Am fost binecuvântată de Sfânta Parascheva de mai multe ori. În 14 octombrie 1992, eram internată la maternitate. Mi s-a făcut o injecție greșită și am intrat în comă, dar Sfânta m-a scos din ghearele morții. În mai 2010, am ajuns la racla ei să-i mulțumesc pentru ajutor.

Anisia-Adriana, Brașov

* * *

Am auzit de o femeie din județul Vaslui, care ducea o viață grea. I-a spus soțului s-o aducă la Cuvioasa, pentru că își pierduse vederea. Soțul a luat-o de braț, dar ea simțise deja că vede ca prin ceață. Ajunsă la racla sfintei, s-a rugat cu plângere multă și a văzut clar.

Anonim

Am avut o operație, apoi starea s-a înrăutățit părând de nedepășit. Am citit acatistul Sfintei Parascheva, seară de seară, timp de 40 de zile. De două, trei ori pe săptămână m-am rugat la racla ei. Nu sunt total vindecată, dar boala nu a avansat.

Angela H., Iași

* * *

Sunt o mamă care a trecut prin multe necazuri. În 2002, mi-a murit un fiu în vârstă de 33 de ani, într-un accident de mașină, în Italia. După doi ani, cel mai mic fiu, tot în urma unui accident de mașină, a fost în comă profundă timp de trei săptămâni. Cu rugăciuni și ulei de la candela Sfintei Parascheva, fiul și-a revenit. Și el are evlavie la Sfânta Parascheva.

De asemenea, eu, tot prin Cuvioasa Parascheva, m-am vindecat de tuberculoză.

Maria G., Vaslui

* * *

Un preot călugăr a suferit mulți ani în temnițele comuniste. Treptat, și-a pierdut vederea și ajunsese aproape la orbire. S-a rugat de cineva să-l ducă la Sfânta Parascheva. Ajuns aici, s-a închinat cu multă credință și a început să vadă. De atunci, s-a simțit îndatorat și o dată pe an venea la Sfânta și se ruga fierbinte. Așa a fost ajutat până la sfârșitul vieții sale.

Călugăr anonim

* * *

Prin rugăciune, Sfânta Cuvioasă Parascheva m-a vindecat de orbire. De atunci, din 1983, vin, în fiecare an, să-i mulțumesc Sfintei.

Lia M., Banat

* * *

În urmă cu 4 ani, am fost de față la citirea paraclisului Cuvioasei Parascheva de către un părinte. De atunci, n-a mai trebuit să port ochelari de citit.

Costel B., Iași

* * *

Mulțumesc Cuvioasei Parascheva pentru minunea care mi s-a făcut, deoarece am scăpat de o boală cumplită: hepatita C.

Fănița

* * *

În copilărie, mă trezeam noaptea, umblam prin casă, ieșeam prin curte, fără să conștientizez. Mi-am revenit după rugăciunile către Maica Parascheva.

Valerica

* * *

Relatez despre intoxicarea cu monoxid de carbon a unei colege de liceu. Aceasta a ajuns în comă, iar colegele, auzind că doctorii nu-i dădeau speranțe de viață Cristinei, s-au dus în ziua hramului Cuvioasei și s-au rugat Sfintei. Deși se credea că i-a fost afectat creierul și va rămâne cu sechele, totuși a început să fie hrănită și să respire fără aparate. Colegele s-au rugat în continuare pentru însănătoșirea ei, ceea ce s-a și întâmplat.

Anonim, Piatra Neamț

* * *

Cu 25 de ani în urmă, botezasem o fetiță, Iuliana-Alina, care, la câteva luni, a făcut o complicație la ficat. I-am dus, în spital, fetiței, hăinuțe atinse de sfânta raclă. Fetița acum este bine, dar ține regim alimentar.

Pe multe femei le-am îndemnat să se roage și să atingă haine ale unor bolnavi de racla Maicii de la Iași și tot eu am fost martoră și

într-un an secetos, când racla Cuvioasei a ajuns și la Văratec, unde maica Sozonta avea o mână ruptă și după ce a atins racla cu moaștele Sfintei Parascheva, mâna i s-a vindecat fără să apeleze la doctori.

Anonimă

* * *

Am avut arsură grad 4 la mâna stângă și pe față. După pansare, asistentul a afirmat că-i jale cu mâna. Eu am mers la Mitropolie, m-am rugat cu lacrimi Sfintei Parascheva și, când am revenit la pansare, același asistent a rămas uimit, fiindcă mâna se vindecase.

Elisabeta, Iași

* * *

De când mă știu, vin la racla Maicii Parascheva, care mi-a împlinit cereri referitoare la diverse probleme de sănătate, în momente de cumpănă și la diferite examene.

Odată, având dureri cumplite la maxilar, m-am rugat la Maica Parascheva, care m-a ajutat să găsesc un bun medic chirurg, scăpând-mă de o infecție ce lucrase crunt în trupul meu. M-am vindecat și sunt încredințată că Maica noastră ocrotește Moldova și Iașul.

Tot cu ajutorul Sfintei, cei trei copii, toți licențiați, au o viață frumoasă, binecuvântată.

Camelia, 63 de ani, Iași

* * *

De mică n-am mers în picioare și am avut un rinichi blocat. Mama mea a stat ani de zile cu mine prin spitale. La vârsta de cinci ani, medicii mi-au spus că nu mai este nimic de făcut. Mama a cheltuit așa de mult, că duceau lipsă și de hrană și voia să mă abandoneze. Acasă mergeam ca un cățel. Apoi am fost dusă de mama în trei duminici consecutiv la moaștele Sfintei Parascheva. La câteva zile am început să merg, iar acum, datorită Sfintei, sunt sănătoasă.

Corina L., 23 de ani

În 2002, după ce am sărutat moaștele Sfintei Parascheva, de ziua ei, nu am mai fumat. Sfânta m-a izbăvit-o de această patimă, deși eram de nouă ani o aprigă fumătoare. De atunci, cu toate că am trecut prin multe greutăți, nu am mai fumat niciodată.

În fiecare an, după pelerinajul din 14 octombrie, am câte o realizare, simt puterea și ajutorul Sfintei.

Aurora

* * *

M-am rugat la racla Sfintei să-mi alunge patima fumatului. Am reușit să depășesc mai multe ispite și am luptat mult.

Mariana

* * *

În 1994, m-am spovedit la Mitropolie în postul Crăciunului. Aveam 14 ani și nu puteam în nici un fel să mă las de fumat. Însă, cu ajutorul părintelui duhovnic, prin rugăciunile Maicii Parascheva, am renunțat total la acest viciu.

Ionuț Bârsan

* * *

Prin anii 2000-2003, la priveghiul din noaptea de 13 spre 14 octombrie, au venit două femei, la ceva timp una de cealaltă. Prima era îndrăcită, a doua tot bolnavă, dar se manifesta mai puțin. Amândouă s-au vindecat, cu darul Cuvioasei! De față cu mine!

Prima era adusă de doi jandarmi, se zbătea foarte tare, avea părul vâlvoi, spumă la gură și privirea pierdută. Cum s-a atins de Sfântă, s-a izbit cu picioarele de raclă și a urlat, apoi s-a întors singură.

Cea de-a doua, atingându-se de raclă, a strigat: „Mă arzi cu lacrimile tale de sânge, Paraschevo!”, apoi s-a liniștit.

Simt că a făcut Sfânta minuni și în viața mea: am reușit să intru la facultatea dorită, am luat examene grele, m-am căsătorit cu un băiat bun, iar acum locuiesc în Iașul Sfintei Cuvioase.

Crina-Steliana

Mulțumesc Cuvioasei Parascheva pentru că mi-a vindecat fata, Alina, care suferise de depresie.

Niculina

* * *

Am fost vindecată de scleroză multiplă, rugându-mă Sfintei Parascheva.

Liliana, Bacău

* * *

Sfânta Parascheva m-a ajutat să scap de dependența de droguri.

Ioan, Iași

* * *

Am fost vindecat de traumele produse de înghițirea unei piuneze.

Vladimir

* * *

Am fost vindecată de strabism.

Roxana, Iași

* * *

Sunt un copil care nu puteam să mănânc deloc, dar am fost salvat de la moarte de Sfânta Parascheva.

Nicolae

* * *

Am fost salvat de patima fumatului.

Anonim, Iași

* * *

Am fost izbăvit de patima beției și în același timp am fost întărit în credință.

Emil

Am fost izbăvit de patima fumatului.

Petru, Iași

* * *

Am fost vindecată de insomnie.

Anonimă

* * *

Mulțumesc Cuvioasei pentru vindecarea fiului meu, Ioan, care, deși trebuia să fie operat de prolaps rectal, la vârsta de 4 ani, în urma închinării la racla Sfintei Parascheva, s-a însănătoșit complet.

Pr. Vasile, Iași

* * *

De patru ani, am răni sângerânde la picioare. Am încercat tratament medicamentos, dar și prin plante medicinale. Neavând cu ce să mai cumpăr medicamente, m-am oprit la rugăciunea permanentă, la gândul că vindecarea vine numai de la Dumnezeu. Mă rog mereu numai cu lacrimi, am doar o pereche de bocanci pe care-i îngrijesc, îi vopsesc și sper să se domolească frigul. Îi mulțumesc Domnului pentru viață, pentru puterea de a depăși toate dificultățile.

Acum mă bucur că picioarele au început să se vindece din senin, fără să iau medicamente.

Gabriel

* * *

M-am considerat mult timp un om bogat în cele pământești, dar sărac în cele cerești: aveam magazin, bani, mașină, o femeie frumoasă, dar trăiam în păcat și eram departe de Dumnezeu.

Am rugat-o pe Sfânta Parascheva să mă aducă pe drumul cel bun. În timp de un an de zile, am pierdut magazinul, banii, mașina și soția a divorțat de mine.

Consider că am câştigat minte ca să mă rog pentru mântuire. În prezent, cu ajutorul Sfintei Parascheva şi al tuturor sfinţilor, îmi construiesc un palat foarte frumos în cer pe care nu mi-l ia nimeni. Nu cred că cineva mă consideră nebun că am pierdut toate cele pământeşti. Sunt de părere că, dacă ne apropiem mai mult de Dumnezeu, vom vedea că mai bună este mila Lui decât viaţa.

Trofin Simon-Petru

Închinători la racla cu moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva

II

Familia – darul iubirii lui Dumnezeu

Sfânta Parascheva rugându-se.
Frescă din Catedrala Arhiepiscopală din Roman, sec. XVI

Nu-i timpul să mori!

În copilărie, am primit adesea ajutorul Sfintei, încât îmi doream să ajung ca Sfânta Parascheva, să ajut oamenii.

Deși doctorii nu mi-au dat speranța că voi avea copii, după trei ani de rugăciuni, am născut o fetiță. Provin dintr-o familie credincioasă: mama mea m-a adus pe lume, după multe ispite, stând în spital timp de opt luni și rugându-se neîncetat.

Prin credință, am scăpat de două ori de operație la coloană și de litiază biliară. Ca studentă la Teologie, am obținut luminarea minții

și reușită, iar ca profesor, am schimbat comportamentul elevilor și i-am îndemnat la rugăciune.

La nașterea fiicei, am trecut prin moarte clinică. Mi-a dat putere în timpul nașterii un glas care mi-a spus că nu-i timpul meu să mor. Acest curaj încerc să-l transmit și celor din jur.

Cornelia S., Iași

* * *

Nu voi înceta să plâng

În 1983, aveam doar un fiu și am decis să nu mai dau naștere altui copil. Găsisem motive: sunt multe neajunsuri, sunt la început de drum, n-ar avea cu cine rămâne acasă...

Așa, eu, nenorocita și păcătoasa, am recurs la întreruperi de sarcină, fără a gândi la păcatul săvârșit. Dar Dumnezeu nu a mai îngăduit a trăi cu astfel de păcate.

Într-o noapte de miercuri, mi-a apărut în vis o femeie extraordinar de frumoasă: înaltă, brunetă, cu părul lung până-n pământ. A coborât niște trepte, s-a întors cu fața spre mine și cu arătătorul mâinii drepte mi-a zis: „Anul ăsta o să rămâi o singură dată gravidă. Dacă-l dai afară, mori!”

A doua zi mi-am zis că este doar un vis. Important este că visul s-a repetat joi spre vineri și sâmbătă spre duminică. Mesajul a fost identic.

În acel an am rămas însărcinată și am dat naștere Nicoletei.

Acum știu că frumoasa din vis era Sfânta Cuvioasă Parascheva despre care citisem în „Lumea credinței”, într-o întâmplare similară.

Așa a îngăduit „buna” să-mi arate importanța credinței, întrucât în vremea avorturilor nu aveam nici o legătură cu Biserica.

Datorită Cuvioasei, trăiesc, ca mamă, fericirea de a avea alături de băiatul Florin pe Nicoleta, fiica cea minunată. Și nu voi înceta să plâng pentru copiii pe care i-am omorât.

Anonimă

* * *

Evadarea prin rugăciune

Scriu despre o minune făcută de Sfânta Parascheva, în timpul colectivizării, într-un sat din Bucovina. Aici, preotul Ioan E. a fost obligat să-i convingă pe săteni să semneze pentru colectivizare. Preotul a răspuns cu fermitate: „Treaba mea este să slujesc Bunului Dumnezeu”, și a refuzat categoric. După puțin timp, preotul a fost arestat și dus la închisoarea din Botoșani. Preoteasa Eugenia a fost dată afară din învățământ, rămânând cu doi copii sub patru ani, muritori de foame. Nu după mult timp, a primit vestea că, în curând, preotul va fi transferat la închisoarea de la Suceava (unde deținuții stăteau cu picioarele în apă până la genunchi).

Speriată, preoteasa a venit la Iași și s-a rugat, alături de copii, cu lacrimi, Sfintei Parascheva. S-a reîntors la casa parohială, care era împrejmuită cu un gard înalt, iar noaptea poarta se încuia. A doua zi, dis-de-dimineață, în grădină, preoteasa Eugenia a găsit o tânără foarte frumoasă, dar sărman îmbrăcată. A întrebat-o pe unde a intrat și a chemat-o în casă. Pentru că n-a primit răspuns, a plecat în altă cameră, pentru a-i aduce un pachețel cu mâncare. Când a venit cu pachețelul, tânăra dispăruse.

Noaptea a visat-o pe Sfânta Parascheva, care semăna cu tânăra din grădină și care i-a spus ca în dimineața următoare să fie pregătiți, pentru că va veni cineva la ora 8 să-i ducă acolo unde situația părintelui va fi rezolvată. Totul s-a petrecut așa cum a spus tânăra, iar părintele Ioan a fost eliberat.

Silvia

* * *

Să nu ne pierdem speranța

Îmi doream foarte mult o fetiță. Mă rugam mereu la Sfânta Parascheva, în fiecare zi de 14 octombrie implorând îndeplinirea dorinței. M-am bucurat când am aflat vestea cea mare. În luna a treia de sarcină, am făcut o infecție (toxoplasmoză) și medicii m-au avertizat că

voi avea un copil cu handicap mintal sau copilul va muri la naștere. N-am acceptat să avortez și m-am rugat mult să fie copilul sănătos.

Astăzi, am o fetiță de doi ani, perfect sănătoasă. Mulțumesc bunului Dumnezeu pentru minunea făcută prin ruga Sfintei Cuvioase, care m-a ajutat, dându-mi putere. E bine să nu ne pierdem niciodată speranța, pentru că Dumnezeu este mereu alături de noi.

Anonimă

* * *

Prăbuşită de plâns

Am fost martora multor suferințe ale semenilor, pe care i-am ajutat cu dragoste și rugăciune. Una dintre ele este din vara anului 1999, când o creștină din Vaslui era gata să se prăbușească de mult plâns și multă durere dezvăluită la racla Sfintei Parascheva: dorea să mai aibă un copil, dar nu putea duce sarcina. Am însoțit-o la spital, unde a fost internată și a primit tratamentul pentru menținerea sarcinii, am vizitat-o la spital, am încurajat-o și m-am rugat pentru ea.

După doi ani, femeia suferindă mi-a lăsat un bilețel, prin care mi-a mulțumit de ajutor și mi-a spus că are un băiețel.

Eugenia A., Iași

* * *

O familie de preot

Multe și mari binefaceri a revărsat Sfânta Parascheva în familia noastră.

Când am născut pe băiat, știam de la prima naștere că nu voi avea lapte. Dar îmi doream nespus să-l cresc foarte natural. Am deznădăjduit puțin, dar mi-am revenit, după repetate îndoieli, gândind la Sfânta Parascheva, ca la salvatoarea mea.

M-am adresat ei, rugându-mă în genunchi, dar și în gând, să-mi dea posibilitatea de a-l putea hrăni natural. Dar, știind că eu sunt neputincioasă, am formulat astfel rugăciunea: „Sfântă Parascheva, acesta

este copilul tău. Îngrijește-l și hrănește-l tu, că eu nu sunt în stare. Fii tu mama lui!”.

Minunea n-a întârziat să apară. Am simțit cum mă copleșea Maica Parascheva cu darul său: laptele copilașului ei. De fiecare dată când îl alăptam, avea din belșug, încât se sătura repede.

Dar, cu această rugăciune repetată și conștientizată, am observat că Ioan, fiul nostru, nu seamănă cu nimeni din familie. Are o evlavie pe chip și un comportament blajin, încât pare mai matur, dar și mai inocent decât majoritatea copiilor de vârsta lui. Acestea sunt trăsăturile pe care i le-a dăruit Sfânta Parascheva, ca adevărată mamă.

De mic, a avut înclinații spre preoție. Cu o râmă-jucărie din bile de lemn și clopoței metalici, el „cădelnița” prin casă, cântând „Doamne miluiește”, iar pe bunici, de la 4 ani, îi punea să facă metanii.

În grădiniță, desena predominant icoane cu chipuri de sfinți, din imaginație sau după model.

O altă minune a fost vindecarea soțului meu de insomnie. Fiind preot, se confrunta cu multe ispite, mai ales înainte de a susține doctoratul, încât intenționa să-l abandoneze.

Aducând de la Mitropolie o față de pernă sfințită la Sfânta Parascheva și ținând-o sub cap, nopți la rând, ungându-se cu mir, rugându-se cu lacrimi, soțul meu s-a întărit sufletește și trupește. După câteva luni de chin, în care insomnia îi topea energia din timpul zilei, a reușit să doarmă, ațipind rugându-se și trezindu-se cu rugăciunea.

Ajutorul Sfintei îl simțim constant în viața familiei noastre. Ne-a adus realizări profesionale neașteptate: soțul a devenit preot de caritate, eu sunt profesoară de franceză cu gradul didactic I, fiica noastră a reușit la un liceu bun, în clasa a V-a, iar fiul nostru a obținut, în 5 luni, 4 cupe la competițiile de șah, deși a frecventat foarte puțin clubul.

De câte ori avem probleme, apelăm la Sfânta Parascheva, pe care o avem mijlocitoare la Maica Domnului, alături de alți sfinți: Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Ioan Gură de Aur, Sfântul Grigorie

de Nazianz, Sfântul Dimitrie, Sfântul Nicolae, Sfântul Nectarie și mulți alții.

Trăim în nădejdea mântuirii, mulțumind lui Dumnezeu pentru binefacerile revărsate, din belșug, prin sfinții Săi.

Veronica, Iași

* * *

Acatistul rostit în somn

Nu puteam avea copii, dar, după multe rugăciuni, dorința mi s-a împlinit. Deși în toată perioada sarcinii analizele medicale nu erau bune, din care cauză medicii mă sfătuiau să avortez, totuși am continuat să mă rog, încât memorasem, prin repetare, acatistul Preacuvioasei. Mărturisesc că noaptea, când mă întorceam în pat, îmi răsunau în minte frânturi din acatist.

De ziua Sfintei, am cumpărat o căciuliță și am atins-o de moaștele ei, rugând-o să nasc un copil sănătos.

Am mers doar pe mâna lui Dumnezeu și am învins toate obstacolele.

Astfel, în ziua de 15 noiembrie 2008 s-a născut o dulceață de fetiță, pe nume Ana-Ioana, perfect sănătoasă, inteligentă și foarte frumoasă, iar primul meu drum a fost către Sfânta Biserică.

Îi voi mulțumi Sfintei până la moarte și cer ocrotirea sa permanentă.

Anonimă

* * *

Ca un copil

Deși cu durere în suflet, am fost nevoită să renunț la dorința de a mă închina Sfintei, de hramul său, deoarece trebuia să merg la serviciu. Totuși Dumnezeu mi-a împlinit rugămintea de a-mi vedea tatăl, de care nu mai știam nimic de 3-4 ani. La două luni după un pelerinaj la Iași, am aflat de el, iar după 4 luni, acesta s-a întors acasă sănătos și, astfel, părinții mei stau sub același acoperiș și la ora actuală, după mai bine de 4 ani de la această minune.

În timpul pelerinajului, am avut parte de multe întâmplări minunate: Dumnezeu mi-a scos în cale oameni care au avut grijă de mine ca de un copil, oferindu-mi hrană și adăpost.

Gabriela, Prahova

* * *

Răbdare uriaşă

M-am născut într-o familie de țărani. Încă de mică am avut probleme de sănătate, accidente, operații, însă am supraviețuit.

La 20 de ani m-am căsătorit, dar am doi copii cu handicap gradul I. Fiica are handicap sever, este dependentă de mine, totuși e lumina ochilor mei. Și băiatul a avut un accident. I s-a fracturat coloana vertebrală. Pentru ei vin des în Iași la tratament, trec mereu pe la racla Sfintei Parascheva să-i mulțumesc pentru răbdare și putere și să o rog pentru sănătate. Am suferit și eu o operație dificilă, urmată de o infecție care putea duce la septicemie. Îmi duc cu greu existența, însă sunt adesea fericită că pot să ajut pe alții mai necăjiți decât mine, fără să aștept răsplată. Adesea din puținul meu dăruiesc și altora, considerând că omul trebuie să se mulțumească și cu mai puțin, așa cum mă mulțumesc și eu stând de 20 de ani într-o cameră de cămin, după ce am fost înșelată și mi s-a răpit apartamentul, rămânând pe drumuri.

Cu ajutorul credinței am trecut prin foarte multe necazuri, dar sunt dăruită cu răbdare, îi iert pe toți, îi iubesc, nu simt durerea, ci nevoia de a ajuta pe alții.

Mariana, Botoșani

* * *

Bunica a ţinut post negru în fiecare vineri

Pentru familia mea, Sfânta Parascheva a fost o mare ocrotitoare. Bunica îmi povestea că, la cutremurul din 1977, a visat că Sfânta i-a vegheat, astfel că nesuferind nici o pagubă. Ca om foarte evlavios,

bunica s-a învrednicit de multe daruri și minuni din partea Bunului Dumnezeu și a Sfintei Parascheva. Deoarece în tinerețe trebuia să lucreze și în zi de duminică, a visat, în timp ce își programa concediul, că o femeie i-a spus: „Duminică, să vii să lucrăm la biserică, măcar o oră!", apoi i-a pus un batic pe cap. Fiindcă Sfânta a ajutat-o într-un moment greu să scape de la moarte de-a lungul vieții sale, bunica a ținut post negru în fiecare vineri.

Bunica trimitea anual pomelnice la mănăstirile din București, la hram făcea colivă în cinstea Sfintei Parascheva, iar odată i s-a spus în vis să dea mai multe lucruri de pomană tot în numele Sfintei.

După ce bunica a plecat la Domnul, am visat-o; mi s-a spus că a ajuns în rai, pentru că au ajutat-o comorile Sfintei Parascheva din niște palate foarte frumoase. Ea, Cuvioasa, a fost lângă bunica și în clipa morții.

Sper că toate rudele îi vor urma bunicii prin viața și comportamentul exemplar de care a dat dovadă pe acest pământ.

Ana-Maria, București

* * *

Sfânta reunește familia

Când familia noastră a fost într-un mare impas și doream să ne despărțim, Sfânta Parascheva a făcut un miracol și ne-a reunit. Am devenit, după rugăciuni săvârșite la sfintele moaște, mai buni, mai iertători, mai credincioși – mai ales soțul, care nu era educat în spiritul credinței.

Împreună, cu ajutorul Sfintei, ne-am crescut frumos fiica, Mihaela-Cristina, care ne-a adus numai bucurii.

Tot împreună revenim să ne rugăm și să-i mulțumim Sfintei Parascheva pentru tot ajutorul dat.

Mărioara și Simion, București

* * *

Reanimarea prin credinţă

Fiiind viitoare mămică, însărcinată în luna a patra, am simțit o bucurie de nedescris la mișcările pruncului. Dar, după un timp, am intuit că ceva nu este în regulă și m-am dus la un control medical. Am fost trimisă de urgență la operație, deoarece copilul dădea în putrefacție.

După operație, m-am simțit foarte rău. La ecograf s-au văzut niște ustensile medicale uitate în abdomen.

M-am rugat cu nădejde la Sfânta Cuvioasă Parascheva să-mi aline durerile insuportabile.

La reanimare, ca prin miracol, am scăpat cu viață.

Iulia

* * *

Calea liberă

În timpul studenției la Iași, mi-am cunoscut viitorul soț din București. Dându-mi seama că pot sta alături de el toată viața, m-am rugat la Sfânta Parascheva pentru căsătorie. Înaintea nunții au fost multe impedimente, între care și împotrivirea socrilor. După ce am făcut cununia civilă, piedicile de tot felul au dispărut și socrii înșiși au fixat data nunții în preajma sărbătorii de 14 octombrie. Atunci, am știut că Sfânta Parascheva ne-a arătat semnul binecuvântării ei.

Anonimă

* * *

Liniştea familiei

Am venit la Cuvioasa când nu mai aveam speranța de a trăi ca un om normal. Acasă aveam un copil bolnav, iar părinții lucrau toată ziua. Șeful meu nu s-a arătat înțelegător, precizând că, dacă-i mai important copilul decât serviciul, atunci să-mi caut de lucru în altă parte.

Cuprinsă de durere, i-am cerut ajutorul Sfintei ca să mă pot bucura de copil și de familie. Am ajuns să mă bucur de sănătatea copilului și de liniștea familiei.

Nicoleta

* * *

Tabloul din vis

În 1995, am divorțat, pentru că soțul, plecat în Italia, mă părăsise.

Mâhnită că n-am avut parte de o căsnicie frumoasă, am plâns și m-am rugat Cuvioasei Parascheva. Noaptea am visat un tablou, cu chipul unui bărbat. Câteva zile am reflectat adânc asupra visului, după care l-au dat uitării. După o lună, un băiat din sat mi-a cerut mâna, iar după alte câteva săptămâni, părinții ne-au dat binecuvântarea. Ne-am propus să păstrăm amintirea acestei zile, întrucât era 14 octombrie 1995, sărbătoarea Sfintei Parascheva. De atunci formăm o familie fericită.

În timpurile acestea tulburătoare în privința serviciului, am avut câteva probleme, dar n-am suferit, pentru că am primit ajutorul Cuvioasei de la Iași, am simțit o putere ce vine de undeva, care nu mă lăsa să fiu dusă de valurile grele. Alături de cele materiale, îmi doresc, prin rugăciune permanentă, și toate cele trebuincioase sufletului.

Maria, Bacău

* * *

Renunțarea la patimi

Provin dintr-o familie din Suceava. Am multă evlavie la Cuvioasa, care m-a ajutat să obțin rezultate foarte bune ca studentă.

Voi istorisi acum câteva aspecte legate de dragostea Sfintei Parascheva pentru familie.

Eu aveam un tată stresat și înclinat spre câteva vicii: consum de alcool, jocuri de noroc, pariuri sportive, cu toate că avea și câteva datorii. Mama și eu ne-am rugat mult pentru el. Tata mergea la biserică, dar nu se concentra suficient, încât să-și abandoneze patimile.

Am stăruit în rugăciune la Sfânta Parascheva și, surprinzător, am aflat prin telefon că tata a reușit să se bucure de Taina Spovedaniei. Nu se spovedise de mulți ani. Atunci a făcut familiei promisiuni frumoase. Acum este mult mai calm, vorbește liniștit și are un chip mai luminos. A renunțat și la patimile stricătoare de suflet.

Studentă, Iași

* * *

Alte minuni

De ziua Sfintei Parascheva, m-am rugat pentru a avea un copil, pe care mi-l doream foarte mult. Într-adevăr, minunea s-a petrecut și de atunci nu ezit niciodată să vin la Cuvioasa să mă rog pentru familia mea.

Cezar

* * *

Rugându-ne la Sfânta Parascheva, am obținut ceea ce ne doream: să avem un copil, deși toți medicii considerau că soțul este infertil.

De atunci, ne-am rugat la Sfânta de multe ori pentru sănătate în probleme grave și totdeauna ne-a uimit puterea și bunătatea ei.

Ina și Cezar

* * *

M-am rugat pentru a avea un copil, fapt ce s-a împlinit, cu ajutorul Sfintei Parascheva. Acesta a devenit preot în județul Bacău.

Viorica

* * *

Mărturisesc că Sfânta Parascheva mi-a redat atmosfera de armonie familială.

Carmen, Iași

* * *

Sunt mamă a șase copii. La a patra sarcină mi s-a sugerat de către doctori să avortez, suspectându-se că fătul ar avea niște malformații. După rugăciuni la Sfânta Parascheva, am născut un copil de 4,550 kg, care este acum în clasa I, perfect sănătos.

Anonimă

* * *

Am fost ajutați să avem copii. Pe 14 octombrie ni s-a născut primul copil.

Adriana și Mihai, București

* * *

Am înfiat, prin mijlocirea Sfintei Parascheva, două fetițe: Alexandra-Georgiana și Maria-Luminița.

Livia și Marian, S.U.A.

* * *

Mulțumesc Sfintei Parascheva pentru realizarea visului de a avea un copil.

Anonim

* * *

Rugându-mă Sfintei Parascheva, fiica mea, Maria-Luminița, și-a dorit un copil, deși înainte nu avea astfel de planuri.

Consider că Sfânta le-a luminat mintea și le-a oferit înțelepciune copiilor mei, care erau preocupați doar de situația materială.

Maria

* * *

Prin rugăciunile făcute la racla Sfintei Parascheva, am reușit să ne întemeiem un cămin fericit.

T. Aurel și *Maria-Gabriela*

* * *

Am reușit prin multă rugăciune să ne realizăm visul de a avea un copil. Am crezut din tot sufletul în ajutorul Cuvioasei. Acum bucuria trăită mă determină să înțeleg că nimic nu e mai presus de puterea lui Dumnezeu, Căruia nu contenesc să-I mulțumesc.

Anonimă

* * *

Cu smerenie și mare credință m-am rugat de sărbătoarea Sfintei Parascheva pentru împlinirea dorinței de a avea copii. În următorul an, am născut doi băieți gemeni sănătoși, frumoși, spre bucuria noastră, a părinților.

Violeta

* * *

Prin rugăciuni stăruitoare de a naște copii, mi s-a împlinit bucuria de avea un băiat. Acum, ca mamă, mă rog Sfintei Parascheva să-i călăuzească băiatului pașii în viață și să-l întărească în credință.

Tatiana Bozeanu, Roman

* * *

Tot timpul sarcinii, am venit să mă închin la moaștele Sfintei Parascheva, care ulterior mi-a mângâiat clipele vieții mele și băiețelului meu, Andi. Acum, Sfânta este mereu în gândul și în inima mea: mă ascultă, mă ajută, mă păzește și mă liniștește.

Anonimă

* * *

Cu 27 de ani în urmă am avut o naștere foarte grea. Am născut-o pe Ingrid-Aurica, pentru care mă rog acum la Maica Parascheva.

Anonimă

* * *

De fiecare sărbătoare a Sfintei Parascheva, vin să mă închin și îmi pun o dorință semnificativă. Ultima cerere împlinită a fost nașterea

celor doi gemeni ai mei: Alexandru și Alexandra – două minuni dăruite de Cuvioasa Parascheva.

Ioana

* * *

În 1997, am fost pentru prima dată la Sfânta Cuvioasă Parascheva. Până atunci am pierdut patru sarcini. După scurt timp am rămas însărcinată, iar acum am un copil de 12 ani și altul de 5 ani și jumătate. Nu încetez să-i mulțumesc Sfintei pentru ajutorul primit.

Georgeta Enea, Buzău

* * *

Mulțumesc Bunului Dumnezeu, Cuvioasei Parascheva și tuturor sfinților pentru ajutorul dat în perioadele dificile din viață: vindecarea bolilor, dar și pentru nașterea a doi copii minunați.

Irina

* * *

Am 40 de ani, și îi sunt recunoscătoare Sfintei Parascheva pentru că mi-a dăruit un copil și m-a readus la credință.

Mihaela T., Piatra Neamț,

* * *

În octombrie 2009, am venit pentru prima oară la Iași, la Preacuvioasa Parascheva. M-am rugat pentru iertare și pentru a avea copii, pe care mi-i doream de 10 ani, de când mă căsătorisem.

În octombrie 2010, fiind însărcinată, am venit pentru rugăciuni de mulțumire.

Acum, ne dorim să venim cu bebelușul pentru închinare, la cea care ni l-a dăruit.

Elena Alina Constantinescu, București

* * *

Am rugat-o pe Sfânta Parascheva să mă ajute să-mi găsesc un soț bun. L-am întâlnit după o lună de la rugăciune. După căsătorie, am aflat că amândoi am înălțat rugă pentru o bună căsnicie. Acum, soțul meu a abandonat patima fumatului.

Teona

* * *

Ca tată, m-am rugat la Sfânta Parascheva pentru sănătatea copilului care urma să se nască. Avem copii buni la suflet, iubitori, iar eu ca tată mă rog să trăiesc alături de ei cât mai mult, să le ofer tot ce-și doresc, să fim o familie unită.

Marius

* * *

Am trăit împreună 12 ani de zile în întuneric.

După ce ne-am închinat, am dat pomelnice și am citit acatistul Sfintei Parascheva, la trei săptămâni ne-am umplut de lumina căsătoriei religioase.

Vasilica și Vasile

* * *

Cu rugăciuni stăruitoare la racla Sfintei Parascheva, Dumnezeu mi-a dăruit în chip minunat o fetiță deosebită.

Ana-Maria, Brăila

* * *

Mărturisesc că am pierdut un copil la naștere, dar la al doilea mi-a apărut în vis Sfânta Parascheva și mi-a vorbit, încurajându-mă că pruncul va trăi, mângâindu-mă de trei ori pe burtă și binecuvântându-mă. Copilul nu a avut nici o problemă, iar acum are 27 de ani.

Elena

* * *

Cu ajutorul sfânt, mi-am găsit jumătatea. Simt că Sfânta Parascheva, mult folositoare, își revarsă dragostea și minunile ei asupra întregii familii, în fiecare zi.

Anonim

* * *

Ne-am rugat cu stăruință pentru ca fiii noștri să-și întemeieze familia lor și să aibă, la rândul lor, copii. Sfânta Parascheva i-a ajutat: și-au format familia lor, locuiesc în Italia și se bucură de venirea pe lume a urmașilor.

Ioan și Maria

* * *

După rugăciuni fierbinți la Sfânta Parascheva, am primit ajutor pentru fiica mea, Alina, care a născut un copil la 28 octombrie 2010. Pentru aceasta, o slăvesc și o preamăresc din tot sufletul.

Margareta

* * *

Relatez vindecarea copilului meu de o lună care nu se putea hrăni decât prin sondă. După ce ne-am rugat Sfintei Parascheva, am constatat că băiețelul nostru, Ștefan-Nicolae, a început să bea lapte cu biberonul. Slavă lui Dumnezeu și Sfintei Cuvioase Parascheva mii de mulțumiri.

Anonim, Sibiu

* * *

Am fost salvată de la moarte de Cuvioasa, după operația pe creier efectuată la Spitalul de Neurochirurgie din Iași, în 1988. Acum, toată familia o preaslăvește pe Sfânta Parascheva.

Georgeta G., Bacău

* * *

În 2008, am fost infectat cu virusul HIV, ceea ce m-a împins la o tentativă de sinucidere. Cineva m-a sfătuit să mă rog la moaștele Sfintei Parascheva. Am ezitat, dar, am venit. Nu-mi dau seama ce s-a întâmplat, dar acum știu că sunt vindecat; trăiesc. Testele au ieșit bine. S-a întâmplat o minune deși nu sunt un om care să merite ajutorul unui sfânt. Mulțumesc, Sfântă Parascheva, că m-ai adus la o nouă viață.

Dragoș

* * *

Cu câțiva ani în urmă, dintr-o cauză știută doar de Bunul Dumnezeu, am surzit complet. Medicii nu mi-au dat nici o șansă pentru a-mi recupera auzul, dar, prin mijlocirea Cuvioasei, a fost posibil. De atunci am un atașament mare pentru Sfânta Parascheva, căreia îi voi mulțumi tot restul vieții.

Andra, Galați

* * *

Am trecut printr-o grea încercare, având noduli la glanda tiroidă. M-am rugat Cuvioasei Parascheva, iar medicii au constatat că nu mai am nici un nodul pe glandă.

Acum mă rog, cu lacrimi, la maica bună Parascheva, să mă vindece, prin rugăciunile ei, de nodulii de la rinichi. Nădăjduiesc că mă voi face bine și că voi veni să spun, tuturor, minunile făcute de Cuvioasa Parascheva.

Anonimă

* * *

Sunt bucuroasă că bunicul meu, diagnosticat cu un cancer, fără nici o șansă din partea medicilor, și-a îndreptat, împreună cu toți ai casei, ruga către Maica Domnului, către Sfânta Parascheva și Sfântul Ioan Rusul.

Bunicul meu s-a vindecat.

Anonimă

În 2004, mi s-a depistat o gravă afecțiune hepatică. Am hotărât ca în fiecare vineri să mă rog la racla Sfintei Parascheva pentru vindecare.

După un an de tratament intens, medicii ieșeni au constatat că sunt vindecat. Consider esențial faptul că această vindecare m-a adus către credința ortodoxă. Mulțumesc, Sfântă Parascheva!

Adrian, Iași

* * *

Sunt din Turnu-Severin. Am avut cancer, gradul 2. Unul dintre medici mi-a propus să vin pe 12 octombrie la operație.

După primirea diagnosticului, am urmat tratamentul, dar am plâns la icoana Maicii Domnului, am ținut post și am citit acatistul Sfintei Parascheva. Pe 12 octombrie, la internare, mi s-a spus că boala a stagnat și nu mai este nevoie de operație.

Mărioara, 62 de ani

La Iaşi, de Sfânta Parascheva

Mihaela Rugină

Orașul blând e-n sărbătoare,
Împodobit cu mir ceresc.
S-aud cântări tânguitoare
Din sfânt lăcaș bisericesc.

Din toată țara se adună
Creștini în strai de sărbătoare.
E ziua Sfintei Parascheva,
A tuturor izbăvitoare.

E-mpodobită cu flori racla
Și busuioc înmiresmat;
Pioși s-adună pelerini,
La *Sfânta* ce i-a așteptat.

Deasupra raclei sfinte, arde
Un candelabru de argint.
Este lumina ta, copile,
Iubita ți l-a dăruit.

Mereu lumină să primească
Sufletul tău neprihănit,
Și Dumnezeu să te așeze
În locul de dureri scutit.

Cât pe pământ va sta Sfânta,
Și-n raclă se va odihni,
În veci candela ei va arde
Și tu în pace vei dormi.

III

Dăruitoarea de înţelepciune

Sfânta Parascheva vestind Evanghelia.
Frescă din Catedrala Arhiepiscopală din Roman, sec. XVI

Sfânta Cuvioasă Paracheva este asaltată de închinători, mai ales în vremea hramului ei. Însă un alt fenomen cu explicații mai presus de logica omenească este asaltul studenților din Iași, în timpul sesiunilor. Mare de tineri, cu cărțile sau cursurile în mână se așază răbdători la rândul care duce la moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva. Lacrimi și zâmbete, frică și nădejde, singurătate și mulțumire, neștiință și râvnă, ingenuitate și experiență, timiditate și emoția începutului, toate simțirile tinerilor care vor să-și clădească un viitor pe tărâmul minții sunt aduse ca o ofrandă la picioarele Sfintei. Și cu o răbdare dincolo de veac, Cuvioasa îi ascultă pe toți, le cumpănește

cererile, îi îndeamnă la învățat, le deschide mintea „pentru primirea învățăturilor celor bune". Ea este Învățătoarea de har a studenților ieșeni. Și sunt sute de mii de tineri care mărturisesc ajutorul ei sfânt în examenele de la facultate și în examenele acestei vieți. Căci viața este un extemporal la umanitate, prin care noi ne vădim apartenența noastră la cer, prin rugăciune și fapte bune. Desigur, Sfânta Cuvioasă nu încurajează lenea pioasă, nici rugătorii care nu s-au întâlnit cu cursurile. Ea nu oferă reușite miraculoase celor care nu merită, în defavoarea celor care au învățat. Ceea ce face ea, și sunt mii de mărturii despre aceasta, este că deschide mintea, pătrunde inima de dor de înțelepciune, dă putere de aprofundare, analiză și sinteză, odihnește creierul, anulează emoțiile, timiditatea și frica, înseninează firea curată a sufletului tânăr și o orientează spre Răsăritul cel de sus, actualizează în noi potențele ascunse de descoperire și uimire în fața frumuseții lui Dumnezeu revărsată în har peste creația acestei lumi.

(Pr. Dr. Ioan V. Istrati)

Mâna Sfintei Parascheva

Când Bunul Dumnezeu îți dăruiește bucuria de a fi părinte, atunci, dator ești față de copii să-i crești, să-i educi și să faci tot ce-ți stă în putință ca viața copiilor tăi, pe care i-ai primit în dar, să o ridici la înălțimea darului; așa trăiești, alături de ei, toate tristețile vieții lor, dar niciodată nu ești singur în acest demers. Preasfânta Fecioară Maria și toți sfinții la care te rogi îți stau alături, în grija pentru sufletele pe care le-ai primit ca să le dăruiești la rândul tău iubire. De-a lungul vieții mele de părinte, m-am convins, nu o dată, de acest adevăr și iată doar unul din aceste momente care arată că minunile se petrec mereu, trebuie doar să crezi, să te rogi și să le recunoști.

Fiica mea a absolvit cu bine Liceul de Artă din orașul natal și, după lungi discuții în care trebuia să aleagă între artele plastice și medicină veterinară, a decis să continue drumul artei, hotărându-se să urmeze cursurile Academiei de Arte din Iași. S-a pregătit mult, cu toată seriozitatea care-i era caracteristică și a venit ziua examenului.

Locuiam la niște prieteni în Iași, care ne-au pus la dispoziție toate cele necesare în acea perioadă și cărora le suntem foarte recunoscători.

În dimineața examenului, fiica mea a plecat la Academie cu toate emoțiile firești unui asemenea moment, iar eu am rămas acasă, cu o cantitate cel puțin egală de emoții. La un moment dat, tensiunea mea psihică a devenit atât de mare, încât am simțit foarte tare nevoia să merg și să cer ajutorul Cuvioasei Parascheva, cum am făcut și cu alte ocazii, în timpul studiilor mele (liceul și facultatea le-am făcut la Iași). Era cam între orele 11:30-12:00; examenul începuse la ora 9 și timpul de lucru era de patru ore. Stând lângă Sfintele Moaște ale Cuvioasei, mă rugam: „Cuvioasă Maică Parascheva, ajut-o pe fiica mea în acest moment important din viața ei. Poartă-i tu mâna să facă o lucrare frumoasă și să poată ocupa un loc la această facultate."

A trecut timpul și am mers să o aștept să iasă de la examen. În sfârșit, ne-am întâlnit și nu mică mi-a fost mirarea când primele cuvinte pe care mi le-a spus au fost acestea:

„Mamă, am avut niște emoții îngrozitoare și mergea foarte greu lucrarea. Dar, pe la 11:30-12:00, deodată mi-a venit așa o ușurare și parcă-mi purta cineva mâna; am început să lucrez cu multă îndemânare și am reușit să termin la timp."

Lucrarea fiicei mele, după spusele profesorilor, a fost, de departe, cea mai bună și, după toate probele susținute, a intrat la această facultate a doua, în ordinea mediilor; între timp a și absolvit Academia de Arte, a susținut examenul de masterat, fiind foarte apreciată, și, acum, cu ajutorul lui Dumnezeu, poate va reuși să împlinească ceea ce și-a propus.

Eu nu pot decât să mulțumesc Bunului Dumnezeu, Sfintei Fecioare Maria, Sfintei Cuvioase Parascheva și tuturor sfinților pentru tot ajutorul.

Am scris aceste rânduri în semn de adâncă mulțumire către Cuvioasa Parascheva pentru tot ajutorul dat și ca o mare rugăciune, să nu o părăsească nici acum, când trece printr-o mare încercare. Am toată credința că, așa cum a ajutat-o atunci, o va ajuta și acum și va aduce liniște și bucurie în sufletele noastre.

Mari sunt minunile pe care sfinții lui Dumnezeu le fac pentru noi și ele trebuie cunoscute, nu spre mândria noastră, că noi suntem nevrednici, ci spre slava lor și a lui Hristos, Dumnezeul nostru. Știu că este așa și de aceea mă rog Bunului Dumnezeu, Măicuței Lui Sfinte și tuturor sfinților să nu mă părăsească niciodată și să mă ierte pentru greșelile mele cele mari și nenumărate. Aduc mijlocitoare pe Sfânta noastră Maică Parascheva, căreia mă rog din tot sufletul și am toată încrederea că mă va ajuta. Trebuie să am răbdare și să nu contenesc a mă ruga.

Cu multă și adâncă recunoștință, o mamă.

Anonim

* * *

Ajutor la examene

Am adunat numeroase bucurii, am primit răspuns pentru orice fel de cerință șoptită la racla cu sfintele moaște ale Sfintei Parascheva, întotdeauna „grabnic ajutătoare”, „mult folositoare”. Mi s-au îndeplinit întotdeauna cerințe diverse, cum ar fi împăcarea cu prietene aflate în conflict, găsirea unui duhovnic bun ș.a., cât și bucuria reușitei la cele mai dificile examene.

Ca studentă în ultimul an de facultate, am fost copleșită de subiectele cu grad mare de dificultate în vederea obținerii examenului de licență, de timpul limitat... Imediat ce m-am rugat la Sfânta Parascheva, mi-am structurat bine pregătirile, am primit și ajutorul colegelor și am obținut licența cu medie foarte mare, în condițiile în care doar 25% dintre candidați au fost atunci admiși la proba scrisă.

Mărturisesc că oricând m-am rugat atât pentru mine, cât și pentru prieteni, m-am bucurat de rezultatele dorite și cu siguranță, nu este întâmplător faptul că foarte mulți studenți se închină zilnic la racla Sfintei. Ajutorul pe care îl dă la examene dificile este evident.

Daniela, Iași

* * *

Ecuaţia sufletului

În 1978, la examenul de obținere a gradului didactic II, disciplina matematică, n-am reușit să rezolv ceea ce mi se cerea în biletul de la examenul oral. Aveam emoții puternice, mă blocasem, dar profesorul a încercat să mă ajute. Totuși eu parcă nu auzeam nimic, nu înțelegeam nimic. Am ieșit cu o stare de deznădejde, plângând în hohote. Așa plângând, am ajuns la Sfânta Parascheva și i-am mărturisit că n-a făcut nimic la examen, că sunt supărată și rușinată de această nereușită. A doua zi a avut loc o minune... de neimaginat, pentru că eram admisă! Am revenit să-i mulțumesc milostivei fecioare, care, cu certitudine, a fost mijlocitoare, pentru că fără ea nu s-ar explica această reușită.

Angela, pensionară, Roman

* * *

Deschiderea minţii

Una dintre cele mai frumoase minuni este legată de prima sesiune din viața mea. Eram o studentă silitoare, dar, epuizată, în sesiune nemaiavând forța de a repeta materia. Cu o zi înainte de examen m-am rugat, în Catedrală, Sfintei Cuvioase Parascheva. Am lăsat totul în mâna lui Dumnezeu. Minune! Fără a fi repetat atât cât trebuia, am plecat la examen. Acolo, parcă cineva mi-a luminat mintea încât îmi amintea noțiuni învățate în liceu pentru concursuri și olimpiade și de la orele de curs din timpul semestrului.

Am obținut una dintre cele mai mari note, în timp ce aproape 50% dintre studenți au picat examenul.

Alexandra

* * *

Cea mai bună prietenă

Cunosc viața Cuvioasei de la părintele duhovnic. A devenit cea mai bună prietenă a mea, deoarece continuă să mă ajute mult.

Când am venit pentru prima dată la hram, am stat 12 ore noaptea în picioare pe frig și ploaie, iar când m-am închinat, am plâns de bucurie: nu-mi venea să cred că am rezistat atât și am simțit o liniște sufletească de nedescris. Într-o noapte, simțindu-mă foarte rău, mi-am alungat această stare, citind Acatistul Sfintei Parascheva. În sesiunea de examene, m-am bucurat de ajutor, biruind oboseala și stresul acumulate, și primind prin rugăciune dulceața reușitei.

Anonimă, studentă la Științe Economice

* * *

Aproape de Sfânta Parascheva

Mi-am dorit mult timp să fac studiile superioare la Iași. Am întâlnit însă refuzul tatălui, care mă voia acasă și nu înțelegea de ce încercam să-i explic: „E ceva în mine care mă atrage acolo".

Singura mea scăpare a rămas Sfânta Parascheva. Am apelat și la alți apropiați să se roage pentru mine, dar primeam răspunsul: „Roagă-te la Sfânta Parascheva și vei ajunge acolo!".

Nu mă îndoiam de ajutorul Cuvioasei, însă credeam că, prin slaba mea rugăciune, nu merit, nu sunt vrednică. De fapt, nici ceilalți membri ai familiei nu-mi susțineau opțiunea. Nu eram supărată pe Cuvioasa, dar eram dezamăgită de mine însămi că n-am fost demnă de ceea ce îi cerusem Sfintei.

La câteva zile până să înceapă înscrierea în Iași, nu mi-a venit să cred că tatăl mi-a încuviințat opțiunea. Am ajuns fericită la Mitropolie, unde am simțit atâta iubire la Sfânta Parascheva ca la nici un alt sfânt. Acum sunt în anul al II-lea la facultate și singurul lucru pe care mi-l doresc este să rămân întotdeauna aproape de Domnul și de Sfânta Parascheva.

Cristina, 19 ani, Craiova

* * *

Structura inimii

În 1955, veneam des și mă rugam să primesc ajutorul pentru reușita la Facultatea de Medicină. Cu o seară înaintea probei orale la anatomie, m-am întâlnit cu o tânără căreia îi căzuse subiectul „Structura inimii". Auzisem și eu despre rugăciunea inimii: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul" și am rostit această rugăciune, rugându-mă și Sfintei Parascheva să-mi deschidă inima și mintea pentru a reuși la acest examen foarte greu.

Apoi am plecat acasă și am repetat cu atenție acest subiect. A doua zi, la examen, am tras biletul pe care scria „Structura inimii" și am obținut nota maximă.

Dr. D.N.

* * *

Batista

Am venit la Sfânta Parascheva încă de la 10 ani, atingând de sfânta raclă o batistă nouă. Am trăit un moment greu în 1982, la decesul tatălui care avea doar 52 de ani.

După numai două săptămâni m-am prezentat la examenul de la ASE București, anul II. Am luat în mâna dreaptă „batistuța nouă", trecută pe la racla sfintei, am extras singurul bilet la care a fost capabilă să răspund și am obținut cea mai mare notă din grupele care au fost examinate în ziua aceea. La Sfânta Parascheva m-am rugat și m-a ajutat toată viața.

Doina-Paulina

* * *

Contestația

La bacalaureat, am fost respinsă la o lucrare scrisă în limba franceză. Știam că scrisesem bine și că răspunsesem la toate cerințele examenului.

După ce am depus contestație, m-am rugat mult la Sfânta Parascheva, care a făcut pe profesorul corector să fie atent la conținutul și forma lucrării. Rezultatul final mi-a adus bucuria reușitei. Mulțumesc din suflet Sfintei Parascheva.

Anonimă

* * *

Rugăciunea unei mame

M-am rugat la Sfânta Parascheva să o ajute pe fiica mea, Mădălina, la susținerea unui examen în martie 2011. Sfânta mi-a auzit ruga fierbinte. Mădălina, la cei 11 ani ai ei, s-a concentrat mult și nu numai că a reușit la concurs să-și depășească emoțiile, dar a luat locul al II-lea. Am simțit-o alături în rugăciune pe Sfânta Parascheva și îi mulțumesc acum din suflet.

Anonimă

* * *

Partiturile de pian

Adesea am năzuit la limanul rugăciunii. I-am adus Preacuvioasei Parascheva, înaintea examenelor, partiturile de pian, implorând-o să mă ajute să nu greșesc nici un sunet pentru a trece cu bine de sesiune. Am adunat bucurii ale succesului, continuând să mă rog pentru întărirea credinței și pentru îndrumarea pe drumul cel curat al vieții.

Loredana

Alte minuni

Sfânta Parascheva m-a ajutat tot timpul atunci când m-am rugat cu credință tare și concentrare adâncă, obținând rezultate bune la învățătură. Sunt sigură că, la un moment dat, având nevoie de un transfer de la un liceu la altul, doar cu ajutorul Sfintei am reușit. Îmi

dau seama că, adesea, am adunat în suflet bucuria succeselor, chiar dacă, de cele mai multe ori, nu am meritat.

C.O.

* * *

Mai ales părinții mei, Viorel și Maria, s-au rugat cu lacrimi la Sfânta Parascheva să mijlocească pentru reușita mea la examenul de titularizare în învățământ. Cuvioasa a revărsat în sufletul meu bucuria succesului, deoarece am obținut nota maximă și m-am situat pe locul întâi, fiind repartizată pe un post foarte bun.

Cornelia

* * *

Mărturisesc că atunci când m-am rugat Sfintei Parascheva, cu multă credință, am obținut rezultate foarte bune în vremea studenției.

Anonim

* * *

Am simțit ajutorul Sfintei Parascheva atât la examenele de înscriere la facultate, cât și după aceea, prin rugăciuni fierbinți la raclă, încât mi se lumina mintea.

Am făcut primii pași spre Cuvioasa în urma lecturării unei istorioare duhovnicești deosebite, despre roadele rugăciunii.

Anonim

* * *

Mă rog adesea la Cuvioasa Parascheva, care m-a ajutat la multe examene grele. La racla Sfintei găsesc întotdeauna liniștea sufletească pentru gândurile mele tulburate, dar și pentru înțelegerea părinților.

Roxana

* * *

M-am rugat Sfintei să mă ajute la examene, încât să iau bursă. Pentru proba practică mi-a dorit doar promovare, dar cu ajutorul Sfintei am obținut nota 10, prea mult pentru ceea ce merit.

Pentru dorințele pe care nu s-au îndeplinit, știu că așa a considerat ea că e mai bine. Poate nu îmi erau de folos pentru suflet. Am încredere deplină în Sfânta de la Iași, simt că-i aproape de inima mea, cu o puternică legătură de prietenie.

Roxana P.

* * *

Am terminat I.S.E. Iași în 1991. De câte ori aveam un examen greu mă închinam la racla Maicii Parascheva și totdeauna luam aceste examene.

Mihai, din comuna Poduri, Bacău

* * *

Cuvioasa Parascheva m-a ajutat să-mi plătesc o taxă la școală și mi-a luminat mintea în momentele când aveam gânduri negre.

Anonimă

* * *

Acum câteva luni m-am rugat Sfintei Parascheva să mijlocească pentru ajutorul meu la învățătură. După rugăciuni multe, am observat că totul este altfel decât până atunci: ca prin minune, ceea ce mi se părea deosebit de dificil a devenit posibil, pentru că am obținut una dintre cele mai mari medii într-o clasă de mate-info.

Sunt convinsă că nimic nu este posibil fără Dumnezeu, iar prin rugăciune și credință poți trece de orice obstacol, chiar dacă pare imposibil.

Elevă

* * *

Ca mamă, am trăit emoția unui examen greu al băiatului meu, Bogdan, care își dorea să reușească la un liceu renumit din Iași. Cu lacrimi în ochi, am venit la Sfânta Parascheva și m-am rugat în timpul examenului de matematică de clasa a IV-a. Copilul a mărturisit că la începutul probei, timp de jumătate de oră, nu știa să rezolve nici o problemă, dar apoi, dintr-o dată, i s-a luminat mintea și le-a rezolvat pe toate. Mi-am dat seama că momentele de inspirație le-a avut chiar în timpul rugăciunii către Cuvioasa Parascheva.

Anonimă

* * *

Mulțumesc Cuvioasei pentru că m-a ajutat la promovarea a două examene foarte grele și a licenței. De asemenea, îi sunt recunscă-toare pentru ajutorul acordat celor doi copii ai mei, care sunt sănătoși.

Anonimă, Bacău

‘

Închinare Sfintei Cuvioase Parascheva

Prof. Ovidiu-Ioan Cherniciuc-Dumitrescu

Preacuvioasă Maică, ce mângâi cu iubire,
Cum vom putea noi, oare, simți cu-a noastră fire
Sfințenia prin care la cor pe toți ne tragi,
Precum o maică-și strânge la piept copiii dragi?

Cum vom putea nemernici, cu sufletul pătat,
Cu buze necurate și pline de păcat,
Să îți cântăm cu lacrimi cinstitul acatist?
O, sfântă bucurie în veacu' acesta trist!

Și cu ce inimi, oare, la tine ne-închinăm
Și în ce gânduri, oare, străini ne îngropăm,
Când grija acestei lumi ca șarpele ne strânge
Și suntem apăsați de propriul neam și sânge?

Tu, ca o maică bună, aleasă de Hristos,
Ești floare a Moldovei, cu dulce, bun miros.
Și ca un bun pescar, cu mrejele credinței,
Ne tragi, din marea vieții, din groapa suferinței.

O, cât de greu mi-e, Maică, prin lume depărtat,
Să îmi duc crucea vieții, de nimeni mângâiat!
Și câte lacrimi calde și pline de iubire
Vor uda racla ta la orice re-ntâlnire!

Când ne-amintim că tu pe toți ne-ai ajutat
Și ne-ai hrănit cu drag, cu har ne-ai adăpat
Și-ai adunat la pieptu-ți o mare de creștini
Și ai făcut minuni cu mii de pelerini!

Nu vom putea deplin, prin fapte și credință,
A-ți închina prinoase de recunoștință;
Nu vom putea, o, Maică, iubirea a-ți cunoaște,
Decât plecați cu fruntea pe ale tale moaște.

Acest mic dar, izvorât din adâncul inimii, îl aduc prinos de mulțumiri Maicii noastre, care și pe mine, nevrednicul, m-a hrănit și adăpat de la multa sa milostivire, cât am fost aici cântăreț la strană.

Racla restaurată sfințită de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan și de Preasfințitul Părinte Calinic Botoșăneanul, Episcop-Vicar, la 16 iunie 2009

IV

Împlinire prin muncă şi rugăciune

Sfânta Parascheva în pustie.
Frescă din Catedrala Arhiepiscopală din Roman, sec. XVI

Carieră şi încredere

Am obținut recent un nou loc de muncă la o firmă pe un post de conducere a unui departament. Inițial, am crezut că sunt înconjurată de colegi dornici să-mi acorde tot sprijinul. În scurt timp, mi-am dat seama că unii dintre colegi se luptau între ei pentru postul pe care eram eu desemnată, iar pentru a mă înlătura îmi creau, în fața subalternilor și direct în fața șefului, o imagine urâtă, a unei incompetente, deși în aparență erau amabili.

Descoperind aceasta, am luat hotărârea de a demonstra că sunt un om serios și dornic să evolueze cât mai repede. Am fost supusă unor mari tensiuni, care m-au făcut să oscileze între a demisiona sau nu.

Neștiind ce decizie să iau, m-am rugat cu tot sufletul Sfintei Parascheva, așa cum procedez tot timpul când am nevoie de ajutorul ei, spre a lua cea mai bună hotărâre. În aceeași seară m-am bucurat de vizita unei prietene, care m-a convins să rămân. Atunci am știut că Sfânta Parascheva mi-a ascultat ruga. Acum sunt un angajat care a primit credit, atât de la subalterni, cât și direct de la șef.

Închei confesiunea printr-un sfat: Se poate reuși prin bunătate și înțelepciune pentru a ne regăsi pacea interioară.

Elena

* * *

Gândul cel bun

În 2010, mă aflam în imposibilitatea de a mai putea încheia contract cu Casa de Asigurări de Sănătate, deci în pericolul de a-mi pierde locul de muncă.

Am alergat rugătoare la Cuvioasa Maică Parascheva și i-am cerut ajutorul pentru menținerea în serviciu, având un credit ipotecar de peste 50.000 de euro și alți 20.000 împrumutați.

Minunea nu a întârziat să vină, Cuvioasa le-a rânduit cum nu se putea mai bine, schimbând gândurile șefului de a renunța la un om în locul investiției unor bani, care se recuperează oricum.

Sunt convinsă și simt că Maica Parascheva a ascultat ruga mea, că m-a ajutat și m-a ocrotit.

Acum nu găsesc cuvinte de mulțumire și-i sfătuiesc pe cei aflați în necaz să-i ceară ajutorul cu încredere, deoarece ea ne ascultă cu adevărat, face minuni pentru noi, chiar dacă suntem păcătoși și nu merităm nimic din binefacerile și binecuvântările ei. Atât pot spune: Sfântă Cuvioasă Maică Parascheva, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii!

Elena, 38 de ani, cadru medical

* * *

Ajutor academic

Sfânta Parascheva m-a ajutat mereu, împlinindu-mi dorința de a fi acceptat într-un program postuniversitar, deși nu aveam nici un sprijin.

Am apelat din nou la ajutorul Cuvioasei pentru a mă putea muta în Iași, ceea ce s-a și realizat. M-am dăruit studiului academic, cu bucurie și speranță, iar după câțiva ani de muncă asiduă, Sfânta Parascheva mi-a asigurat un transfer la o facultate din străinătate.

Nu am găsit sprijin la nimeni și consider că singurele exemple care ne dau putere și credință sunt sfinții.

Cuvioasei Parascheva mă rog mereu, închinându-i imnuri de cinstire.

Ducu

* * *

Rugăciunea pentru celălalt

Auzisem de Sfânta Parascheva doar din cărți. Prietenul meu, Iacob, a rămas fără serviciu timp de șase luni. S-a străduit mult să-și găsească de lucru. El a cumpărat Paraclisul Maicii Parascheva și l-a citit timp de 40 de zile, dar tot fără serviciu a rămas.

Am început să citesc, să mă rog, deși aveam serviciu. Pe data de 6 aprilie 2011, am aflat că Iacob și-a găsit serviciul pe care și-l dorea cel mai mult.

La aceasta se adaugă și faptul că noi ne-am împăcat și cu părinții acum, înțelegându-ne foarte bine.

Cristina

* * *

Profesoara de microbiologie

M-am născut musulman și am făcut facultatea de medicină în Iași. Nu știam nimic de creștinism, doar ceva vag despre Iisus și Maria, oricum respectam credința celorlalți, însă nu eram religios deloc. În sesiunea de vară, eram peste măsură de stresat și îngrijorat că nu reușisem să învăț tonele de cursuri de la microbiologie. Era un profesor spaima studenților, o bibliotecă de om, care pica tot ce mișca. Plin de frică am început să învăț, dar era foarte greu, ca o picătură în

ocean. După vreo trei zile de învățat pe rupte pot spune cu mâna pe inimă că nu știam nimic. Bacteriile se împleteau haotic în mintea mea, făceam confuzii grave, ce mai, eram terminat. Într-o dimineață, cu două zile înainte de examen, am văzut câțiva prieteni de-ai mei români că pleacă. I-am întrebat: „Unde mergeți? La o bere?" Iar ei au zis: „Nu, mergem la Sfânta Parascheva, la moaștele ei și ne rugăm ca să luăm examenul." „Cine-i asta, vreo profesoară de micro?" am întrebat eu. „Nu măi, e o sfântă. Hai și tu că te ajută, e cea mai bună ființă de pe pământ." Am mers mirat și contrariat, am intrat în Biserica mare, unde nu a trebuit să mă descalț, am ajuns la un baldachin frumos și m-am rugat în felul meu: „Sfântă Parascheva, ordonează ideile în mintea mea. Vreau să fiu un doctor bun". După două zile, a urmat cumplitul examen. Zeci de studenți ieșeau cu ochii în lacrimi de la acest tribunal. M-am dus și eu, cu informații insuficiente. Când am ajuns acolo, mintea mi s-a liniștit, îmi aminteam perfect cursul, parcă era subliniat cu auriu, exact ceea ce mă întreba știam foarte bine.

Acum sunt căsătorit cu o româncă, cei doi băieți i-am botezat creștini și cred în ajutorul sfinților.

Youssuf

* * *

Dactilografia minunilor

Neavând resursele financiare necesare pentru a continua liceul și facultatea, în anul 1950, am fost nevoită să-mi caut un serviciu în Iași, prin care să-i întrețin pe surorile și părinții săi.

Rugându-mă la Sfânta Parascheva, mi-a venit în minte ideea de a face dactilografia. Plină de speranță, am urmat aceste cursuri, deși deseori nu aveam nici ce să mănânc. După absolvirea lor, nu găseam nicăieri un loc de muncă. Am început iarăși să mă rog Sfintei ca să-mi găsească o slujbă.

Într-o zi, aflându-mă în fața Gării centrale, am observat un domn care ieșea dintr-o clădire CFR. M-am adresat lui, întrebându-l dacă știe vreo modalitate de obținere a unei slujbe de dactilografă. Acest

domn mi-a facilitat intrarea în biroul CFR, unde, după o probă de dactilografie și o discuție despre pregătirea mea, am fost acceptată pe acel post, iar acum sunt pensionară a aceleiași instituții. Am lucrat o viață prin ajutorul Sfintei Parascheva.

Domnul lucrează prin oameni. În cazul meu, Sfânta Parascheva m-a ajutat să-mi câștig existența. Slăvită să fii, Maică Parascheva!

Maria, Iași

Alte minuni

Am mers plângând pe stradă, din cauză că nu aveam serviciu. Am îngenuncheat, rugând-o pe Sfânta Parascheva să mă ajute spre a mi se alina suferința. Am plâns, dar n-am deznădăjduit, apoi visul mi s-a împlinit.

Anonimă, 24 de ani, Iași

* * *

Pe data de 4 februarie 2011, am făcut un pomelnic pentru ajutor în găsirea unui loc de muncă pentru soția mea, Elena, dorință ce s-a împlinit pe 11 februarie 2011.

Anonim

* * *

După terminarea facultății, timp de o săptămână, am avut interviuri pentru ocuparea unui post. De la o zi la alta, mă rugam la Sfânta, care m-a ajutat să trec de toate probele și să ocup postul dorit.

Am simțit cu adevărat cum ajută Dumnezeu celui ce se roagă.

Anonim

* * *

Dând pomelnic la Sfânta Parascheva, mi-am găsit un loc de muncă atât eu, cât și soțul meu, pentru care îi suntem recunoscători.

Anonimă

* * *

V

Grabnica ajutătoare

Sfânta Parascheva rugându-se la
icoana Maicii Domnului din Vlaherne.
Frescă din Catedrala Arhiepiscopală din Roman, sec. XVI

Izvor de minuni

Mă numesc Paula și mărturisesc că am primit mereu sprijin și ajutor de la Sfânta, însă, din cauza firii umane, unele n-au fost sesizate, altele uitate.

Totuși, câteva picături din acest izvor al minunilor care este Sfânta ar fi:

- totdeauna am primit ajutor la examene, mai ales când mintea era obosită sau împrejurările erau neprielnice pentru pregătire asiduă;

- atunci când aveam probleme de cazare în Iași sau dureri fizice, a fost „grabnic ajutătoare”;

- Sfânta mi-a dăruit cel mai bun părinte duhovnic – o foarte mare minune pentru mine. Prin părintele Pangratie m-am vindecat de deznădejde și de gândul cel mai rău care mă însoțea.

Când părintele duhovnic a plecat, Sfânta Parascheva mi-a devenit maică duhovnicească și sprijin puternic, pentru că mă aflam într-un moment dificil: susținerea licenței.

Referitor la posibilitatea minunilor în viața oamenilor:

Dacă vorbim despre vedere pentru cei ce văd, nu e o minune, despre sănătate pentru cei sănătoși, nu e o minune, despre pace pentru cei în pace, nu e o minune, despre îmbelșugare pentru cei îmbelșugați, nu e o minune. Dar dacă vorbim despre acestea orbilor, celor bolnavi trupește și sufletește, celor în războaie și-n frământări, celor săraci, lipsiți, obidiți, fără o bucată de pâine, fără vreun ajutor omenesc – toate cele primite în dar de la Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Parascheva, sunt mari minuni. Pentru a «vedea» minunea nu sunt necesari doar ochi și urechi, ci, mai ales, o inimă curată și smerită. Să ne ajute Dumnezeu pe noi toți (...) să vedem minunile și să-L slăvim, mulțumind și Maicii Sale și Sfintei Parascheva și tuturor sfinților. Amin.”

Paula

* * *

Ochii blânzi

Sunt mamă a trei copii: Maria, Iustiniana și Serafim. De foarte multe ori, toată familia merge în pelerinaje la sfintele mănăstiri.

Cândva, am avut un vis frumos. Se făcea că eu înconjurată de copii mă aflam lângă racla Sfintei Parascheva, iar copiii i-au luat veșmintele Cuvioasei. Cutremurată de fapta copiilor, dar mai ales încărcată de mustrări de conștiință pentru nepurtarea de grijă ca mamă, am început să plâng și să-i cer iertare Sfintei. La zbuciumul interior în

care mă afundasem, Sfânta Parascheva a părăsit racla stând vie, în picioare lângă mine.

Avea un chip frumos, ochi blânzi și bujori în obraji. Era înaltă... În semn de răspuns la rugămintea mea de iertare, a clipit din ochi și mi-a zâmbit înclinându-și ușor capul...

Am înțeles din acest vis că Sfânta Parascheva este de-a pururea vie, că este mereu gata să ne ajute atunci când ne rugăm ei.

Revinim la Cuvioasa cu multă nădejde de ajutor în viața aceasta, dar, mai ales, ne rugăm să mijlocească pentru toți, când sufletele noastre vor pleca spre celălalt tărâm.

Violina, Ocna-Mureș

* * *

Străina de lângă noi

În 1999, după ce m-am închinat la Sfintele moaște, m-am așezat în genunchi în apropiere. La un moment dat, s-a apropiat o femeie cerând să-i dau ceva de pomană. Nu-mi amintesc bine fața, dar mi-au atras atenția detalii din îmbrăcămintea străinei: o haină din lână de un castaniu deschis cu fire foarte fin lucrate, peste care se revărsau două codițe din părul cărunt, iar în picioare un fel de opincuțe cu o lucrătură deosebită, rafinată.

Am scos din geantă toți banii pe care îi mai aveam și când să-i dau, femeia cu chipul neobișnuit dispăruse. Am căutat-o peste tot, în biserică, afară... Imediat după aceea, mi-am găsit un serviciu foarte bun.

În 2009, când am venit la Sfânta Parascheva, am simțit o neașteptat de mare liniște. Mai târziu am înțeles de ce: fusesem acuzată, pe nedrept, de un furt. Dar tot Cuvioasa îmi făcu dreptate.

Daniela, Bacău

* * *

Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul

M-am rugat la „Sfânta sufletului" meu de la Mitropolie, încă din timpul liceului, uneori pentru diferite mărunțișuri. Văzând că îmi sunt îndeplinite cerințele bune, am prins încredere foarte mare în Sfânta Parascheva.

După căsătorie, am cinci copii, dar și mari neînțelegeri cu soțul căzut în patima beției. La al cincilea copil, după cezariană, m-am simțit foarte rău și am stat o lună internată în spital. Simțeam că mă sting și-mi era milă că rămân copiii singuri pe lume. Pe copiii veniți în vizită la spital i-am sfătuit să meargă la Sfânta Parascheva să se roage pentru mine. Sfânta m-a ajutat și am trecut peste acest obstacol.

Într-o după-amiază, băiatul, Paraschiv, s-a urcat pe un scăunel, în hol, să se uite în oglindă. Căzu și se lovi foarte rău la față. Am mers cu el la spital, dar i s-au făcut doar primele îngrijiri, urmând să revină a doua zi pentru consult la un medic specialist. În ziua următoare, nu m-am mai prezentat la spital, pentru că Sfânta Parascheva l-a vindecat (s-a dezumflat fața, și a început să mănânce după multe ore de suferință).

Un alt val al încercărilor a fost cu al patrulea copil, Ioan, care a suferit niște arsuri, opărindu-se la gură cu lapte fierbinte, încât i-au fost afectate papilele gustative. Orice gură de mâncare pentru el era o suferință. Cu groaza că nu va mai avea simțul gustului, l-am dus la racla Sfintei și m-am rugat timp de o oră. De menționat că am străbătut câțiva kilometri de la spital până la Mitropolie, iar copilului îi cumpărasem câte ceva de gustare din banii pe care i-aș fi dat la tramvai. În timpul orei de rugăciune, am observat că deodată copilul începu să mănânce cu poftă, spunând: „Ce bun e!" Bucuroasă, cu ochii în la-crimi, am mulțumit Sfintei.

Am trecut prin alte încercări grele, odată cu revenirea soțului violent în familie. Apelul către poliție a fost zadarnic și am mers la o vrăjitoare, care îmi dădu niște sticluțe cu lichid, ce trebuia să-l alunge pe soțul nedorit. Aș fi vrut să merg la Cuvioasa, dar m-am sfiit. Când totuși am ajuns, la ieșire am căzut pe piatră și sticluțele cu acel lichid s-au spart. Vineri noaptea, în vis, o măicuță m-a sfătuit să nu mai merg la vrăjitoare, prevestindu-m că voi avea de suferit.

Înfășurându-mă doar în haina rugăciunii neîncetate, în Spovedanie și Împărtășanie, recunosc că am greșit și mă bucur de roadele rugăciunilor, având cinci copii sănătoși, frumoși, bine educați, deși n-au avut nici pensie alimentară: trei au terminat facultatea, iar doi sunt în liceu.

Maria

* * *

Schimbarea numelui şi a vieţii

Mama s-a operat de cancer pancreatic. Cu mijlocirea Sfintei Parascheva, a trăit câțiva ani buni. După ce mama, Emilia, a scăpat de cancer, eu, fiul ei, Răzvan, care mult timp rătăcisem în căutarea unui Sfânt protector, am ales-o pe Cuvioasa Parascheva. Tot timpul când am avut greutăți pe plan profesional sau familial și m-am rugat ei, am izbândit.

Numai cu ajutorul ei, soția mea a născut un copil sănătos.

În noiembrie 2009, fiind șofer pe un TIR, m-am visat înspre dimineață, așezat în genunchi, pe un platou de marmură, iar în fața mea, racla Sfintei Parascheva. Cuvioasa avea deasupra capului o imensă lumină, de parcă ar fi fost soarele. Am rugat-o să-mi ierte păcatele. Sfânta a încuviințat iertarea, dar nu mi-a zis Răzvan (cum mă numeau toți), ci Constantin, îndemnându-mă să-i aduc un covor frumos și straie la Sfânta raclă. Am dezvăluit unui părinte de la Mitropolie cele visate și am fost trimis la Sfânta Mănăstire Galata pentru brodarea veșmintelor.

Mă simt liniștit și sunt de părere că fiecare om trebuie să-și facă viața cât mai frumoasă, curată și liniștită, pentru că ea, viața, este ca o excursie pe acest pământ, după care urmează viața veșnică, iar pregătirea de pe acest pământ ne va ajuta enorm. Și foarte important este să avem un sfânt protector care ne ajută și ne mângâie în suferință, rugându-se pentru noi neîncetat la Tronul lui Dumnezeu.

Răzvan-Constantin M., Pașcani,

Florile Sfintei Parascheva

Dezvălui aici ajutorul grabnic și necontenit primit de-a lungul anilor de la Sfânta Parascheva. Aflată în Iași ca elevă, departe de casa părintească, m-am rugat la Cuvioasa, lângă care mă simt ca lângă o rudă apropiată. M-am născut pe 10 octombrie, aș fi putut avea numele Sfintei, și de aceea, pe 14 octombrie am o deosebită bucurie duhovnicească, și simt că este și ziua mea.

Uneori, am primit reproșuri pentru frecventarea slujbelor bisericești, atât din partea gazdei, cât și la serviciu, în timpul comunismului.

Ori de câte ori m-am rugat cu stăruință, Cuvioasa mi-a ajutat: la examen, la serviciu, pentru căsătorie, pentru obținerea unor obiecte în gospodărie, la naștere ușoară, la cumpărarea unei locuințe ș.a. Într-un an, ca pelerin la Sfânta Parascheva, când am mers să mă închin cinstitelor moaște, mi-am dorit un buchet frumos de flori, fiind ziua mea de naștere. Am cumpărat câteva flori de busuioc pentru Cuvioasa, dar nu mi-am luat privirea de la un buchet mare de flori pe care-l avea o tânără. După ce m-am închinat, spunându-mi durerea, m-am așezat la rând pentru închinăciune la icoana Maicii Domnului. Tocmai în acest moment buchetul mare de flori pe care-l admirasem mi-a fost dăruit de o tânără necunoscută. Surpriza plăcută a fost mare, însă am simțit că Sfânta Parascheva mi le-a trimis să-mi aline durerea de mamă, pentru că fiul, plecat în străinătate la studii, uitase de părinți. Am păstrat mulți ani florile acelea și continui să-i mulțumesc Sfintei Parascheva pentru toate florile ajutorului sfânt.

Olimpia M., Iași

* * *

Mersul către Dumnezeu

Provin dintr-o familie nu tocmai creștină părinții nu merg la biserică, nu se spovedesc. Ei s-au despărțit de când eu aveam câteva luni, când am rămas în grija bunicii dinspre mamă. M-am născut cu

o boală ereditară, care, netratată, mi-a creat probleme grele privind deplasarea pe propriile picioare. N-am fost ajutată de nimeni, iar căderile zilnice erau puse pe seama neatenției mele.

Simțindu-mă o povară pentru familie, văzându-mă fără un sprijin omenesc, m-am deplasat greoi, uneori spre amuzamentul colegilor, dar am absolvit cursurile unui liceu. Mi-am găsit alinarea mergând la biserică, unde plângeam mult, spunând lui Hristos durerea și necazurile care mă împresurau.

Cu ajutorul unei cunoștințe, am mers peste Dunăre, la o mănăstire, unde, la finalul slujbei, preotul m-a încurajat, spunându-mi că mă voi face sănătoasă. În ziua de 13 octombrie 2008, m-am numărat printre pelerinii veniți să se închine Sfintei Parascheva. Stând la rând, am simțit dureri cumplite în picioare și coloană, dar m-am sprijinit, în cele 20 de ore când am făcut și post negru, pe încrederea și bunătatea sfinților de a face minuni. Între timp mi-am dorit să-mi fi cunoscut tatăl, pe care l-am sunat în repetate rânduri, fără nici un rezultat.

Înlăcrimată de durere, am avut marea bucurie de a cunoaște, printre pelerini, un tânăr student la teologie, care mi-a dăruit o icoană a Sfintei Parascheva. Sper ca această prietenie să devină o minune la care se adaugă și diminuarea durerilor fizice.

Oana-Andreea, 21 de ani, Galați

* * *

Trandafirul fecioriei

Eram teolog și stăteam mult în preajma Sfintei Parascheva, mai ales în zilele dinaintea și de după hramul ei sfânt. Îmi plăcea să stau noaptea la raclă și să văd mulțimile de pelerini, care după ore multe de stat în frig și ploaie, se plecau cu iubire și cutremur la trupul firav, sfânt și feciorelnic al Cuvioasei. Câtă bucurie în chipurile lor, dar câte lacrimi, durere ascunsă, sfială și putere am simțit în nopțile acelea în care lumea toată devenise un șuvoi de lumină – purtau lumânări în mâini – pe calea către Dumnezeu prin sfinții Lui.

Aveam o prietenă, pe care o iubeam mult, dar amândoi ne făgăduisem curăția până după nuntă. Totuși, din focul tinereților, eram din ce în ce mai aproape de păcat, aprinzându-ne unul de altul ca două focuri. Într-o noapte, fiind la Sfânta, era 12 octombrie, înaintea hramului ei, priveam mulțimile de pelerini și ajutam pe cei bătrâni sau cu copii în brațe să se închine. Valuri imense de flori erau sortate și triate pentru a fi dăruite închinătorilor, împreună cu o bucățică de vată sfințită.

În spatele raclei, jos, am dat peste o bătrânică foarte slabă, de o noblețe naturală, cu o profunzime în ochi greu de descris. Era înaltă, iar trupul ei avea o sveltețe neobișnuită. Avea o haină lungă, cenușie, până la pământ, foarte diferită de ceea ce se poartă acum. M-a privit atent, a zâmbit și a zis: „Nu strica darul fecioriei și al preoției, pentru care te-ai născut. Știu că este greu. Dar prin rugăciune, vei birui". Spunând acestea, mi-a dat un trandafir roșu, de o frumusețe fără de seamăn și mi-a zis: „Păstrează preoția în sufletul tău". Am mulțumit, dar aveam cumva revolta cum de această bătrânică știe ce pericole mă pasc. Stânjenit și mirat, am privit la trandafirul roșu din mână și când mi-am ridicat privirile către ea, dispăruse. Am căutat-o peste tot, am întrebat fetele care sortau florile și busuiocul de o bătrânică înaltă și nobilă și ele mi-au răspuns că nu au văzut toată ziua vreo bătrânică cu astfel de semnalmente. Eu cred că era Sfânta Parascheva. După vreo doi ani am primit darul sfânt al preoției.

Pr. T.

* * *

Ştergerea datoriilor

Într-o sâmbătă, am ajuns la Mitropolie, aproape de sfârșitul slujbei. Regretam întârzierea, totuși m-am bucurat că voi participa la Acatistul Cuvioasei Parascheva. Dorindu-mi să stau cât mai aproape, m-am așezat în fața icoanei din spatele sfintelor sale moaște. În timpul rugăciunii, am auzit o voce de bărbat spunând unei tinere: „Nu te

uita la ei, pune-i direct în geantă!”. Aceeași voce care-mi atrăsese atenția, mi-a dat și mie ceva, dar când am vrut să văd ce este, mi-a strâns mâna, spunându-mi cuvintele de mai devreme și: „Sunt de la Cuvioasa Parascheva”. Am simțit în mâna strânsă niște bani, i-am primit, dar, când am constatat că sunt prea mulți (și nu simbolic cum credeam), m-am ridicat pentru a-i înapoia. În acest timp, l-am văzut pe domnul generos împărțind ceva mai multor persoane care intrau în biserică.

Am revenit, dându-mi seama că cel care dăruia voia ca totul să fie făcut cu discreție, în ascuns, că este un om bogat pentru care banii nu înseamnă foarte mult. Am fost surprinsă: nu mi se mai întâmplase niciodată să-mi ofere un necunoscut atâția bani, fără a-mi cere ceva în schimb. Am rămas cu pumnul strâns, dar, deodată, am desfăcut banii înfășurați. Erau 700 de lei; mult peste înțelegerea mea!

Cu o seară înainte, m-am gândit la datoriile pe care le aveam și îmi doream să le pot acoperi. Mă rugasem sfintei să pot plăti cumva aceste datorii. Totuși nu îndrăzneam să păstrez banii, ci, mai curând, doream să-i pun la cutia milei, ca să scap de tulburare. Îmi amintii, deodată, de cuvintele șoptite: „Pune-i direct în geantă! Sunt de la Cuvioasa Parascheva”.

Acești bani mi-ar fi fost de folos! Erau chiar de la Cuvioasa? Chiar pentru mine?! Am cerut sfatul părintelui duhovnic, care îmi cunoștea problemele. Am primit sfatul să-mi acopăr o parte a datoriilor.

Imediat m-am liniștit, știind că erau din mâinile Cuvioasei, care mi-a ascultat rugăciunile sau ale celor ce s-au rugat pentru mine.

Anonimă

* * *

Maica Domnului şi Sfânta Parascheva!

Meditez la faptul că viața mea nu ar fi fost aceeași fără ajutorul Maicii Domnului și al Sfintei Parascheva.

M-am născut cu o boală a inimii, descoperită abia la 20 de ani. Am fost un copil trist și însingurat, mai târziu o adolescentă deprimată și apoi o tânără rebelă. Din fericire, în timpul studenției la Iași, am descoperit-o pe Sfânta Parascheva, care m-a susținut, m-a ajutat la examene, m-a păzit de numeroase ispite și, cel mai important, m-a făcut să mă apropii de Maica Domnului, de care îmi era frică, la început, cunoscându-mi păcatele.

Maica Domnului și Sfânta Parascheva mi-au călăuzit pașii în viață, împlinindu-mi dorințe incredibile, nemeritate: mi-am revenit din starea critică în care eram, m-am căsătorit cu un om minunat, mă bucur de o viață frumoasă alături de doi copii sănătoși. Din cauza bolii, nu aveam voie să am copii, medicii mi-au prezis un risc mare; totuși, am riscat, știindu-mă aproape de Dumnezeu.

Când unul din copii, la vârsta de un an, a căzut de la 1,5 m cu capul pe ciment, pierzându-și cunoștința, iar medicii vorbeau de posibilitatea unei operații la cap, singurul gând al meu era: „Maica Domnului și Sfânta Parascheva". Durerea mea devenise atât de mare, încât nu eram în stare să mă rog, doar le pronunțam numele. Am dus copilul la Mitropolie, un preot de la racla sfintei i-a citit rugăciunile necesare, a luat și tratament, iar peste o săptămână copilul și-a revenit. Acum e mare și învață bine. Avem servicii bune și toate acestea sunt o adevărată minune în ziua de azi.

Cea mai mare minune este că, zilnic, familia mea simte mereu aproape dragostea și ajutorul lui Dumnezeu, ieșirea cu ușurință din situații dificile.

Descoperindu-L pe Dumnezeu, îmi dau seama că boala mea de inimă a rămas, și-i mulțumesc adesea, pentru că mi-a îngăduit-o și, astfel, mă străduiesc să fiu mai aproape de El, să fac voia Lui, bucurându-mă pentru ajutorul știut și neștiut.

Anonimă

* * *

O pace de nedescris

Mă gândesc că toate zilele vieții noastre sunt minuni: încă de când vedem lumina zilei cu ochii plini de dragostea mamei, apoi zilele frumoase, liniștite, dar și zilele urâte, dureroase, căci suferința este și ea o mare minune. O minune, pentru că prin ea ne apropiem din ce în ce mai mult de Dumnezeu, și ne dorim să purtăm crucea, care ne va elibera.

De mică, îmi doream să fiu medic. În clasa a X-a, am avut o intervenție chirurgicală reușită, dar cu unele complicații. Pe patul de spital, am hotărât să dau la medicină, ca să-i pot ajuta pe cei din jur. Mi s-a trezit în suflet dorința de a mă dedica slujirii aproapelui, spre a răsplăti iubirea oferită de Dumnezeu. Uneori, durerea îmi smulgea lacrimi de bucurie față de Dumnezeu și față de toți oamenii.

La terminarea primului an de facultate, m-am îmbolnăvit grav și am ajuns la psihiatrie: nu m-am putut alimenta, nu am putut dormi, nu mi-am mai dorit să trăiesc. Medicii mi-au pus diagnosticul: schizofrenie. Orice medicament administrat nu mi-a schimbat starea și n-a avut nici un efect. Părinții m-au luat din spital și m-au dus la mănăstiri din toată țara, deși din moși-strămoși au fost catolici. Treptat mi-am revenit și cea mai mare minune a fost că am simțit o atracție inexplicabilă față de ortodoxie. Am găsit alinare în Iași, la Sfânta Parascheva; la racla ei am simțit o pace și o liniște de nedescris. Viața Sfintei m-a luminat, a simțit că sunt vie, că îmi vorbește și se roagă lui Dumnezeu pentru toată lumea. E impresionant să simți lacrimi izvorâte din adâncul sufletului, lacrimi de bucurie, iubire și har. E impresionant să vezi credincioși îngenunchind și plângând.

Viața mea s-a schimbat după această încercare, atât trupește, cât și sufletește. Boala a fost un antidot prin care în chip minunat inexplicabil m-am apropiat cu adevărat de Dumnezeu. Schimbându-mi concepția despre viață și lume, m-am rugat lui Dumnezeu ca prin mijlocirea Sfintei Parascheva să cunosc un băiat credincios și ortodox. Într-adevăr, acum m-am îndrăgostit de un tânăr, de sufletul lui minunat

care îmi dă puterea de a merge mai departe. Împreună ne dorim o familie numeroasă. Eu muncesc să-mi dau examenele finale și să devin un bun medic psihiatru, iubitor de Dumnezeu și de oameni, pentru că Dumnezeu este Iubire. Iubirea este singurul lucru care poate schimba sufletul omului!

Emilia, Iași

* * *

Centura de siguranță a Sfintei

În toamna anului 2009, pe 13 octombrie, mă grăbeam să ajung cu mașina la o biserică, unde urma să aibă loc hramul Sfintei Parascheva.

Burnița, drumul era în lucru, nemarcat, iar eu conduceam adâncită în gânduri. Deodată, mașina a pierdut direcția, a ieșit din drum și s-a rostogolit 1,5 m în jos, în prăpastie; parbrizul și geamul lateral s-au spart, plafonul, de sticlă, nu mai era, iar geanta, telefonul mobil și o iconiță a Maicii Domnului cu Pruncul Iisus le-am găsit în iarbă, după ce au zburat prin plafonul mașinii.

Am scăpat fără să pătesc nimic! Doar o zgârietură la cap, care a sângerat puțin, fără durere, iar a doua zi a dispărut.

După accident, am făcut radiografie la urgențe și totul a fost în regulă. O confirmare a marelui ajutor primit de la Bunul Dumnezeu este faptul că, la spitalul unde mi-am făcut investigațiile, se afla o copilă de 10 ani, care căzuse pe scări, se lovise la cap și vomita întruna. „Doar căzuse pe scări și vomita!" Mă consider protejată de Cuvioasa Parascheva, care m-a salvat dintr-un accident atât de serios, cu mașina făcută praf. Cei care au văzut mașina nu își pot închipui cum am scăpat cu viață.

Supraviețuirea mea a fost o minune, pentru care îmi exprim recunoștința față de Sfânta Cuvioasă, mijlocitoare grabnică înaintea lui Dumnezeu.

Marinela, Timișoara

Examenul conştiinţei

Sunt mama unei eleve sârguincioase, T.A., care a obținut multe succese în urma rugăciunilor către Sfânta Parascheva. Am promis Cuvioasei că voi mărturisi tuturor despre minunile săvârșite celor care se roagă sincer, când sunt învăluiți în cele mai dificile valuri ale vieții.

Fiica mea, elevă în clasa a XI-a, a simțit ajutorul divin la examene dificile, de limbă spaniolă (Euroed), apoi de limbă franceză (la Centrul Cultural Francez). În tot timpul desfășurării examenelor fiicei mele, am îngenuncheat ore în șir și am citit mai multe acatiste (Sfânta Parascheva, Sfântul Paisie Aghioritul, Sfântul Ioan Gură de Aur ș.a.).

Sunt o mamă fericită, fiindcă am alergat la izvorul viu al mijlocirii Cuvioasei și atunci când fiica mea suferea după despărțirea de un prieten. A reușit să se vindece și de această mare tulburare specifică tinereții.

Anonimă

* * *

Iubirea de prunci

Nu pot prezenta în cuvinte potrivite câte am primit, dar Sfânta Parascheva, cunoscându-mi inima, mă va milui. Nici o cerere n-a rămas fără răspuns.

Când mi s-a născut cea de-a patra fiică, tatăl, nici după câteva luni, nu s-a uitat la ea, nu și-a dorit-o. Plină de lacrimi de durere, m-am rugat la Cuvioasa, iar la întoarcerea acasă, mi-am găsit soțul jucându-se cu fetița, devenită, ulterior, preferata lui.

Altă dată, am venit disperată la moaștele Cuvioasei cu o fetiță bolnavă grav care, chiar la ieșirea din curtea Mitropoliei, a dat semne de însănătoșire. Apoi, am cerut și am primit ajutorul pentru reușita

copiilor la examene. În toată mâhnirea alerg la Cuvioasa și ea, bună și milostivă, nu mă lasă. Îi mulțumesc, o slăvesc și o cinstesc.

A.M., Iași

***

Fata care plânge la raclă

Terminasem facultatea și fusesem plecat timp de un an cu bursă în străinătate. În timpul facultății mă îndrăgostisem iremediabil de o fată de o frumusețe de negrăit. Numai că ideile ei erau în flagrantă contradicție cu idealurile mele despre viață. Era o fată curată la suflet, dar mult influențată de persoane care nu erau pe calea cea dreaptă a credinței. După dureri și discuții fără sfârșit, vâzând că nu o pot îndupleca din ideile ei fixe, neortodoxe, am hotărât să ne despărțim. Ne iubeam amândoi enorm, dar ideile noastre despre viitor erau complet divergente. Eu nu puteam să mă abat de la un program de viață și cugetare pe care îl promisesem lui Dumnezeu încă de mic. Anul în care am fost plecat peste hotare a fost unul în care fiecare clipă a fost una de durere și de dor pentru fata respectivă. Îmi fău-risem însă o armură de dispreț inventat față de ea și refuzam să admit că încă o iubeam. Totuși nici o altă fată de pe pământ nu a putut să-mi facă inima să bată galopant atunci când o vedeam. Numai gândul la ea și ziua aceea era una plină de suferință.

Când am sosit în țară, m-am dus la Iași la moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva. Eram cu tatăl meu. Ne-am închinat și eu am lăcrimat la moaștele sfintei, cu gândul la fata din vis, spunându-i: Arată-mi, sfântă, dacă aceasta este fata cu care trebuie să trăiesc, cea pe care Dumnezeu a ales-o pentru mine. Eram atât de zdrobit de dor și de durere încât nici măcar nu credeam că o voi mai vedea vreodată.

În clipa aceea, am simțit o atingere pe spate: era tatăl meu care îmi arăta ceva cu degetul. La nici un metru, în spatele moaștelor Sfintei Cuvioase Parascheva, fata pe care o iubeam plângea cu mâna pe raclă. După aceea, s-a dus la vasul cu agheasmă și a băut o cană

mare de apă sfințită. A fost răspunsul pentru întrebarea mea. Așa că nu am mai stat pe gânduri. După ceva timp am sunat-o, ne-am reîmprietenit, ideile ei erau acum clare și pline de credință. Acum suntem căsătoriți și avem trei copii.

Iosif

* * *

Buna sfătuitoare

Am cunoscut-o pe Sfânta Parascheva când am venit să-i cer personal ajutorul pentru examenul de la sfârșitul clasei a XII-a. Am luat o notă mare. Îmi amintesc că am venit cu sora mea; preotul mi-a citit o rugăciune și m-a binecuvântat. Acum termin masteratul și îmi amintesc că în urmă cu cinci ani, când am venit la Iași, lângă ea m-am bucurat de nenumăratele binefaceri mari și mici.

În primul rând, m-a ajutat să-mi schimb viața: am un duhovnic și gust din bucuria și din frumusețile ortodoxiei. La fiecare examen veneam aici să cer luminarea minții, mă ajuta cum știa ea, căci ce ar fi fost să am numai note mari și să mă înalț...

I-am simțit ajutorul Sfintei, la fiecare mică cerere: la o temă dificilă m-am chinuit să găsesc vreo idee. I-am cerut Cuvioasei să mă ajute. A doua zi, am predat tema unui profesor foarte exigent, care mi-a dat o notă mare.

M-am rugat pentru sora mea, care avea o boală de piele. Împreună participam la Paraclisul Sfintei Parascheva, dar și la Sfântul Maslu la Sfântul Nectarie. Nu după mult timp, sora s-a vindecat de boala ei de piele, iar în locurile rămase fără urme se vădește măreția Doctorului din cer. Sora mea a născut o fetiță, Nectaria, în semn de mulțumire și după făgăduința făcută în timpul bolii.

Acum, o rog fierbinte pe Cuvioasa Parascheva să mă ajute să rămân lângă ea, în Iași, căci îmi este și prietenă și familie, rostindu-i adesea: Bucură-te, buna mea sfătuitoare!

Elena

Foamea ca dor de cele cereşti

În vara anului 1967, dădeam examenul de admitere la o facultate din Iași. Plecasem de acasă cu foarte puțini bani. Mă trag dintr-o familie modestă, cu cinci copii, fără tată. Cu trei zile înaintea începerii examenului, ajunsesem în situația grea de a nu avea ce să mănânc. Îmi era tot timpul foame.

Plină de speranță, m-am rugat la moaștele Sfintei Parascheva s-o ajute pe mama să facă rost de bani ca să-și întrețină existența. La întoarcerea în cămin, am găsit pe culoar o cartelă de masă pentru perioada examenelor (pe numele David Elena).

Știam că nu-i bine să mă folosesc de bunuri ce nu-mi aparțin, de aceea am lăsat la poarta căminului un anunț pentru a o restitui păgubașei, dar nu s-a prezentat nimeni. Astfel, am folosit cartela și mi-am revenit apoi din starea în care mă adusese foamea.

În 1997, negăsindu-mi un serviciu, trăiam din ce câștiga soțul și fiul.

Am fost învinuită pentru absența unei sume de bani din bugetul familiei. Pentru că mă știam nevinovată, am alergat, plângând, la Cuvioasa și am scăpat apoi de această jenantă suspiciune.

În septembrie 2010, am avut mari probleme de sănătate. Disperată, am alergat din nou la Cuvioasa, cu toate că locuiam ceva mai departe de Iași. Am reușit, din nefericire, să vin doar de două ori la Iași, în perioada crizelor hepatice și renale. Am urmat regim alimentar, nu foarte strict, am folosit tratament naturist, dar acum trăiesc cu marea convingere că, și de această dată, mila Sfintei Parascheva s-a revărsat asupra mea. Astfel că, în data de 2 februarie 2011, am simțit cum o mare greutate ieșea din organism, iar după două zile, la o nouă ecografie, rezultatele au fost bune.

Cum voi putea răsplăti ceea ce a făcut Cuvioasa pentru mine?

Maria Iliescu, Botoșani

* * *

Vindecarea de patimi

Ori de câte ori m-am rugat la sfânta raclă cu preacuratele sale moaște, am primit numeroase răspunsuri pentru familie: m-a izbăvit de patima desfrâului; mi-a vindecat fiica de epilepsie; i-a prelungit viața mamei, deși avea ciroză hepatică, diabet, cancer; a ridicat-o pe mama care m-a crescut, nașa de botez, din patul durerii, spre a merge la sfânta biserică; m-a ajutat la examene, deși aveam necazuri mari; mi-a fost alături când am adus pe lume cel de-al treilea fiu, prin cezariană, operație considerată riscantă și pentru mamă, și pentru fiu – după spusele medicilor; m-a sprijinit în cumpărarea unei locuințe; m-a ajutat la întreprinderea unei afaceri; mi-a vindecat soțul de o boală grea de inimă.

Zenovia R., Bacău

* * *

O zi cât o viaţă

Eram studentă în Iași și mă căsătorisem cu un teolog. Acesta a fost visul vieții mele, așa că eram fericită. Însă soțul meu nu voia cu nici un chip să se preoțească. Terminase seminarul și Facultatea de Teologie de la București. Spunea mereu că vrea să dea la Facultatea de Psihologie, că nu se simte vrednic de preoție, că religia este prigonită de comuniști și că va fi eradicată în viitor. Cuvintele lui, spuse cu o siguranță înfricoșătoare, mă făceau întotdeauna să plâng. Nu puteam concepe ca el, care studiase nouă ani teologia, să devină psiholog sau orice altceva.

Multe zile am mers la moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva, unde plângeam mult și o rugam: „Măicuță sfântă, ajută-mă măcar o zi să-l văd preot pe soțul meu”. Într-una din zile, când mă întorceam de la Sfântă, soțul meu mi-a zis foarte firesc că dorește să ceară hirotonia, de la Înaltpreasfințitul Părinte Iustin, Mitropolitul Moldovei și Sucevei. S-a dus și a cerut o parohie de munte, îndepărtată, și mitropolitul l-a chestionat, l-a cercetat canonic și apoi l-a programat pentru

hirotonie. Nu numai că o zi l-am văzut preot, ci de atunci până acum de 36 de ani slujește în fața lui Dumnezeu, ridicându-și mâinile în altar, pentru a chema pe Duhul Sfânt peste credincioși. Mulțumesc, Sfântă Parascheva!

Maria, Iași

* * *

Norul negru

Până la vârsta de 21 de ani, n-am cunoscut ce înseamnă Biserica. Abia la această vârstă, am învățat rapid „Tatăl nostru”, la îndemnul colegelor, fiindcă trebuia să-l rostesc la cununia religioasă. Tot o colegă m-a îndrumat la Sfânta Parascheva, unde am simțit schimbarea din viața mea și mi-am dat seama că m-am ridicat din căderile mele. Cinstesc cum se cuvine sărbătoarea Sfintei, merg, cât mai des în cursul anului, să mă rog, să mă simt liniștită în preajma Cuvioasei.

O furtună dezlănțuită, într-o zi de vară, îmi întări sentimentul că în Iași sunt moaștele unei mari sfinte. Plecasem de la serviciu, în timp ce un nor negru se apropia repede de oraș. Toți trecătorii alergau speriați. Am fost tot timpul cu ochii pe norul negru, care, în preajma Mitropoliei, s-a rupt în două lăsând acolo un cer senin.

Roadele rugăciunii le gust și atunci când fiul meu se află într-o situație financiară grea. Îl trimit la biserică împreună cu prietena lui, îndemnându-l: „Du-te, copile, te roagă cu sufletul, cu inima”. Într-o săptămână a plecat în Italia, găsindu-și un loc de muncă sigur.

Acum sunt fericită și mulțumesc Sfintei Parascheva, simt cum lacrimile curg fără voie când ies din Mitropolie și constat că am de toate.

Silvia-Viorica I., 50 de ani, Iași

* * *

Am simţit ajutorul Sfintei

În 2009, fiind foarte stresată la serviciu, am hotărât să mi-l schimb, dând examen de admitere la o facultate din oraș, deși duceam mari responsabilități familiale, având cinci copii. Am dat pomelnice și am făcut rugăciuni și la Mitropolie, unde m-am rugat pentru reușită la locurile fără taxă și am reușit.

Am mare evlavie la Sfânta Parascheva, care a plăcut atât de mult lui Hristos pentru marea ei smerenie și milostenie. Am observat că peste 50 % dintre studenții acestui oraș universitar sunt ajutați la examene, la învățătură, de Cuvioasa. Ea, care a fugit de măririle înșelătoare ale acestei lumi, astăzi este cinstită de mulți învățați, bogați cu funcții și autoritate.

În sesiune, m-am rugat la racla sfintei, alături de alte colege, chiar și dintre cele de confesiune catolică.

Am simțit ajutorul Sfintei și la serviciu, chiar dacă au fost și câteva ispite și încercări, pe care le-am depășit datorită Cuvioasei Parascheva, această mare binefăcătoare.

Mihaela P.R., Iași

* * *

Prietenă cu rugăciunea

În adolescență, prin anii ’70, ascultam fascinată relatările rudelor despre minunile pe care Sfânta Parascheva le făcea cu cei care se rugau cu credință la moaștele ei.

Au trecut anii și am devenit prietenă cu rugăciunea, mai ales către Domnul Iisus Hristos, Maica Domnului, Sfântul Nicolae, Sfântul Sava ș.a. Treceam din când în când și pe la moaștele Sfintei Parascheva și simțeam că sunt iubită de Cuvioasa.

Mai târziu, când fiica mea, studentă la Drept, a avut un examen foarte greu, m-am rugat cu lacrimi la Maica Domnului și la Sfânta Parascheva. Examenul era dificil, întrucât cei din comisie îi copleșeau pe studenți cu numeroase întrebări în afara subiectelor de pe

biletul extras. Astfel, mulți studenți picau, oricât ar fi învățat. Văzând puține șanse, m-am rugat cu suspine și lacrimi, iar noaptea am visat că pe pian se afla Acatistul Sfintei Parascheva. A doua zi, am știut ce am de făcut: să citesc acatistul, să-i dau fiicei o iconiță cu Sfânta și o cărticică ce conținea și acatistul. Apoi mi-am încurajat fiica.

La întoarcere, fiica mea radia de fericire, spunând că a știut foarte bine subiectele de pe bilet, că nu i s-au pus întrebări suplimentare, iar nota 8 era foarte mare, având în vedere exigența, dar și nereușita multora dintre colegii foarte bine pregătiți.

Am mulțumit cu lacrimi Sfintei, sfătuindu-mi fiica să se însoțească mereu de arma rugăciunii. Acum s-a căsătorit, are un copil și ține în casă icoana Sfintei, care a ajutat-o în multe încercări.

Am certitudinea că Sfânta Parascheva a făcut și multe alte minuni în viața mea. Aveam o societate privată la care țineau contabilitatea niște persoane necinstite, incompetente. Au făcut mari încurcături, încât exista riscul să fie lichidată și cu mari penalizări. Când li s-a cerut situația contabilă, nici nu mai răspundeau la telefon.

Am început rugăciuni de ajutor la Sfânta Parascheva, citind acatistul. Minunea a avut loc chiar în ziua de 14 octombrie, când am primit situația contabilă. Iată în ce chip minunat lucrează Dumnezeu prin sfinții Lui!

Și în alte împrejurări dificile am biruit prin rugăciune.

P.A.

* * *

Unde este Dumnezeu nu este nici o lipsă

Deși mă văd încărcat de păcate, mă mir cum, în aceste vremuri tulburi, Sfânta s-a milostivit să reverse ajutorul râvnit: am intrat la o prestigioasă facultate din Iași, am luat bursă pentru rezultate bune la învățătură, m-a sprijinit să ies dintr-o relație de patru ani care-mi adusese o depresie profundă.

Sfânta, prin ruga ei curată către Domnul, mi-a luminat calea, transformând în bine situațiile rele și convingându-mă că unde este Dumnezeu nu mai este nimic lipsă.

În această perioadă de criză, sfânta mi-a ajutat familia, mai ales că sunt student în alt oraș, iar părinții au o situație modestă. Prin mila Sa, prin ruga Sfintei, Domnul ne hrănește și ne îndestulează chiar ca pe păsările cerului. Consider că o minune din viață o poți vedea chiar și cu mâinile la ochi, deși nu ești față în față cu ea, că nu ar încăpea în cuvinte să exprimi sentimentele trăite. Mulțumesc Sfintei că mi-a deschis ochii și am văzut mâna divină în viața mea. Fără ajutorul ei nu aș fi izbutit.

Anonim

* * *

Darul de copii

Cuvioasa Parascheva a fost și este ajutorul meu. În orice problemă m-am rugat la sfintele moaște, am primit sprijin.

Am susținut, în Iași, multe examene, nu am pierdut nici unul, oricât de greu ar fi fost, pentru că niciodată nu am mers la un examen fără să mă rog la Maica Parascheva. După căsătorie, ne-am dorit copii.

Într-o după-amiază din luna decembrie, cu puțini credincioși în Mitropolie, am avut destul timp să mă rog cu lacrimi la sfintele moaște pentru darul de copii. Minunea s-a întâmplat pe 5 octombrie anul următor, când am născut o fetiță sănătoasă și frumoasă, Parascheva. Acum are 29 de ani. După trei ani, tot în decembrie, a venit pe lume și un băiat, Ștefan.

Vin mereu la Iași, nu doar când am necazuri. Mă rog la moaștele Sfintei, las pomelnic și plec de aici cu bucuria în suflet că totul va fi bine. Îi mulțumesc Cuvioasei pentru tot.

Elena

* * *

Ajutătoarea celor păgubiţi

Am absolvit Medicina în 2008. Sfânta Cuvioasă Măicuța Parascheva mi-a purtat de grijă în orice problemă: cu gazda, cu facultatea, cu examenele, când mi-a fost mama bolnavă. Este așa cum se spune și în Acatistul ei „grabnic folositoare".

Un moment decisiv, când cu adevărat Dumnezeu mi-a arătat puterea dăruită sfinților Săi, a fost prin anul 2003. Era în sesiunea de iarnă și venisem, ca de obicei, să-i mulțumesc Sfintei pentru ajutorul dat. Simțeam că îmi ascultă rugăciunile, chiar dacă, poate, nu mă pregătisem cum mi-aș fi dorit. Însă aveam șansa ori de un examinator mai indulgent, ori de subiecte bine cunoscute.

Odată, stând la rând pentru a-i mulțumi Sfintei, am fost martoră a prezenței, în spatele meu, a unei demonizate: aceasta a început să facă așa de rău, doar când punea mâna pe raclă. Când se retrăgea de lângă raclă, își revenea, dar când era rugată să privească, nu să atingă sfintele moaște, apăreau manifestările demonice care i-au speriat și pe preoți.

Din acea zi era clar că trebuia să mă întăresc în credință și să o cinstesc pe Sfântă

Dintre minunile din viața mea o relatez pe aceea din vara anului 2009. Cu o lună înaintea nunții mele, în apartament se făcea curățenie. Fiind var peste tot, bijuteriile și banii casei au fost puse într-un portofel, care, în scurt timp, a dispărut. Vreo două zile, împreună cu mama, recent întoarsă din străinătate, ne-am rugat, disperați, iar minunea nu a întârziat. Ne-am pomenit cu vizita unui vecin, care a adus portofelul găsit de administratorul blocului. În portofel era buletinul mamei, iar celelalte erau intacte.

Slăvit să fie Dumnezeu întru sfinții Săi. Multe alte minuni a săvârșit Sfânta Parascheva cu noi, pe care, dacă m-aș apuca să le scriu, probabil mi-ar trebui zile. Închinați-vă cu nădejde și credință la racla cu sfintele ei moaște și veți vedea câtă putere are rugăciunea ei către Dumnezeu. Citiți-i acatistul... tare mult ajută!

D.C.

Lacrimi amare

Sunt o femeie simplă, căsătorită, cu doi copii și un soț dificil, un tiran.

Îmi duc cu greu crucea; deși am căzut de nenumărate ori, m-am ridicat, pentru că, în lupta asta, n-am fost singură. Mi-am plecat genunchiul la rugăciune, și m-am rugat cu lacrimi amare la Măicuța Domnului, la Sfânta Parascheva. De fiecare dată, ruga a fost balsam pe suflet. Am venit la Cuvioasa ca la cineva drag, cu care să vorbesc, să-i spun nemulțumirile, lipsurile, necazurile sau să-i mulțumesc.

Am fost grav bolnavă, slăbită, stresată, adusă la spital, dar întoarsă acasă pe picioare. Când nu mai credeam că mai prind ziua de mâine, din cauza lipsurilor și bătăilor, m-a păzit Dumnezeu de un sfârșit tragic.

M-am mângâiat cu rezultatele bune obținute de copii la examene.

La serviciu, am avut multe încercări și schimbări majore, cărora nu le făceam față, dacă nu veneam la Sfânta Parascheva.

Trăiesc cu speranța că Sfânta îi va ajuta pe copii să-și găsească de lucru, ca să se vindece și rana aceasta de mamă îngrijorată.

Anonimă

* * *

Nopţile cu acatist

M-am bucurat de neașteptate binefaceri prin rugăciune și post.

Când copilul meu avea doar șase luni, mie mi s-a depistat un nodul mamar. După trei ani, mi-a reușit operația de extirpare. Din nou, după zece ani, am intrat în panică din cauza unui alt nodul, foarte dureros. Dureroasă era și constatarea soțului meu că, dacă sunt credincioasă, de ce m-am îmbolnăvit. Am tăcut, am dat un acatist la Sfânta Parascheva, m-am trezit la miezul nopții și am citit, timp de trei nopți la rând, acatistul Sfintei.

Incredibil: după cinci zile, când mi-am palpat sânul pentru a vedea dacă nodulul a mai crescut, acesta dispăruse.

După prima operație mi s-a spus că am rămas sterilă. Am făcut în zadar tratament. Eu și soțul meu însă am citit la miezul nopții Acatistul Acoperământului Maicii Domnului în timpul Postului Mare, iar după Paști am rămas însărcinată.

Tot prin rugăciuni, eu și soțul meu (care de mici am fost orfani de tată) am reușit să ne mutăm din garsoniera în care stăteam cu cei doi copii, într-un apartament.

Prin post negru și rugăciune, eu, institutor la o grădiniță, am terminat Colegiul universitar. Am mare evlavie la Sfânta Parascheva, iar soțul meu la Sfânta Teodora de la Sihla.

Într-un timp, soțul a rămas fără serviciu. Eram îngrijorați, pentru că aveam de plătit rate. Aflați într-un pelerinaj la mănăstirile din Moldova, chiar la coborârea de la peștera Sfintei Teodora, soțul, cu lacrimi de bucurie, a primit un telefon prin care s-a rezolvat problema serviciului.

Elena V., Iași

* * *

Bani de mâncare

Pe 16 ianuarie 2010, după Sfânta Liturghie și citirea acatistului Cuvioasei, după obicei, s-a continuat cu diferite rugăciuni pentru sănătatea și folosul credincioșilor. În acest timp, eu, studentă la Conservator în anul III, mă rugam la capul Sfintei pentru sănătate și ajutor la examene, fiindcă se apropia sesiunea de iarnă.

În dimineața aceea mă spovedisem. Duhovnicul mă trimisese să mă închin la sfintele moaște, deși eu făceam aceasta aproape zilnic, fără îndemnul cuiva. Eram neliniștită, pentru că cheltuisem ultimii bani pe transport și mai era o lună și jumătate până la primirea bursei. Nu primeam din altă parte susținerea financiară necesară.

În timp ce mă rugam, a venit un domn, mi-a strecurat în mână niște bani „în numele Cuvioasei”, apoi s-a îndreptat către doamna de alături, care de asemenea se ruga, plângând, în genunchi în fața icoanei.

Uimită, n-am fost în stare să scot un cuvânt, iar primul gând ce mi-a trecut prin minte a fost: „Oare arăt așa de rău, încât omul acela a făcut milă cu mine?”. Eram totuși îmbrăcată bine. Omul acela dispăruse în câteva clipe.

În timp ce m-am văzut ținând strâns în mână cei 50 lei, am fost întrebată de doamna de alături câți bani i-a dat domnul acela. S-a uitat mai bine în palmă și a constatat că avea 100 lei. La fel de uimită era și doamna aceea, care primise 700 lei – sumă pe care o datora cuiva și pentru care se rugase Sfintei s-o ajute.

Nespus de impresionate de acest grabnic ajutor, amândouă au mulțumit Sfintei în genunchi.

Valentina

* * *

Pelerinaj în fiecare an

Dezvălui câteva piedici pe care le-am avut, dar și numeroasele bucurii prin pelerinajele la moaștele Cuvioasei Parascheva.

În 1997, m-am aflat într-o situație materială foarte grea: fără bani, fără casă, cu multe datorii și cu o fetiță de întreținut la școală.

O cunoștință mi-a propus să merg pe 14 octombrie la Iași. Nu aveam bani de călătorie, însă prin generozitatea unui preot am ajuns la sfintele moaște. Aici, din cauza aglomerației, era pe punctul de a nu putea să mă închin la sfânta raclă. Tot prin mijlocirea unui preot am reușit, deoarece m-am rugat cu lacrimi să nu trăiesc durerea de a fi străbătut în zadar atâta cale.

De atunci, viața mi s-a schimbat: am găsit de lucru, ca vânzătoare, la un magazin din Turcia și am izbutit să-mi plătesc datoriile.

A doua oară am prins curaj și am venit singură, cu trenul, la Iași. M-am umplut de bucurie duhovnicească și m-am reîntors acasă în aceeași zi.

Când mi-am propus împreună cu altă prietenă să vin a treia oară, am gustat din durerea unei boli, dar și din mâhnirea că n-am fost în stare să-i mulțumesc direct Sfintei.

În următorul an, ca pensionară, am avut bilete de călătorie cu reducere, dar acestea mult timp nu au fost de găsit. Riscând să plătesc integral biletele, m-am hotărât să plec, dar, spre bucuria mea, le-am găsit în ultimul moment.

M-am hotărât să depășesc toate obstacolele, ca să ajung în fiecare an la Sfânta Parascheva, pentru că mereu mi s-au împlinit dorințele: a găsit de lucru și fiica mea, în Germania, am primit, prin testament, o casă și am câștigat niște procese grele.

Maria Blidaru, Arad,

* * *

În ţara sfinţeniei

Sfânta Parascheva mi-a dat ajutor de foarte multe ori. Printre altele, cel mai important a fost că Dumnezeu m-a învrednicit să intru în obștea monahală, atunci când părinții nu-mi dădeau încuviințarea.

Nu demult, tot prin mijlocirea Cuvioasei, am ajuns la Ierusalim, un loc sfânt, visat de foarte mult timp. După obținerea binecuvântării, nu aveam banii necesari pentru acest pelerinaj. Am simțit atunci că numai cu o minune pot fac rost de ei doar într-o lună.

Sfânta Parascheva, „grabnic ajutătoare”, mi-a scos în cale oameni aproape necunoscuți, la care nu aveam nici o datorie, cărora nu le-am cerut nimic, ci mi-au dăruit bani, auzindu-mă ce înfocată dorință am de a păși pe Locurile Sfinte. Îi pomenesc cu drag în toate rugăciunile pe binefăcătorii mei.

Mulțumesc Sfintei Parascheva, care va rămâne o fereastră deschisă către Dumnezeu, în toate nevoile, necazurile și ispitele (...) pe marea acestei vieți.

Pamfilia Domnica Andrei, Agapia

* * *

Sfintei i-a fost dragă mama

Mi-a decedat mama, Rachila, pe 14 octombrie 1999, la vârsta de 49 de ani. A fost o femeie cu un suflet atât de bun, încât, dacă cineva îi cerea ceva și nu avea, împrumuta de la altcineva și nu lăsa pe nimeni fără ajutor. La înmormântarea ei au venit persoane cu totul necunoscute, care pomeneau de binefacerile ei de neuitat.

Știu că acolo, în ceruri, Sfânta Parascheva are grijă de mama mea. Și preotul din sat a menționat că nu-i o simplă coincidență că mama s-a stins pe 14 octombrie, deoarece „Sfintei i-a fost dragă mama”. Acum, mă rog să vegheze asupra noastră, a tuturor, așa cum a vegheat și ultimele ceasuri din viața mamei.

Să mă iertați dacă aceste rânduri nu sunt ceea ce ar fi trebuit să scriu, însă știu că Sfânta Cuvioasă Parascheva a fost și este în familia noastră și în viața noastră.

Veronica, Suceava

* * *

Cupolele de la Mitropolie

Mărturisesc că am trăit multe momente deosebite ajutată de Sfânta Parascheva:

Odată, călătorind spre Iași cu microbuzul, nu mi s-a dat la timp restul de bani la plata biletului. Când mi-am amintit, am revenit la autogară. În drum, zărind cupolele de la Mitropolie, am făcut semnul Sfintei Cruci, zicând: „Cuvioasă dragă, te rog, ajută-mă să-mi recuperez banii”. Într-adevăr, la birourile autogării a fost apelat șoferul, iar eu mi-am recuperat foarte repede banii. Am avut probleme de sănătate. După consultarea unui specialist, bineînțeles, am îngenuncheat la Cuvioasa, cerând ajutorul. Spre surprinderea medicului, intervenția chirurgicală a decurs foarte bine, iar în prezent nu am decât niște simptome firești oricărei operații.

Anca-Elena

M-am mutat în Iaşi pentru Sfânta Parascheva

Cu pași înceți, nesiguri, dar cu speranța în suflet, m-am îndreptat spre tine, Maică Parascheva. Ceva sau poate cineva de acolo de sus îmi spunea: „Apropie-te, ajutorul tău aici va fi!”. Și minunea s-a produs... Maica Parascheva, parcă știind necazurile și suferințele mele, lacrimile care în fiecare zi îmi spălau fața, mi-a trimis o rază care îmi luminează ochii atunci când necazurile mă acoperă.

Îți mulțumesc, Maică Parascheva, pentru minunea pe care ai făcut-o pentru mine, îți mulțumesc pentru ajutorul imens pe care mi l-ai dat și, mai ales, pentru faptul că, atunci când eram în pragul disperării, mi-ai întins o mână, parcă spunându-mi: „Ridică-te, șterge-ți lacrimile și încearcă să zâmbești, încearcă să-i înțelegi pe cei din jurul tău cu calm și răbdare!”.

Și iată că, în sfârșit, Maică Parascheva călăuzindu-mi pașii, luminându-mi clipele de neliniște și disperare, am ajuns să trec acel prag al suferinței, îndreptându-mă spre acea unică rază de soare pe care mi-ai trimis-o.

N-aș fi reușit, poate, dacă lângă mine n-aș fi găsit un om, un om simplu, unic prin felul de a fi, un sfânt, care prin încurajările, prin sfaturile lui înțelepte, mi-a ridicat privirea umilită de necazuri, încercând să mă facă să zâmbesc.

Acest preot slujitor al Catedralei ce mi-a redat încrederea în viață a făcut totul ca să uit de toate necazurile și mi-a redat optimismul și speranța de mai bine. De multe ori, copleșită de necazuri, uitam că este în preajma mea, dar tresăream când îi auzeam acel glas ce nu se poate confunda, un glas divin trimis de o mână cerească pentru a te face fericit prin binecuvântarea sa.

Încerc astăzi să-mi adun gândurile și, cu speranța în suflet, cu zâmbetul pe buze, să-ți mulțumesc încă o dată, Maică Parascheva, pentru ajutorul imens pe care mi l-ai dat de multe ori, ca atunci când

nepotul meu Andrei avea o problemă de vorbire și avea emoții la examene la facultate și nu le putea trece și, venind la tine, a luat toate examenele. Fiica mea Gabriela de la Bârlad, din cauza unor întâmplări nefericite din viața ei, avea patima alcoolului și nu se putea lăsa de ea. Venind la Cuvioasa Parascheva s-a vindecat. Iar eu nu mă mai despart de racla Sfintei Cuvioase Parascheva, venind în fiecare zi la Mitropolie, rugându-mă la fiecare slujbă pentru acest lucru și mutându-mă în Iași, pentru a fi mai aproape de racla Sfintei Cuvioase Parascheva; și nu cred că va exista zi în care să nu vin la Sfânta, îngenunchind lângă a sa raclă.

Andrei, Gabriela și Clemansa

* * *

Basorelieful Sfintei

Am visat-o pe Sfânta Parascheva cu mult timp înainte de a veni la sfânta raclă. Îmi vorbea. Era blondă, cu ochii albaștri sau verzi și în hainele pe care le are acum în raclă. Când am ajuns la Iași, am avut surpriza să văd chipul din vis identic cu basorelieful de pe sfânta raclă.

Mihaela-Simona

* * *

Măicuţa milostivirii

Despre Cuvioasa Parscheva eu nu știam nimic. Întrucât suntem greci și trăim în Grecia, aflasem numai despre Sfânta Muceniță Paraskevi.

Susțineam pentru a doua oară examenul de bacalaureat și de la învățat obosisem foarte mult. Ajunsesem să-mi zic că nu merită să trăiești, nu există Dumnezeu, și mă gândeam să-mi pun capăt zilelor. Astfel de gânduri îmi treceau prin minte, oricum nu pozitive.

Într-o seară, am renunțat cu totul la ideea de Dumnezeu, de existență a lui Dumnezeu și, plângând, ziceam: „Nu cred în Dumnezeu, nu cred că El există”. Așa plângând, am adormit total dezamăgită și cu gândul ca a doua zi să fac ceea ce voiam eu: fie să le las pe toate baltă, fie să-mi pun capăt zilelor. Noaptea însă am văzut ceva în vis, care mi-a rămas în minte. Când, a doua zi, m-am trezit, am alergat la mama mea, râzând. Îmi amintesc de faptul că râsul meu era ceva cu totul deosebit, ca și expresia feței mele. Dacă înainte de culcare eram sălbatică, distrusă de învățatul pentru bacalaureat, a doua zi eram cu totul liniștită și bucuroasă. Deci am trezit-o pe mama mea foarte devreme și îi zic: Mamă, există o Cuvioasă Parascheva? Îmi zice: Nu, numai Mucenița Paraschevi, nu am auzit nimic despre Cuvioasa Parascheva. Am început să căutăm icoane, sinaxare pentru a vedea dacă există.

I-am povestit visul meu: mă aflam într-o cameră mică, o chilie de maică, în care existau un pat de lemn călugăresc, fără saltea, și o icoană. Intru înăuntru. Locul era întunecat. Intru deci și văd icoana cu un chip de sfântă. M-am închinat la ea și am mers să o sărut. Toate acestea în vis. Când am sărutat icoana, chipul a zâmbit. În acea clipă a ieșit din icoană o tânără. Era îmbrăcată în negru, cu o năframă pe cap. Nu știu, de fapt, dacă era o năframă sau părul ei, care semăna cu năframa. Era nemaipomenit de frumoasă, foarte tânără, de o frumusețe inimaginabilă. Îmi spune: Stai aici, ca să vorbim. Ne-am așezat. Ziceai că mă cunoaște, că este o cunoscută de-a mea, nu știu, sora mea... Ne-am așezat pe acea scândură și a început să-mi vorbească. M-a întrebat dacă vreau să devin maică. Îi zic: Eu, maică?! Eu am vrut să mă sinucid. Am început să le reneg pe toate. Eu să mă fac maică?! Nu, zic, nu vreau. Îmi zice: De ce? Du-te la o mănăstire. Îi zic: Merg la stareța noastră, în Panorama. Nu, îmi zice, să nu mergi acolo, du-te undeva mai departe. Zic: De ce? Această stareță și mănăstirea îmi sunt foarte dragi. Zice: Vreau să mergi undeva, mai departe și să rămâi timp de trei zile. Îmi amintesc că era așezată și mă

încuraja. Eram alături una de alta, îmi dădea curaj și îmi vorbea încontinuu. Singurul lucru pe care mi-l amintesc este această întrebare: Vrei să te faci maică? Zic: Ca tine? Da, îmi zice, ca mine. Zic: Nu, nu... Zice: Hai, du-te trei zile undeva, departe. Acestea mi le amintesc. Nu am reținut nimic altceva, dar îmi vorbea, îmi vorbea fără încetare. Îmi spunea multe. La sfârșit, a reintrat în icoană, după cum a și ieșit. S-a ridicat și a intrat în icoană. Am sărutat-o și asta a fost. Acesta a fost tot visul. De atunci, viața mea s-a schimbat, adică mi-a dat atâta forță, atâta credință...

M-am ridicat și l-am sunat pe duhovnicul meu și am cerut să-mi vorbească despre ea. Nu știa nimic despre ea. Am început să citim prin sinaxare, să o căutăm și, în cele din urmă, am aflat că există o biserică a ei în Kalikratia. Am mers acolo cu toții, cu Teodor, cu sora mea. Am găsit biserica. Când am ajuns acolo, parcă ne așteptau. Preotul de acolo, din Kalikratia, imediat ce ne-a văzut, a venit să ne ofere cărți. O primire de spuneai că mă cunosc. Nu mă știau. Așa, simplu, mi-au dat cărți: Veniți, să aflați despre Cuvioasa! Așa am auzit eu despre ea. Apoi, am aflat că este cunoscută și în Nea Epivata. Și acolo, la fel, cu părintele. Există o icoană în Sfântul Altar care seamănă foarte mult cu cea pe care am văzut-o eu. O iubesc foarte mult. Și acum merg acolo.

Ce este mai impresionant în toată istoria asta, dincolo de cele amintite, care au constituit o minune pentru mine, a fost faptul paradoxal că, atunci când am mers la Iași, am auzit despre o întâmplare, care de fapt era a mea. Era vorba despre o tânără de 24 de ani căreia în timpul examenului de bacalaureat Sfânta Parascheva i-a dictat totul. Aceasta era viața mea. Atunci când am susținut bacalaureatul am scris la un obiect și toți mi-au spus că nu am scris bine. Deci, m-am aruncat pe pat, am început să plâng și am zis: Nu mai continuu, nu mă mai interesează, gata... În cele din urmă, a doua zi, am mers cu cartea Sfintei Parascheva, care are și icoana ei, la piept și am așezat-o lângă mine. Datorită plânsului și stresului de la examen, mintea mi

se încețoșase, dar am început să o privesc și ea îmi vorbea. Când am ieșit afară, am zis că nu am scris nimic, pentru că, într-adevăr, nu puteam gândi, iar mintea mea nu era destul de clară pentru a mă concentra, dar Sfânta, în interiorul meu, îmi dictase fiecare cuvânt, să zicem: „și", „acesta" ... Așa s-au format paragrafele. Când s-au afișat rezultatele, am văzut că scrisesem foarte bine și așa am trecut. O am permanent drept ajutor, adică în memoria mea imaginea ei se păstrează foarte pregnant.

Apoi am făcut o promisiune: Sfânta mea, într-o zi voi veni să te văd! Spuneam: voi merge anul acesta, voi merge la anul, peste un timp, dar am văzut că nu se putea. Stabileam cu prietenii mei să mergem. Vom merge, vom merge... În cele din urmă, nu am mai rezistat. Trebuia să merg. Așa, am început să cer unei prietene, apoi unui cunoscut să mă însoțească. Nimeni nu putea. Am întrebat-o și pe prietena mea, Antonia, și aceasta mi-a zis da imediat. Exact în două zile s-au rezolvat toate. Nu aveam nici pașapoarte, nici vize, nimic. Nu cunoșteam pe nimeni. Aveam doar telefonul unui părinte de la Catedrala din Iași pe care îl primisem de la o cunoștință. Nici nu am înțeles cum în două zile am și ajuns. A fost de necrezut. Când am ajuns acolo, am avut parte și de o primire frumoasă. Și acest lucru a fost incredibil. Adică, să mergem astfel și să fim primite cu atâta dragoste, a fost tot de la Sfânta Parascheva. Fără să fim cunoscute, am primit atâta dragoste și ni s-au deschis toate drumurile. Dacă nu era Sfinția Sa, nu am fi putut să ne închinăm, întrucât așteptau la rând mii de oameni. Ar fi trebuit să așteptăm o săptămână pentru a ne închina. Nu am fi avut timpul necesar. Era nevoie de cineva să ne ajute. Așa am ajuns acolo și ne-am închinat la Cuvioasa. Când am atins-o, nu-mi venea a crede ochilor. Am simțit că este a mea. Dar cred că vorbesc cu mândrie. Nu este a mea, ci este fiica lui Hristos, iar eu m-am învrednicit să o ating. A fost o minune. Totul a fost o minune. Slavă lui Dumnezeu! Lui I-a fost milă de mine, care

ajunsesem la o asemenea cădere, și a trimis-o pe fiica Sa pentru a mă întări.

Evanghelia Drugala, Tesalonic*

* * *

Florile pentru mama

Pe 22 mai 2009, venind de la serviciu, în drum spre casă, am trecut pe la Catedrală. La ieșire, o doamnă, văzându-mă abătută, mi-a oferit un frumos buchet de flori. M-aș fi mulțumit cu un singur fir, dar, după insistențe, l-am primit, mai ales când mi-a spus că, la rândul ei, îl primise în biserică, de la Cuvioasa Parascheva.

---

* Evanghelia Drugala este o tânără pe care am întâlnit-o la Iași în 1999, la hramul Sfintei Parascheva. Pe 13 octombrie, Părintele Arhimandrit Timotei Aioanei, slujitor la Catedrala Mitropolitană, m-a sunat pentru a mă ruga să ajut două persoane din Grecia să se închine la moaștele Cuvioasei. La ora stabilită, două tinere, Evanghelia și Antonia, ajung la Catedrală. După cum facem în cazul tuturor străinilor veniți să se închine la sfintele moaște, le-am introdus în față imediat. Se închină Antonia. Nimic neobișnuit. În momentul în care s-a apropiat Evanghelia, mi-am dat seama că este vorba de altceva. Expresia feței, lacrimile de fericire îmi arătau că în sufletul ei se petrece ceva cu totul deosebit.

După ce s-au închinat, Evanghelia mi-a povestit despre intervenția Cuvioasei Parascheva în momente cruciale din viața ei. Aceeași întâmplare mi-a relatat-o și în luna aprilie a anului 2000, când am vizitat-o la domiciliul ei din Tesalonic. Atunci am înregistrat interviul de față. Acesta a fost prezentat și în cadrul emisiunii „Mărturii duhovnicești”, pe care o realizam în acea perioadă la Radio Trinitas.

Acum, Evanghelia, căsătorită cu Teodor, de care amintește în interviu, este mamă a doi copii. O are protectoare pe Sfânta Parascheva, ceea ce o determină ca în fiecare an să ia parte la slujbele ei de hram săvârșite în Noua Kalikratia și în Noua Epivata. Aceste două localități situate în apropierea Tesalonicului adăpostesc greci refugiați din satele unde s-a născut și, respectiv, a murit Cuvioasa Parascheva, aflate nu departe de fostul Constantinopol, actualul Istanbul. Evanghelia a realizat ulterior că mănăstirea unde o sfătuise Cuvioasa Parascheva să meargă pentru trei zile a fost tocmai Mitropolia de la Iași, „casa” acesteia de aproape patru sute de ani.

Antonia, însoțitoarea Evangheliei, s-a călugărit la o mănăstire de maici din cartierul Panorama al Tesalonicului, amintită în interviu. (Pr. Petru Sidoreac)

Acasă, mama a primit bucuroasă florile. Era ziua ei, și avea candela aprinsă la icoana Cuvioasei, deși nu face un obicei din asta. Abia atunci, am înțeles de ce femeia necunoscută îmi oferise, fără motiv, aparent, florile de la Cuvioasa. Mi-am reproșat că uitasem de ziua mamei, fiind împresurată de multe griji.

„Dar Cuvioasa nu uitase (...). A fost lucrarea Sfintei Parascheva, care are multă dragoste pentru cei ce o cinstesc."

Daniela, Iași

Alte minuni

După mulți ani de rătăcire, Dumnezeu mi-a arătat calea cea dreaptă. Sfânta Parascheva mi-a arătat că este aici cu noi când o chemăm.

Rugându-mă și stând cu mâna peste sfintele ei mâini, am simțit două împunsături, prima mai puternică, zdruncinându-mi mâna din umăr, a doua mai slabă, la foarte scurtă diferență una de alta. Am considerat că mâna mea era grea de păcate și m-a respins. Dar și așa... este un semn că se află acolo. Să fie de folos credincioșilor!

Anonim

* * *

Multe minuni a făcut Sfânta Parascheva pentru mine. Odată am venit să mulțumesc pentru ajutor. Am atins mâinile și i-am mulțumit cu ochii închiși, din tot sufletul. Atunci am simțit mâna sa mișcându-se deslușit. M-am speriat și am deschis ochii. De atunci am simțit-o ca o prezență în viața mea. Mereu când mă simt stresată vin și mă rog din tot sufletul și mereu primesc răspuns la rugăciuni.

Anonimă

* * *

Vin de 20 de ani la Cuvioasa Parascheva. După moartea soțului, mi-am crescut cu greu singura fetiță, de care Sfânta Parascheva a avut grijă să fie sănătoasă, să învețe bine și să ajungă un om reușit.

Mă rog mereu să-mi fie alături la problemele de sănătate și la învingerea dificultăților ce-mi apar în viață.

Anonimă

* * *

Ori de câte ori am cerut ajutorul Sfintei Parascheva, l-am primit. În sesiunea de examene am primit bucuria reușitei.

Când tata a avut un accident, am rugat-o pe Sfânta să mijlocească la Dumnezeu pentru a-l ține în viață și s-a întâmplat întocmai.

Anonim

* * *

Sfânta Parascheva m-a ajutat să mă însănătoșesc. În continuare, am solicitat ajutor pentru a-mi recăpăta serviciul, apoi pentru a rezolva o problemă dificilă cu un proces.

Mariana I., Galați,

* * *

Am susținut multe examene atât în liceu, cât și la școala postliceală și la inspectorat, pentru suplinire în învățământ. Reușita a venit numai de la Sfânta Parascheva, care mi-a luminat mereu mintea. Și cei trei copii au rezultate foarte bune tot prin mijlocirea Cuvioasei.

Iulia, 37 de ani

* * *

Sfânta Parascheva mi-a ajutat să construiesc o casă, i-a luminat fetiței mele mintea pentru a obține rezultate bune, mi-a vindecat toată familia de boli grele și mi-a oferit protecție, înconjurându-mă de prieteni buni.

Anonimă

* * *

Sunt elev în clasa a XI-a. M-am rugat timp de patru luni la Sfânta Cuvioasă pentru eliberarea tatălui meu, care a fost arestat pe nedrept. Mulțumesc Sfintei pentru înfăptuirea dreptății.

Paul-Constantin Tîrșa

* * *

Mă bucur de reușita operației făcute fetiței mele de trei anișori. Mi-a ajutat Dumnezeu ca soțul să scape cu bine dintr-un proces.

Dana Gorgan, Botoșani

* * *

Am trecut printr-o mare cumpănă: am făcut o greșeală mare, fiind în stare de ebrietate. Fiind pe punctul de a fi judecat și pedepsit aspru, m-am rugat Sfintei Parascheva să lumineze mințile celor care considerau că le-am făcut rău. Acum sunt liber și am venit să mulțumesc ocrotitoarei.

Bogdan Iordache

* * *

În urma a două procese eram gata să rămân fără casă. Sfânta Parascheva mi-a dat ajutorul dorit de familia mea.

Sorin Pătrașcu

* * *

Sfânta Parascheva m-a ajutat să mă angajez, după ce am stat acasă un an de zile. M-a scăpat de făcăturile răului, ajutându-mă să nasc, bucurându-mă de o fetiță sănătoasă, superbă.

Sfânta este ocrotitoarea întregii familii.

Simona-Florina, București

* * *

Am avut probleme în familie din cauza soțului, care avea un comportament neadecvat. În același timp, aveam de crescut copiii și

o soră orfană, dar și un serviciu care mă epuiza atât prin navetă, cât și printr-un plan aberant de producție, fixat de partidul comunist. Eram inginer agronom.

În urma acestor dificultăți, am decis ca, la Sfânta Cuvioasă Parascheva, pomelnicul să fie zilnic pe o perioadă de 25 de ani.

Datorită rugăciunilor, am reușit să-mi schimb serviciul, obținând o funcție mai bună și salariu corespunzător, am adus pe lume un fiu, azi student, iar fetele sunt licențiate, au locuințe, servicii bune și copii.

Ioana C., Iași

* * *

Prin mijlocirea Sfintei Parascheva, la racla căreia vin cât mai des, am obținut o locuință pentru familie.

Într-o zi, când m-am apropiat de racla sfântă, am simțit o mireasmă plăcută. De atunci, mi-am dat seama că mi se va împlini cererea. Întreaga familie a luat-o ca ocrotitoare pe Sfânta Parascheva.

Viorel, Buzău

* * *

Într-un an, pe 14 octombrie, fiind în pelerinaj la Sfânta Parascheva și la moaștele Sfântului Andrei, după ce m-am închinat, am fost impresionată că un sobor de preoți era alături de o femeie demonizată adusă pentru vindecare. Mi-a fost teamă și am dat un pas înapoi pentru a mă sprijini de racla Sfintei. Atunci, parcă o putere mi-a luat cu mâna frica pe care o simțeam.

Carmen

* * *

Nu mai țin minte cât de mult bine mi-a făcut Cuvioasa. Tot ce a fost bun în viața mea i se datorează Sfintei, mai ales băiețelul de trei ani. Cred că îmi va proteja familia, îndeosebi pe soțul meu, condamnat la închisoare.

Ana-Maria, 23 de ani

Am fost într-o situație disperată: în pragul sărăciei și al suferinței. Sfânta mi-a protejat familia și acum mă bucur de iubire și bunăstare.

Gherghina

* * *

De câte ori simt nevoia să-mi încarc sufletul cu putere duhovnicească, vin la Cuvioasa Parascheva de la Iași. Am promis Sfintei că voi veni oricând voi putea.

Știu de minunile Sfintei, dintre care cea mai mare este faptul că ea există pentru a ne ajuta mereu.

Maricela, Galați

* * *

M-am rugat mult pentru sănătate. Am fost ajutată de Cuvioasa în mai multe momente de cumpănă și disperare. M-am convins că, atunci când rugăciunea nu mi-a fost ascultată, s-a dovedit a fi pentru binele personal.

Anonimă

* * *

M-am rugat și am primit darul unei vieți lungi și frumoase, un loc de muncă bun și o familie deosebită. Sfânta m-a scos de la accidente, dezbinare, invidia oamenilor și m-a călăuzit pe drumul vieții.

Cătălin-Silviu

* * *

Am stat în pelerinaj cu zile reci, ploaie și vânt, dar niciodată n-am răcit, pentru că puterea Maicii Parascheva este imensă. Aici, sufletul se încarcă mereu cu o energie benefică, împăcare și liniște.

Am rude în București care îmi cer anafură, vată, agheasmă de la Sfânta. Toată țara o iubește pe Sfânta noastră ocrotitoare.

Anonim

Mulțumesc Sfintei că mi-a fost alături la greu. Sfinții sunt pentru mine adevărații mei părinți care m-au ajutat să merg mai departe.

Alin, 24 de ani

* * *

În primul an de facultate am avut clipe grele, pentru că nu aveam cazare nicăieri. Dormeam pe la prieteni, când într-o parte, când în alta. Am venit și m-am rugat la Sfânta Parascheva, apoi am ajuns într-o cameră cu băieți de la Teologie, de la care am învățat foarte multe lucruri bune.

Anonim

* * *

Primesc mult ajutor prin rugăciune: iau note bune, îmi iubesc părinții și bunicii, înving orice supărare, iar odată, în familie, s-au înmulțit pâinile, precum în minunea Mântuitorului relatată în Biblie.

Teodora Roșu, Iași

* * *

Am contribuit la construirea unei biserici în cinstea Maicii Domnului. Am pictat la loc de cinste și pe Cuvioasa Parascheva în picioare, deoarece ea a avut grijă de lucrători. Ne pregăteam pentru sfințire, dar ne-am fi dorit pentru noua biserică sfinte vase, cădelniță de argint și candele. Pentru că nu mai aveam bani, am hotărât ca, pe 14 octombrie, să facem priveghere în cinstea Sfintei. Pe la jumătatea privegherii, cineva a sunat anunțând trimiterea unei sume de bani pentru biserică. Minunea a fost că s-a cumpărat, pe lângă cele dorite, și o mică raclă din argint.

Monahul P.

* * *

Acum 20 de ani, am căzut printre balustrade tocmai de la etajul trei, fiind în vârstă de patru ani. Rugăciunile către Sfânta Parascheva au fost ascultate, vindecându-mă degrabă după accident.

Daniela

* * *

Pe data de 14 octombrie 2006, am avut un accident de mașină foarte grav. Toți cei implicați, printre care și un copil de doi anișori, au scăpat ca prin minune, fără nici o rană.

Atunci nici nu știam că era ziua Sfintei. Am aflat când am intrat într-o bisericuță ascunsă printre străduțe. Am văzut icoana Sfintei și am simțit că am fost salvată în acea zi sfântă. De atunci știu și simt că Sfânta Parascheva este în viața noastră, a tuturor.

Florentina

* * *

În ziua de 11 octombrie 2003, Sfânta Parascheva m-a salvat de la moarte pe mine și pe copilul cu care eram însărcinată în patru luni și jumătate.

Am avut un accident de mașină. Mă aflam pe scaunul din spatele șoferului. În mașina care s-a răsturnat de mai multe ori, se aflau patru persoane. În timpul răsturnărilor, toți au fost aruncați și mașina a fost distrusă. Eu, grav afectată la coloana cervicală, m-am trezit în șanț, având în brațe carnețelul unui pasager în care era iconița Sfintei Parascheva. Am scăpat cu viață, am doi copii și am terminat o facultate.

Mirela-Carmen

* * *

Maica Parascheva mi-a salvat soțul dintr-un groaznic accident de mașină. A scăpat cu viață, pentru că eu și fiul nostru ne aflam atunci, în ziua de 14 octombrie 2006, la Sărbătoarea Cuvioasei.

Maria, Botoșani

* * *

În anul 2000, am scăpat cu viață dintr-un accident de mașină. Cei doi copii, Răzvan și Mircea, au avut picioarele rupte, dar Sfânta i-a făcut bine. Și părinții mei, Ilie și Rădița, au trecut prin grele încercări, dar acum sunt bine.

Elena Drăghici

* * *

Sfânta Maică l-a salvat de la înec pe băiatul meu care, la vârsta de 9 ani, a căzut într-un râu mare într-o zi de vineri.

Petrina

* * *

A devenit un obicei venirea în pelerinaj în ziua de 14 octombrie. Odată, pe 15 octombrie, când mă întorceam acasă, am avut un sentiment ciudat. În acea zi, fetița de 8 ani s-a întors de la școală însoțită de un necunoscut speriat că o accidentase. Șoferul a insistat ca fetița să fie dusă la spital, deși doar șchiopăta. În urma investigațiilor medicale, s-a dovedit că avea o luxație la picior și multe vânătăi. Am aflat, din mărturiile colegilor, că fetița intrase, din vina ei, sub roțile mașinii.

Din acel moment, am știut că Sfânta Parascheva mi-a salvat copilul. Dacă noi credem cu adevărat în minuni, ele se îndeplinesc!

Maria, Piatra Neamț

* * *

Îmi doream să ajung la Iași, măcar o dată, la ziua Sfintei, dar nu aveam curajul să plec singură în călătoria cu trenul, în timp ce soțul și copiii erau la serviciu. Nutream acest sentiment puternic de a mă bucura în rugăciune la racla Sfintei Parascheva.

Într-o duminică, fiind prezentă în biserica Seminarului Teologic din București, la Sfânta Liturghie, mi-am ridicat privirile spre icoana Sfintei Cuvioase Parascheva și am simțit că mă privește, ca și cum ar fi vie. Atunci mi s-a întărit și credința și curajul de a ajunge la Iași.

Gândul frumos al plecării putea să fie încurcat de chemarea, într-o sâmbătă, la serviciu. Însă, ca prin minune, a dispărut această piedică și plecarea a fost grabnică.

Sunt mulțumită că Sfânta mi-a cunoscut gândul, că m-a chemat și pe mine la închinăciune. Am mereu în minte imaginea vie a icoanei, care mi-a dat curajul să fiu un pelerin adevărat. Pe 16 iulie 2010, am venit a doua oară la Iași, apoi m-am îmbogățit duhovnicește și în alte mănăstiri ale Moldovei: Secu, Sihăstria, Petru-Vodă.

Alexandra, București

* * *

Alerg la ajutorul Sfintei Parascheva pentru orice problemă din viața familiei mele: dureri de ficat, de stomac, botezul unui nepoțel sărman, dificultăți materiale ș.a. Simt că după ce mă rog la Cuvioasa Parascheva sunt mai liniștită, mai puternică.

În câteva nopți, am visat prezența întregii mele familii în jurul sfintei racle.

Elena

* * *

În 1959, am suferit o slăbire a vederii din cauza căreia medicul mi-a recomandat repaus total timp de doi ani. În iunie 1959, am luat examenul de stat la Facultatea de Geologie-Geografie din Iași. Cuvioasa Parascheva m-a ajutat să iau toate examenele și m-a întărit moral.

P. Floarea Milea, 73 de ani, Brăila

* * *

Mulțumesc Sfintei Parascheva pentru ajutorul dat la examen. Mă rog și pentru reușita prietenilor, înțelegere și iubire pentru toată viața. Chem ajutorul Sfintei în vindecarea de cancer a tatălui și potolirea slăbiciunilor mamei.

Anonim

Am avut foarte multe probleme în viață și am reușit să trec peste ele cu ajutorul Sfintei Parascheva.

Îi sfătuiesc pe cei cu necazuri mari să citească, în fiecare vineri, acatistul Sfintei Parascheva (măcar Condacul 1 și Icosul 1 și rugăciunea de la sfârșit), să dea pomelnic permanent la biserică și ceva de pomană în cinstea Cuvioasei.

Elena, Bacău

* * *

Am fost ajutată pentru admiterea la facultatea dorită, pentru găsirea unei gazde bune, iar pentru fratele meu un serviciu bun.

Anonimă

* * *

M-a ajutat Sfânta să-mi termin studiile cu bine, să-mi întemeiez o familie în care există înțelegere deplină, să fiu ferit de necazuri.

Cătălin Stoica

* * *

Preasfânta Cuvioasă mi-a dăruit schimbarea cursului vieții. În 1967, am reușit la facultate printr-o revelație verbală: „Vei reuși".

Apoi am fost ocrotit, sprijinit și ajutat, și mi-a dăruit, prin multă rugăciune, căsătorie fericită și rodnică: am două fiice ca niște îngeri și o soție de excepție.

Teofil, 63 de ani,

* * *

De-a lungul vieții, Cuvioasa Parascheva mi-a ajutat foarte mult familia. Am citit o perioadă acatistul Sfintei și astfel am reușit să vând apartamentul într-o vreme dificilă. Pentru că ne simțim îndatorați, cei din familie venim la Iași, spre a-i mulțumi pentru minunile sale.

Anonim

Am fost ajutată de fiecare dată să depășesc orice problemă, încât nu am putere să-i mulțumesc Sfintei.

De trei ani sunt studentă în Iași. Mi-am găsit, fără dificultate, un bun loc de muncă, unde mi-am aflat alesul, iar acum am promovat examenul de licență.

Când s-a îmbolnăvit psihic mama, am fost cuprinsă pentru o clipă de deznădejde, dar m-am rugat la Sfânta Parascheva și s-a găsit tratamentul adecvat.

Anonimă

* * *

Primele clipe de viață le-am trăit în casa bunicilor. Părinții au plecat în Italia, la muncă, să strângă ban cu ban pentru o casă.

De mică, am învățat de la bunica ce este credința și cum să mă port cu semenii. Nu lipsesc de la slujbele de duminică. Am învățat din biserică Tatăl nostru, iar Crezul îl spun cu voce tare. Am învățat din viața Sfintei Parascheva să fiu un bun creștin. Am dat un examen la școală, iar înainte mi-am făcut cruce, m-am rugat Cuvioasei să mă ajute și am luat nota maximă, pentru care în genunchi îi mulțumesc, cu suflet de copil și cu lacrimi în ochi.

Când mă apropii de racla Sfintei Parascheva, mă simt atrasă și aș sta ore în șir să mă rog, dar nu sunt numai eu, este atâta lume care are nevoie să atingă racla Sfintei Cuvioase. Am speranța că, și în continuare, Sfânta mă va ajuta să fiu sănătoasă, să învăț bine și să devin cineva în viață. O rog pe Cuvioasa Parascheva să le dea sănătate bunicilor mei, Ilie și Elena, care m-au crescut și m-au educat în credință, și părinților mei, care mi-au dat viață.

Andreea-Raisa Gheorghiu, Iași,

* * *

În anul V la Facultatea de Medicină Generală, eram căsătorită de trei ani și nu-mi doream copii. Într-o zi, am simțit că vreau un copil,

m-am rugat la Sfânta Parascheva și, după o lună, am aflat că sunt însărcinată. Acest copil s-a născut când trebuia să dau examenul de rezidențiat; totuși acesta a primit toată dragostea și îngrijirile necesare. Ca mamă credincioasă, știu că Sfânta Paras-cheva mă va ajuta anul acesta să-mi aleg ce doresc la examenul de rezidențiat. Îi mulțumesc Cuvioasei pentru copil și pentru sprijinul la toate examenele pe care le-am luat.

Daniela-Roxana

* * *

M-am rugat pentru ajutorul întregii mele familii la Cuvioasa Parascheva. Copiii au luat „foarte bine" la examenul de rezidențiat: băiatul este neurochirurg, iar fiica medic pediatru. Prin rugăciune adâncă, băiatul a rezolvat problema locuinței, cumpărându-și un apartament.

Anonim

* * *

Sfânta Parascheva mi-a luminat mintea pentru a învăța bine, pentru că are grijă de noi toți, chiar dacă nu ne dăm seama.

Cuvioasa îl ține în viață pe frățiorul meu, Cristian, bolnav de epilepsie, care, în situația lui, se descurcă bine.

Anca A., București,

* * *

M-am rugat la sfintele moaște ale Cuvioasei Parascheva obținând numeroase reușite izvorâte din fântâna milostivirii sale: am trecut peste o depresie care îmi afecta viața; am întâlnit un om potrivit care să-mi fie alături pe tot parcursul vieții; am luat un examen foarte greu, la facultate, care implica bani și stres.

Andreea-Oana

* * *

M-am rugat Sfintei Parascheva în zilele premergătoare operației de noduli (benigni) la sân. Aveam 22 de ani, dusesem o viață duhovnicească, eram curată trupește și nu înțelegeam de ce trebuia să trec printr-o asemenea încercare. Sfânta m-a ajutat să accept totul cu bucurie. Mi-am alungat teama și totul s-a terminat cu bine.

Cu ajutorul Cuvioasei, am câștigat o bursă consistentă de cercetare la Iași, la care nici nu îndrăzneam să visez.

Continui să mă rog și pentru alte împliniri: să fiu sănătoasă, eu și familia mea, să am o căsătorie reușită, iar Dumnezeu să-mi binecuvânteze întreaga viață.

Anonimă

* * *

Sfânta Parascheva mi-a făcut mult bine: mi-a vindecat tatăl, Ilie, care suferea de ani de zile, având multe boli; m-a sprijinit în dorința de a avea o mașină; cred din tot sufletul că și recenta rugăciune îmi va fi împlinită.

Elena, Dâmbovița

* * *

La îndrumarea părintelui de la racla Sfintei de a mă ruga Sfintei Parascheva, în vara anului 2009, mi s-a ameliorat suferința (insuficiență renală cronică).

După multe rugăciuni, s-au risipit dușmanii care mă necăjeau.

Ioan

* * *

Am venit încă din copilărie la sfintele moaște. Aduc laudă și mulțumire Maicii Parascheva, pentru că mi-a auzit toate cererile și mi-a dat binecuvântarea ei în multe situații: mi-a salvat tatăl când nu mai era nici o speranță, m-am căsătorit cu persoana iubită, m-a scos din multe necazuri.

Mi-a dăruit liniștea casei când soțul o luase pe căi greșite.

Astăzi mă rog pentru sănătatea soțului bolnav, sperând că Sfânta va revărsa, pentru a nu știu câta oară, binecuvântarea ei asupra casei noastre.

Daniela, Vaslui

* * *

În fiecare an, vin la sărbătoarea Cuvioasei, chiar dacă am piedici înaintea plecării. Orice i-am cerut Cuvioasei Parascheva mi s-a îndeplinit: sănătate, ajutor în casă ș.a.

Anonim, Brăila

* * *

Pe tatăl meu, Alexandru, l-a salvat Sfânta dintr-o operație foarte grea suferită la vârsta de 83 de ani. Toți au chemat-o pe Sfânta Parascheva în ajutor, au luat icoana Sfintei și au dus-o la spital.

Eu primesc cu nevrednicie ajutorul ei în fiecare clipă. Mi-a ferit familia de boli, nevoi și necazuri. Icoana ei „locuiește în casa noastră". Când ne este dor de ea, toți ai casei vin să-i sărute mâinile sfinte. Ea se roagă la Bunul Dumnezeu pentru oameni. Nu am putea exista și trăi în această lume fără dragostea și ajutorul sfinților.

Constantin

* * *

Mi s-a umplut inima de multe bucurii după rugăciunile de la Sfânta Parascheva: copilul, de care fusesem despărțită timp de 10 ani, mi-a venit aproape; m-am vindecat de boală; fratele și nepotul și-au menținut serviciul după multe avertizări.

Laura R., Dâmbovița

* * *

Preasfânta Cuvioasă Parascheva le-a ajutat gemenilor Andrei și Alexandru să se bucure de o mare împlinire: să cânte în sfânta Mitropolie.

Florinela

Am simțit protecția Sfintei Parascheva, încă de mic purtând o iconiță a ei. Mai târziu am fost ajutat să-mi găsesc drumul bun în viață: m-am căsătorit, am patru copii, mă bucur de ajutor financiar și spiritual.

Marius Condrea

* * *

Deși am dus o viață grea, timp de 30 de ani conviețuind cu un soț aflat pe drumul băuturii și al violenței, totuși m-am simțit protejată venind la rugăciune, plângând cu durere la racla Sfintei ca la un părinte drag. Am îngenuncheat aici cu toată nădejdea și am primit mângâiere.

Ana

* * *

Sfânta Parascheva m-a adus la biserică, m-a ajutat în momentele grele să conștientizez importanța ortodoxiei și apoi să fiu admis la Facultatea de Teologie.

Anonim

* * *

De când am început să mă rog la Sfânta Parascheva, mă simt mult mai împlinită și am forța de a depăși numeroase obstacole.

Mi-au fost îndeplinite rugăciunile pentru sănătate, pentru trecerea cu bine a examenelor de bacalaureat și a celor de la facultate. M-am bucurat și de împlinirea unor dorințe ale celor apropiați, cum ar fi obținerea permisului de conducere pentru fratele meu.

Maria-Valentina

* * *

Sfânta Parascheva mi-a adus foarte multe bucurii. Totu-i să ai credință adevărată, că ea este grabnic ajutătoare.

Gabriela

Îi mulțumesc Sfintei că m-a însănătoșit, mi-a dat încredere în viață și în Dumnezeul nostru, Căruia mă străduiesc să-I ascult, smerit, toate poruncile sfinte.

Ion

* * *

De fiecare dată când vin în sfântul lăcaș ce adăpostește sfintele moaște, simt că cineva este gata să-mi asculte rugăciunile.

Prima dată am fost adusă aici de două mari dorințe: să iau toate examenele la facultatea unde nu mă puteam acomoda deloc și apoi pentru liniștea și înțelegerea părinților mei care se certau des.

Adesea căzută în tina deprimării, m-am îndreptat spre Sfânta Parascheva, izvorul care-mi alina tulburarea, împodobindu-mă cu darul cel mai scump: liniștea sufletească. Acum părinții nu se mai ceartă, cele două surori sunt sănătoase și învață bine, eu primesc bursă de studii, iar toată familia este mai liniștită.

Mă rog cu pioșenie Sfintei Cuvioase Parascheva să reverse câte un strop de speranță sfântă asupra tuturor semenilor copleșiți de suferință.

Maria-Raluca

* * *

Într-o zi obișnuită, am venit de la Tg. Neamț, să mă închin la Cuvioasa. Din neglijență, mi-am lăsat geanta cu bani și tot ce aveam într-o strană. După ce m-am închinat, n-am mai găsit geanta. Era lume multă. Nu aveam cu ce să revin acasă. M-am rugat cu lacrimi la Sfânta chiar în spatele sfintei racle și, după ce m-am ridicat, am găsit geanta cu tot ce lăsasem în ea. A fost prima dată când am fost ajutată în chip vizibil, dar, mai ales, Sfânta Parascheva s-a îndurat să-mi schimbe viața cea mult păcătoasă.

Anonimă

* * *

Deși nu mi-a plăcut cartea, am visat să ajung mare, dar visele mi s-au spulberat. M-am chinuit să mă descurc în viață, învățând să văd lumea și de jos, și de sus. Am avut multe încercări gata să mă răpună, dar Dumnezeu m-a întors la viață.

După ce am pierdut bani, soție, am venit la biserică, unde am primit speranța de a lupta. Am doi copii cu două soții, care n-au știut ce vor de la viață. Acum lupt pentru cei doi copii, dorind să ne lumineze Maica Domnului pe fiecare pe drumul cel bun.

Gheorghe T.

* * *

Sunt o păcătoasă, nu merit să o ating pe Sfânta Cuvioasă Parascheva. Am venit de la zeci de kilometri în 2009, în octombrie, și, după ce am atins mânuțele ei fine, sfinte și delicate, am simțit ceva unic.

În viața mea s-a petrecut un eveniment dorit: m-am mutat într-o altă locuință, după ce mult timp nu reușisem să plec din cea veche. De când am cunoscut-o pe Sfânta Parascheva, vorbesc cu ea și îi mulțumesc din suflet că mi-a călăuzit pașii.

Anonimă

* * *

Totdeauna, Sfânta Parascheva mi-a îndeplinit rugăciunea. Prin mijlocirea ei, părinții și-au păstrat locul de muncă, în condițiile în care s-au făcut numeroase restructurări. Am luat bursă de merit în toți cei patru ani de facultate. Când sunt tulburată, agitată sau într-o dilemă, mă rog Cuvioasei și în scurt timp mi se luminează mintea și primesc răspuns în rezolvarea situației. Este pentru mine Buna mea sfătuitoare și o Preablândă îndreptătoare!

Andreea, Iași

* * *

Menționăm că ar fi păcat să nu recunoaștem nenumăratele reușite, bucurii, primite de-a lungul anilor: am absolvit cu bine o facultate, avem un copil, Sebastian, sănătos, studios și credincios, așa cum ni l-am dorit noi părinții.

Nouă, părinților, ne rămâne, după atâtea împliniri, să ne rugăm pentru iertarea păcatelor, sănătate, sprijin până la sfârșitul zilelor, înțelepciune și ajutor în înfăptuirea celor plăcute lui Dumnezeu.

Adela și Ștefan

* * *

Mulțumesc din suflet, cu adâncă pioșenie, Cuvioasei Parascheva pentru tot ajutorul primit: trecerea examenelor cu ușurință, timp de patru ani, luminarea minții, bucuria sănătății, depășirea dificultăților zilnice, alungarea dușmanilor și a răufăcătorilor.

Maria

* * *

Pe 16 martie 2011, m-am rugat ca Sfânta Parascheva să mă ajute să-mi spovedesc un păcat greu, care îmi apăsa nemilos sufletul de mult timp. Acum m-am eliberat de această povară și îi mulțumesc Cuvioasei.

Anonimă

* * *

M-am bucurat de mult ajutor de la Sfânta Parascheva, de câte ori aveam nevoie: la școală, la examene, în familie, la serviciu, pentru sănătate, în viața de toate zilele.

Cu ani în urmă, apropiindu-mă de moaștele Cuvioasei, mi-au dispărut durerile de spate și amețelile.

Altă dată, fiind în spital, cu o zi înainte de intervenția chirurgicală, am trimis pe soția mea la Mitropolie pentru un acatist la Sfânta Parascheva. A doua zi, operația nu mai era necesară și vindecarea s-a produs ulterior prin rugăciuni, răbdare și tratament.

O altă minune a fost reușita repetată a elevilor mei, care au obținut premii numeroase la concursuri din țară și din străinătate. Sunt ajutat deseori prin inspirație deosebită în predarea cunoștințelor la elevi.

Îi mulțumesc din toată ființa Sfintei Parascheva pentru toate darurile, ea însăși fiind un dar prețios, ca și toți sfinții, de la Bunul Dumnezeu, Căruia I se cuvine sfântă închinare.

Calistrat, Iași

* * *

Mulțumesc Sfintei Parascheva pentru că m-a ferit de accident în munți și de numeroase alte ispite.

Constantin

* * *

Sunt educatoare la o grădiniță din Iași. Mulțumesc Cuvioasei pentru că a ferit de accident un copilaș din grupa mea, care fugise în stradă, ajungând chiar în fața unei mașini. De atunci, adică de doi ani, citesc zilnic acatistul Sfintei, deoarece sunt convinsă că doar ajutorul său a îndepărtat pericolul, din cauza căruia putea să fac închisoare. Îi mulțumesc lui Dumnezeu, Care, prin rugăciunile sfinților, oferă numeroase minuni.

Anonimă

* * *

Sfânta Parascheva m-a ajutat să trăiesc, oferindu-mi rezolvare la multe probleme. Ea este sprijinul casei mele.

Anonimă

* * *

Tot ce mi-am dorit s-a îndeplinit, mai bine decât aș fi gândit eu. Mărturisesc cu multă emoție.

Doina

Pe noi, Iulian și Mariana, Sfânta Cuvioasă Parascheva ne-a ajutat dându-ne sănătate, ajutor la serviciu, exact ce i-am cerut prin pomelnice și rugăciuni. Mariana a primit un serviciu chiar mai bun, pentru care îi mulțumește Cuvioasei din suflet.

Iulian și Mariana

* * *

De fiecare dată când intru în Mitropolie, simt o emoție foarte puternică, ceea ce îmi sporește credința în sfințenia Cuvioasei.

Numeroase sunt binefacerile sale: reușita la examene, serviciu bun, vindecarea de boala singurătății.

Îi mulțumesc tare mult Preasfintei Parascheva!

Teodora

* * *

Cuvioasa m-a scos din sărăcia în care mă chinuiam, mi-a dăruit sănătate mie, copiilor și nepoților mei. Mulțumesc pentru faptul că am copii cinstiți și realizați în viață, cu locuri de muncă bune.

Teodora

* * *

Mulțumesc Sfintei pentru ajutorul dat în perioada facultății și la examenul de chimie, care era decisiv pentru cariera mea. De asemenea, mulțumesc pentru sănătate și pentru liniștea sufletească ce se instalează după fiecare rugăciune.

Anonim

* * *

Mulțumesc Sfintei Parascheva pentru ajutorul dat la obținerea licenței. Dacă întârziam doar 20 de minute, nu m-aș mai fi putut înscrie la examen.

Deși nu mă simt tânără, la 42 de ani, totuși am avut puterea, primită de la Cuvioasa Parascheva, de a învăța pentru cele 19 examene din cursul anului universitar 2010-2011.

De asemenea, îi mulțumesc Sfintei pentru vindecarea depresiei, din vara anului 2010. După o perioadă de tratament, datorită Sfintei, l-am putut întrerupe și am reușit să-mi schimb atitudinea față de problemele inerente ale vieții profesionale, familiale și sociale. Dar cel mai important aspect al minunilor este că m-au întărit în nădejde, credință și dragoste.

Știu că este mult loc de mai bine, de mai multă credință și rugăciune. Prin rugăciunile Sfintei, vom putea fi mai buni și mai recunoscători Domnului pentru toate binefacerile ce le revarsă asupra noastră.

Aici, la Măicuța, am înălțat rugăciuni pentru toți apropiații mei. Am simțit puterea ajutorului său în toată perioada petrecută aici. Este o binecuvântare, pentru Iași și pentru Moldova, această prezență sfântă.

Elena-Sorina, Brașov

* * *

Deși locuiam în Vaslui, am venit în Iași pentru continuarea liceului la seral, dar nu aveam susținere financiară și nici serviciu. Eram conștient că, deși îmi doream un loc de muncă, de exemplu la un hipermarket, nu se putea realiza nimic fără ajutorul divin. Rugându-mă fierbinte și cu durere în suflet la Sfânta Parascheva, aceasta nu a întârziat să mă ajute. Stând la rând în fața raclei, m-am întâlnit cu duhovnicul meu din Vaslui, de la Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului”, care, s-a interesat de planurile mele și, printr-un telefon adresat unei cunoștințe, mi-a asigurat angajarea, chiar acolo unde îmi doream, la un hipermarket.

În alte momente grele, am avut atacuri de panică manifestate prin sufocare, palpitații și anxietate, de care am scăpat tot datorită Sfintei. Astfel, când mergeam des la Mitropolie pentru a cere ajutor în această problemă, am cunoscut o persoană care suferise de aceeași afecțiune. Aceasta mi-a recomandat niște medici buni, prin care m-am vindecat. La rândul meu, am ajutat o mamă care plângea în fața raclei, deoarece avea un băiat suferind de aceeași boală. Am îndrumat-o la

aceiași medici și apoi, întâlnindu-ne la Mitropolie, am aflat de vindecarea copilului ei.

Am o viață presurată cu multe lucrări dumnezeiești.

Mihai

* * *

Mărturisesc că, în urma rugăciunilor la Sfânta Parascheva, am cunoscut un băiat credincios, nelipsit de la nici o slujbă a Bisericii, care mi-a povestit trezirea sa din întuneric și întoarcerea lui la Lumină, tot datorită Sfintei.

Anonimă

* * *

Mulțumesc Sfintei pentru ajutorul acordat soțului meu, care a fost izbăvit de acuzele unui furt de bani.

Iulia, Iași

* * *

Relatez minunea văzută în casa bunicii mele, când icoana Sfintei Parascheva nu a ars în incendiul care a mistuit tot.

Claudia, Botoșani

* * *

Am fost salvată în mod miraculos de la un accident de mașină, rugându-mă sfintei.

Dobriela Angelici Rancovici, Elveția

* * *

Mulțumesc Cuvioasei pentru rezolvarea problemelor cu niște acte. După multe necazuri în această privință, m-am închinat Sfintei, la Mitropolie, și a doua zi mi s-a îndeplinit totul.

Elena, București

Am fost ajutată în orice împrejurare a vieții de Sfânta Parascheva, pe care o numesc prețiosul dar pe care Dumnezeu l-a dat moldovenilor și tuturor creștinilor.

Mihaela

* * *

Am primit ajutor în viață și întărire sufletească, atunci când mama mi-a murit, Sfânta Parascheva devenindu-mi mamă.

Nicoleta-Roxana, București

* * *

Nu aș putea spune că Sfânta Parascheva mi-a făcut numai un bine. Au fost multe momente peste care nu aș fi reușit să trec fără ajutorul ei. Îmi este de ajuns să o pomenesc într-un moment de nevoie și îi pot simți prezența lângă sufletul meu.

Cândva, îmi fusese frică seara în casă sau lângă oglinzi. Într-o seară, m-am văzut în oglindă, având chip urât și un zâmbet rău, viclean, diavolesc, deși eu eram serioasă. Am citit Acatistul Cuvioasei și m-am calmat, m-am înseninat și am știut că de atunci mă va ajuta.

Mereu port acatistul la mine și povestesc tuturor despre puterea Sfintei Parascheva.

Maria-Cătălina Păscăruș

* * *

Am beneficiat de ajutorul Sfintei minunate Parascheva de nenumărate ori: în luna aprilie, soțul meu a renunțat la fumat, iar în luna mai, am fost ocrotită de pericolul unui accident casnic. Slavă lui Dumnezeu și sfinților Săi!

Simona-Florina, 37 de ani, București

* * *

Sunt convinsă că fiecare rugăciune se preface într-o minune. Sfânta Parascheva mi-a dat banii de care aveam nevoie, mi-a ajutat copiii la examene, mi-a adus soțul la rugăciune, pentru care Îi mulțumesc lui Dumnezeu.

Liliana

* * *

Relatez despre cazul prietenului nostru, care avusese proces cu Primăria, de 20 de ani, dar, după rugăciunea Sfintei, a câștigat definitiv și irevocabil.

De asemenea, personal, am simțit mereu sprijinul său la examene, când Cuvioasa Parascheva a fost grabnic ajutătoare.

Anca Ciornei și Viorel Dragoslav,

* * *

Mulțumesc Sfintei pentru adevăratele minuni, dintre care le enumăr pe cele mai relevante: m-a scăpat de o operație grea, redându-mi pe deplin sănătatea, între anii 1999 și 2002; am reușit să recuperez un drept ce mi se cuvenea: locuința, pentru a nu rămâne pe drumuri; m-a ajutat-o în toate demersurile către autoritățile statului în diverse probleme.

Carmen-Elena

* * *

Mărturisesc că m-a ajutat de foarte multe ori, de fiecare dată ascultându-mi rugăciunea, vindecându-mă de boală, ajutându-mă la examen și în luarea unor decizii importante din viața mea.

Claudia-Silvia

* * *

În anul 1972, am fost ajutată să reușesc la școală, chiar dacă tata nu-și dorea acest lucru, deoarece spera să rămân ca ajutor la gospodărie.

În anul 1989, Sfânta Parascheva, căreia îi făcusem o icoană, m-a vindecat repede, după operația de cezariană, când exista riscul de a muri, în urma unor complicații.

Vera

* * *

M-a ajutat de fiecare dată când am venit la Mitropolie sau când m-am rugat acasă, când, fiind zbuciumată sufletește și foarte îngrijorată din cauza unor necazuri, punând icoana ei la pieptul meu, m-a liniștit și mi-a schimbat starea sufletească.

Cu mulți ani în urmă, fiul meu s-a vindecat de enurezis. În anul 2007, dând la Mitropolie un pomelnic pentru părinții mei, care aveau o sănătate precară (mama, suferind de cancer, iar tata, de boala Parkinson), după 40 de zile, s-a clarificat situația mamei, iar apoi, după încă 40, și-a revenit și tatăl meu.

Mi s-a rezolvat și o problemă de la serviciu, care trena de 2-3 ani. De asemenea, soțul meu a reușit la un concurs pentru ocuparea unui post foarte bun, care s-a desfășurat chiar în ziua de 14 octombrie.

Sfânta Parascheva a adus și vindecarea mea, dar și a fiicei mele, când nu mai speram să scap de niște veruci localizate pe mâini.

Mulțumesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului și Cuvioasei Parascheva pentru tot binele revărsat asupra mea, asupra familiei mele și asupra tuturor pentru care m-am rugat.

Mihaela Pricop, Iași

* * *

Am venit în Iași special pentru Sfânta Parascheva, pentru a-i mulțumi, deoarece bunica mea, Dochița, este sănătoasă datorită rugăciunilor, dar și postului negru de vineri pe care îl respectă de la 30 de ani până în prezent, la cei 70 de ani.

Sfânta Parascheva a ocrotit familia noastră în cutremurul din 1977. Sper să-i urmez și eu exemplul bunicii, în evlavie față de sfinți.

Ana-Maria, București

Sunt în clasa a XI-a și, de când sunt la liceu, am încercat să merg în fiecare săptămână la Sfânta Parascheva. Relatez două minuni săvârșite în viața mea.

Odată, trebuia să dau niște bani la școală, dar, neavând situație financiară nici măcar satisfăcătoare, intenționam să mă împrumut de la cineva, însă eram conștientă că nu-i voi putea returna.

Închinându-mă la racla Sfintei, i-am promis că voi scrie minunea săvârșită în viața mea, dacă aceasta se va milostivi de mine. Într-adevăr, Cuvioasa Parascheva m-a ajutat prin oferirea acelei sume de bani în mod surprinzător. Prin mijlocirea unui prieten întâlnit la racla Sfintei, am cunoscut un preot, care mi-a dăruit-o necondiționat.

De asemenea, când eram mică, mama a fost vindecată în mod miraculos, într-un moment când nimeni nu mai spera la o minune. Dar tatăl meu ne-a îndemnat la rugăciune și Dumnezeu s-a milostivit de noi, încât și astăzi mama este sănătoasă.

Anonimă, 17 ani, Iași

* * *

Sfânta Parascheva a fost și este pentru mine o sfântă ce m-a ajutat mereu, când aveam nevoie.

La școală, mi-a luminat mintea, ca să pot învăța bine, și, astfel, am reușit la examenul de admitere în clasa a V-a cu o notă bună.

În dimineața examenului, am făcut acatistul Sfintei și am rugat-o să mă ajute. Când am intrat în sală, m-am așezat unde mi-a spus doamna supraveghetoare. Pe când așteptam să vină subiectele, am văzut pe perete icoana Sfintei Parascheva, care era lângă mine. Am fost foarte uimită și i-am mulțumit că este aproape de mine.

M-a ajutat și la concursuri, unde am câștigat două medalii de aur și multe diplome; când eram tristă, m-a înveselit; când eram bolnavă, ea mi-a redat sănătatea.

Îi sunt recunoscătoare Sfintei Parascheva pentru tot ce mi-a dăruit și o rog să fie mijlocitoare la Dumnezeu pentru mântuirea mea.

Elena Roșu, 11 ani, Iași

Mi s-a descoperit în octombrie 2010 o înșelăciune: a fost pe punctul de a-mi pierde casa moștenită în urma unei solicitări de 40.000 de euro prin Internet. Am trimis „o mare avere la o fată orfană din Africa". Timp de două luni trimiteam sume de bani, în urma mesajului primit pe Internet. Am fost înșelată. Am fost chemată la Procuratură, la Iași, la audieri și am ieșit cu bine din această grea încercare.

Dau slavă lui Dumnezeu, mulțumesc Sfintei Parascheva pentru că în urma rugăciunilor, a spovedaniei în biserică, am depășit un mare necaz trimis de dreapta pedagogie divină.

Anonimă, București

* * *

Sfânta Parascheva m-a ajutat de foarte multe ori: boală, examene, luarea unor decizii importante în viață. Cuvioasa este mare făcătoare de minuni.

Nadia

* * *

Pentru mine fiecare rugăciune s-a prefăcut într-o minune: i-a ajutat pe copiii mei la examene; mi-a îndreptat pașii spre mănăstiri; am obținut banii de care aveam nevoie; mi-a adus soțul la rugăciune.

Liliana

* * *

La ziua Sfintei Parascheva, mama mea a găsit niște acte pe care le-a predat jandarmilor. Astfel, într-o jumătate de oră ne-am închinat la Sfintele moaște fără a mai sta la rând. Am simțit că plutesc de fericire, deși consider că nu merităm aceasta.

La rândul meu, am pierdut niște documente foarte importante. Am rugat-o pe Sfântă să fiu ajutată și le-am găsit când nu mă mai așteptam.

Acum aștept o a treia minune: un copil, tot cu mijlocirea Sfintei Parascheva.

Adriana-Loredana, Roman

M-am rugat la Sfintele moaște ale Cuvioasei pentru a-i cere ajutor la concursuri, la obținerea unei sume de bani necesari pentru școală. Am primit ajutor neîntârziat pentru acestea, dar și pentru a învinge o neputință cu care mă lupt din copilărie. Acum sunt mai hotărât și nu mă mai las copleșit ca odinioară. Mi-ar fi drag să îmbrac haina călugăriei, pentru care simt o chemare de nedescris. Am crescut într-o familie ca fiu adoptat și cea mai mare avere a fost dragostea părinților și a fraților vitregi.

Când am avut nevoie de bani pentru evenimentele de la finalul cursurilor liceale, mai întâi, fără ezitare, m-am rugat la Sfântul Nicolae, i-am citit acatistul cu mare încredere. Mi-a fost ascultată rugăciunea, fiindcă fratele vitreg mi-a sărit în ajutor.

Fraților, rugați-vă, că sfinții în vreme de necaz negreșit se vor îndura!

Vasile, Iași

* * *

Când îmi simt sufletul apăsat de greutățile vieții, alerg la Sfânta Maică Parascheva cu credința că numai ea mă poate ajuta.

Îi mulțumesc Sfintei, că mi-a venit grabnic în ajutor de fiecare dată când mi-am plâns necazul lângă Sfintele Sale moaște.

Îi mulțumesc Sfintei, că s-a milostivit să ne ajute la obținerea unui serviciu, când eu și soțul meu am rămas fără un loc de muncă.

Îi mulțumesc Sfintei, pentru cei trei copii ai noștri, că au crescut sănătoși, că am putut să le oferim cele necesare creșterii și educației lor.

Îi mulțumesc Sfintei, că nu ne-a lăsat să ne vindem casa pentru a ne achita datoriile, banii parcă ne-au picat din cer.

Îi mulțumesc, că mi-a ajutat să termin o facultate.

Îi mulțumesc Bunului Dumnezeu că ne-a dăruit-o pe Sfânta Maică Parascheva, pentru a ne fi mijlocitoare și grabnic folositoare rugăciunilor noastre.

Dorica, Iași

În anul 2006, de ziua Cuvioasei, am venit la Iași îndrumată de un prieten. Fiind foarte obosită, n-am rezistat, într-o mare de oameni, să stau prima noapte la rând. Nici în dimineața următoare n-am rămas, pentru că trebuia să ajung și la serviciu și la școală.

Am plecat acasă cu o imensă durere în suflet: că n-am reușit să mă rog la racla sfintei pentru întâlnirea cu tatăl de care nu mai știam nimic de 3-4 ani.

La două luni după pelerinaj, chiar dacă n-am ajuns la moaștele Sfintei, am aflat de tatăl meu, iar după patru luni el s-a întors acasă. Această minune durează și astăzi: părinții stau sub același acoperiș și la ora actuală, sunt sănătoși.

În timpul pelerinajului am trăit și alte întâmplări minunate și am întâlnit oameni deosebiți care mi-au fost de ajutor.

Gabriela, Prahova

* * *

Am fost salvată dintr-un accident cumplit de mașină, și vin anual pentru a-i mulțumi Sfintei Parascheva, la care aveam și am evlavie.

Anonimă, Italia

* * *

Mulțumesc Sfintei Parascheva pentru că mi-a salvat fiul dintr-un groaznic accident de mașină fără nici o zgârietură.

Sunt convinsă că minunea s-a petrecut datorită cruciuliței purtate de fiul meu la gât, pe care o atinsesem de racla Cuvioasei Parascheva.

Petruța

* * *

Relatez minunea salvării fetelor mele de pericolul iminent al incendiului ce urma să se declanșeze de la o sobă, lângă care Cosmina și Mădălina dormeau. Am fost anunțată prin vis de Sfânta Parascheva, care m-a trezit astfel și am preîntâmpinat dezastrul, când deja hainele fetițelor ardeau mocnit.

Am considerat această minune ca un semn prețios că Sfânta, la care fusese de hramul ei, mă ocrotește și mă iubește.

Luminița, Bacău

* * *

Mulțumesc Sfintei pentru ocrotirea ei în pelerinajul de hram, când mi-am găsit sacoșa pierdută și am fost ajutată să mă închin cu bine, deși era enorm de multă lume.

Rodica, București

* * *

Sunt profesor în Sârca. Îmi exprim recunoștința față de Sfânta Parascheva, care mi-a asigurat reușita la examenul de admitere de la Școala Normală „Vasile Lupu" din Iași, în condițiile în care nu-mi dădeau speranțe decât bunica, mama și domnul diriginte. După rugăminți fierbinți la racla Cuvioasei, am reușit cu brio.

De asemenea, relatez minunile săvârșite de Cuvioasa Parascheva în viața mamei mele, Profira, pe care a vindecat-o de orbire și căreia i-a asigurat o locuință aproape de Catedrala Mitropolitană. De multe ori îi plăcea să vină pe jos de la serviciu, pentru a se închina Sfintei.

Și astăzi am icoana Cuvioasei în camera mea și mă rog zilnic pentru ajutor și iertarea păcatelor.

Anonim, Iași

Sfârşit şi lui Dumnezeu laudă!

Paraclisul Preacuviosasei Maicii noastre Parascheva

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea..., Dumnezeu este Domnul (de trei ori).

Troparul Sfintei Cuvioase Parascheva,
glasul al 4-lea:

Pe Sfânta Parascheva cea preacinstită, mireasa cerescului Mire, cu bucurie să alergăm toți credincioșii a o lăuda, căci ea apărătoare de la Dumnezeu a fost dăruită tuturor celor ce măresc viața ei și izvorăște râu de tămăduiri celor ce cu credință cinstesc sfintele ei moaște.

Slavă... (Tot acesta). Și acum...
Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu...

Apoi Psalmul 50:
Miluiește-mă Dumnezeule...

CANON

Cântarea 1, glasul al 8-lea;
Irmos: Apa trecând-o...

Aproape de scaunul Atotțiitorului stând, o, Maică, rugăciuni pentru noi adu Acestuia, ca să dea tuturor iertare de păcate.

Stih: Preacuvioasă Maică Parascheva, milostivește-te și ajută la cererea robilor tăi.

Otrava șarpelui bând, de ușa iadului m-am apropiat cu adevărat, ci tu, ceea ce te desfătezi de izvorul vieții, cu rugăciunile tale înviază-mă, preaslăvită.

Slavă...

Nestatornicia minții mele și viforele necuviincioaselor mele cugetări alină-le, Cuvioasă, și mă mântuiește prin rugăciunile tale, ca să nu mă duc în adâncul iadului.

Și acum...

Viața mea toată în dulceți și vicleșuguri cu adevărat s-a îndeletnicit, ci tu, care ai născut pe Mântuitorul, mai înainte de ieșirea mea, miluiește-mă prin rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a:
Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Valuri de tot felul de boli și necazuri, cu dureri cumplite, înălțându-se, afundă ticălosul meu suflet în peștera iadului, ci tu, cu rugăciunile tale, Maică întinde-mi o mână de ajutor.

Stih: Preacuvioasă Maică Parascheva, milostivește-te și ajută la cererea robilor tăi.

Picături de lacrimi a scoate din adâncul inimii, prin care să-mi spăl necuratele patimi ale sufletului și ale trupului, cu rugăciunile tale dăruiește-mi, Maică, pururea pomenită.

Slavă...

Cunoscând în mine însumi mulțimea păcatelor mele, fără de pâră și mai înainte de judecată, judecat și osândit sunt eu, ticălosul, ci Ție, ca Mântuitorul tuturor, fie-Ți milă de mine, pentru rugăciunile Preacuvioasei Parascheva.

Și acum...

Fecioară plină de dar, ceea ce ai născut bucuria care s-a dat în dar la toată zidirea, întunericul întristării, pe care vrăjmașul îl aduce asupră-mi ca să mă piardă, degrabă îl risipește.

Mântuiește din nevoi...

Mântuiește din ispita vrăjmașului pe robii tăi, că Ziditorul te-a arătat, o, preafrumoasă fecioară, apărătoarea și păzitoarea turmei Sale.

Cercetează bolile noastre cu milostiv ochiul tău, căci apărarea ta o avem, Preacuvioasă, adevărată doctorie de mântuire.

Sedealna, glasul al 2-lea:

Făcând rugăciunea ta către Domnul, tămăduiește bolile noastre cele sufletești și trupești, pururea pomenită, și de toată primejdia ne izbăvește, miluind pe cei ce te roagă de nevoi și de stricăciunea cea pierzătoare.

Cântarea a 4-a:
Irmos: Am auzit, Doamne...

De tânguirea cea veșnică cu mijlocirea ta, o, preafrumoasă fecioară, mântuiește pe robii tăi, pe cei ce au lucrat fapte vrednice de lacrimi.

Stih: Preacuvioasă Maică Parascheva, milostivește-te și ajută la cererea robilor tăi.

Ceea ce din toată inima ai iubit pe Domnul, pe mine, care pentru faptele mele cele rele sunt cu totul urgisit, prin mijlocirea ta, tu iarăși mă împacă.

Slavă...

Fiind rănit prin cumplite săgeți înveninate ale potrivnicului, plâng ticăloasa soartă a sufletului meu, ci Tu, Hristoase, mântuiește-mă.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe doctorul Care a tămăduit rana cea mare a oamenilor, nu trece cu vederea inima mea, cea care este chinuită de boli grele.

Cântarea a 5-a:
Irmos: Luminează-ne pe noi...

Fiind căzut în groapa stricăciunilor și zăcând cumplit, prin rugăciune strig către tine: O, Preacuvioasă Maică, nu mă lăsa să pier.

Stih: Preacuvioasă Maică Parascheva, milostivește-te și ajută la cererea robilor tăi.

Preafrumoasă mireasă a lui Hristos cea neîntinată, cu rugăciunile tale, miluiește-mă pe mine, cel rănit cu rănile poftelor, ștergând greșelile mele.

Slavă...

Nu mă lepăda, Iisuse, de la fața Ta, pentru mărimea îndurărilor Tale, ci în dar mă mântuiește, prin mijlocirea Preacuvioasei Tale Parascheva.

Și acum...

Tămăduiește, Curată, neputința sufletului meu, cercetării tale învrednicește-mă și-mi dăruiește sănătate cu rugăciunile tale.

Cântarea a 6-a:
Irmos: Rugăciunea mea voi înălța...

Ticălosul meu suflet s-a făcut ca pământul neplouat, neavând putere a da roade bune, ci picurând roua milei Tale, de toată greutatea, Stăpâne, îl vei izbăvi pe el prin rugăciunile Preacuvioasei Tale Parascheva.

Stih: Preacuvioasă Maică Parascheva, milostivește-te și ajută la cererea robilor tăi.

Întinând, o, suflete, veșmântul nunții, cum vom cuteza să intrăm împreună cu chemații cei aleși în cămara cea cerească a lui Hristos? Cum nu vom fi urgisiți de Dumnezeu? Ci, o, Preacuvioasă, cu rugăciunile tale mântuiește-ne.

Slavă...

Nu primi, Stăpâne, a intra la judecată sluga Ta, căci dacă nimeni viețuind întru această lume nu se va îndrepta înaintea Ta, cum mă voi arăta eu, cel ce am întrecut pe toți în păcate?

Și acum...

Stinsu-s-a viața mea, Stăpână, în dureri și anii mei toți în suspinuri; virtutea mea, Fecioară, de multă lipsă a slăbit, căci am mâniat pe Dumnezeu, pe Care cu rugăciunile tale îmblânzește-L spre mine.

Mântuiește din nevoi...

Mântuiește de ispita vrăjmașului pe robii tăi, căci Ziditorul te-a arătat, o, preafrumoasă fecioară, apărătoarea și păzitoarea turmei Sale.

Cercetează bolile noastre cu milostiv ochiul tău, căci apărarea ta avem, Preacuvioasă, adevărată doctorie de mântuire.

Condac, glasul al 2-lea

Cele de sus căutând...

Cu multă postire trupul subțiindu-ți, ți-ai ridicat mintea către Dumnezeu și viață netrupească în trup ai viețuit, pururea pomenită Parascheva, lepădând materialnica tulburare, pentru aceasta acum te veselești cu cetele îngerești.

Prochimen: Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta...

Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepți...
Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:
(XI, 22-26)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le-ați primit și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre. Că de nu iertați voi, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșelile voastre.

Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Preacuvioasei Parascheva, Milostive...

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stihira, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...

La tine, preafrumoasă fecioară Parascheva, aduc rugăciunile mele, pe acestea ascultă-le și le du înaintea Ziditorului, căci toată îndrăzneala de la mine s-a depărtat, cunoscând răutatea necuvioaselor mele fapte și a cumplitelor cugete și cuvinte, cu care milele Acestuia spre mânie le-am întărâtat și acum trebuindu-mi tare ajutorul Lui, a-i cere nu îndrăznesc, ci tu, Preacuvioasă, fii mijlocitoare.

Cântarea a 7-a:
Irmos: Tinerii cei ce au mers...

Cu statornicie de gând s-a socotit de tine, Maică, aurul ca gunoiul, pentru aceasta pleacă inima mea cu rugăciunile tale la curată mărturisire către Dumnezeu, ca să nu cad în cumplitul adânc al lăcomiei.

Stih: Preacuvioasă Maică Parascheva, milostivește-te și ajută la cererea robilor tăi.

Cu frica Domnului îngrădește, Maică, pornirile trupului meu, care năzuiesc fără de cale ca să surpe ticălosul meu suflet în adâncurile iadului.

Slavă...

Cine mă va izbăvi de focul gheenei și de întunericul neluminos pe mine, cel ce am păcătuit, vrednic de toată pedeapsa, fără numai tu, apărătoarea mea, miluiește sufletul meu cel amărât, Cuvioasa lui Hristos.

Și acum...

Cu puterea ta, Fecioară, sufletul meu păcătos cel mult slăbănogit întărește-l, căci m-a lăsat virtutea mea, nemaipovățuindu-mă la căile Domnului.

Cântarea a 8-a:
Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Cel ce înfrumusețezi cetele cuvioșilor cu străluciri îngerești, Mântuitorul meu, primește rugăciunile acestora care se aduc Ție pentru noi.

Stih: Preacuvioasă Maică Parascheva, milostivește-te și ajută la cererea robilor tăi.

Sufletul meu cel cuprins de spinii poftelor umple-l, Preacuvioasă, de dorul Stăpânului și-l arată pe dânsul aducător de roadă.

Binecuvântăm pe Tatăl...

De rea-credința ereticilor și de mânia vrăjmașilor care ne asupresc, păzește pe robii tăi cu rugăciunile tale, Preacuvioasă Parascheva.

Și acum...

Grijile cele deșarte depărtează-le de la sufletul meu totdeauna, Fecioară, pentru ca să laud pe Fiul tău cu osârdie.

Cântarea a 9-a:
Irmos: Cu adevărat,
Născătoare de Dumnezeu...

Greșit-am, Mântuitorul meu, și cu fărădelegi toată petrecerea vieții am cheltuit, mărturisind, Hristoase: Fie-Ți milă de robii Tăi, cu mijlocirile Preacuvioasei Tale.

Pe apărătorii credinței, împărații și domnitorii noștri, pe cununa preoților și pe tot poporul, Preacuvioasă Parascheva, în pace îi păzește.

Slavă...

Cei ce ne închinăm ție cu credință, Sfântă Treime, în singură ființa Dumnezeirii, cu despărțirea Fețelor, toți să ne mântuim.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul, mântuiește-mă, Fecioară, pe mine, care am viețuit în fapte rele și nu am afară de tine altă nădejde de mântuire.

Cuvine-se cu adevărat...,
Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime...,

Tatăl nostru..., Troparele: Miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii...

Ectenia în care se
pomenesc cei ce fac Paraclisul și sfârșitul.

Redactori: Dragoș Dâscă, Cătălin Jeckel
Corector: Pr. Cezar Țăbârnă
Tehnoredactor: Alina Andrei
Design copertă: Gabriela Radu
Prepress: Mariana Cojocaru
DTP: Leonard Lunguleac
Foto: Protos. Flavian Sârbu și Lucian Dragomir

Editura Doxologia, Cuza-Vodă 51, 700038, IAȘI
Tel.: (0232)216693; (0232)218324; Fax: (0232)216694
http://editura.doxologia.ro, E-mail: editura@doxologia.ro